

Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM

Cette œuvre est hébergée sur «*Notes du mont Royal*» dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

LUG DUNI BATAVORUM, Apud THEODORUM HAAK .

P. v. Blegdyk junior, fecit.

ΜΟΥΣΑΙΟΥ
 ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ
 ΚΑΘ' ΗΡΩ ΚΑΙ ΛΕΑΝΔΡΟΝ.
 ΜΟΥΣΑΕΙ
 ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΙ
 de
 HERONE ET LEANDRO

CARMEN.
 CUM SCHOLIIS GRAECIS NUNC
 PRIMUM E CODICE MS. BIBLIO-
 THECAE BODLEJANAE EDITIS.

EX RECENSIONE
 MATTHIAE RÖVER
 QUI VARIANTES LECTIONES ET NOTAS
 ADJECIT.

ALEXANDRI SEVERI
 EX SPECIM.
 MORELLII.

ANTONINI CARACALLAE
 EX MUSAO
 SIG. HAVERCAMPI.

Dono Auctoris
 Bibl. Lugd. Bat.
 Havre accessit
 A. 1737
 J. T.
 Royer

LUGDUNI BATAVORUM,
 Apud THEODORUM HAAK, 1737.

ACADIVGO

**PERILLUSTRIBUS ET
SPLENDIDISSIMIS**

ACADEMIAE

LUGDUNO-BATAVAE

CURATORIBUS,

JOANNI HENRICO,

COMITI ET DOMINO WASSENARIAE,
OPDAMI, HENS BROEKAE, SPIERDYKI,
ZUIDWYKI, KERHEMII, LAGAE &c. &c.
&c. EQUITIBUS HIEROSOLYMITANIS
SANCTI JOANNIS ADSCRIPTO: ORDINIS
EQUESTRIS NOBILIIUM HOLLANDIAE
ADSESSORI PRINCIPI, EJUSDEMQUE
CIVITATIS NOMINE D. D. DELEGATORUM
PRAEPO TENTIUM ORDINUM
PRAESIDI, &c. &c. &c.

**ARENTIO BRUNONIS
VANDER DUSSEN, J. C.**

CIVITATIS DELPHENSIS SENATORI;
CONSULARI, SOCIETATIS INDIARUM
ORIENTALIUM MODERATORI, AVUNCULO
MEO COLENDO, VENERANDO.

CORNELIO SYLVIO, J. C.

CIVITATIS HARLEMENSIS SENATORI,
CONSULARI, PRAEFECTURAE RHENOLANDICAE
ADSESSORI, TERRITORII BREDERODII
PRAETORI, EJUSDEMQUE AERARII, UT ET
SYLVARUM ET REI VENATICAE PRAEFECTO,
&c. &c. &c.

EORUMQUE COLLEGIS;
AMPLISSIMIS GRAVISSIMISQUE
REIPUBLICAE
LUGDUNO-BATAVAE
CONSULIBUS,
JOANNI VANDEN BERGH, J. C.
RHENOLANDIAE PRAETORI SUMMO,
EJUSQUE AGGERUM, VIARUM, ET A-
QUARUM PRAEFECTO.

ABRAHAMO HOOGEN-
HOUK, J. C.

AGRI RHENOLANDIAE CURATORI-
BUS ADLECTO, ACADEMIAE QUAE-
STORI.

JOANNI VAN LAN-
SCHOT, J. C.

NICOLAO VAN TOL, J. C.

UT ET

VIRO SPECTATISSIMO,

DAVIDI VAN ROYEN, J. C.

REIPUBLICAE LUGDUNO-BATAVAE A
SECRETIS, ET ILLUSTRIS CURATO-
RUM ET CONSULUM COLLEGIO AB
ACTIS.

S. P. D.

MATTHIAS RÖVER,

DEDICATIO.

CUM e litterarum studiis & veterum monumentis a prima fere aetate maximam perceperim voluptatem, humanioribus literis operam haud exiguam dedi. Quenam enim Scientia? Ars quanam inveniri potest, quae continuo praesidio ab hoc eruditionis genere non egeat? Hinc Poësin Latinam Graecamque intactam relinquere nolui: nam ea est Poëseos praestantia, ut cum optimis artibus de dignitate certet, reliquas vero longe post se relinquat. Haec mecum reputans, & cum laeta Veterum Poëtarum viridaria colerem mira eorum dulcedine captus, in tantis suavissimarum rerum illece-

*

3

bris

D E D I C A T I O.

bris praecipue alleclus fui suavissimo Musaei horto, cultissimo, dico, illius Vatis carmine, quo infelices Heronis & Leandri Amores, miserrima illorum fata immortalitati consecravit: nam quoties hoc opusculum relegerem, undique Poëtarum flosculos delibare, undique Artis Poëticae elegantiam percipere mihi videbar. Carmen certe, quod ab omni aevo omnium mentes in admirationem rapuit, ac quotidie superando gloriam acquirit. Jure igitur merito de Poëta Nostro dicitur

Αἰνείδῳ δὲ μικρῇσιν ἐπισίξας σελίδεσσιν,

Ὅσσ' ὀλίγαις παίζων χερσὶν ἔοργεν Ἔρως.

Lau-

DEDICATIO.

*Laudetur parva, quod pinxerit
Ille tabella,*

*Quae manibus parvis facta
peregit Amor.*

Hunc libellum mea cura novoque
cultu adornatum Vobis, PERIL-
LUSTRES CURATORES, atque AM-
PLISSIMI CONSULES, oblatum ve-
nio, ut leve specimen adolescen-
tiae non inertia tranfactae exhibe-
rem. Sinite igitur, ILLUSTRISSIMI
PROCERES, ut cultissimus Vates a
Vestris Nominibus Splendidis-
que Titulis novum foeneretur ho-
norem, Sinite, ut a tam Illu-
strium Siderum fulgore meae
quoque Studiorum primitiae scin-
tillam lucis accipiant. Id omne
consecutus ero, si serena hilari-
que

DEDICATIO.

que fronte hoc quaecumque donum suscipiatis. Procedente tempore majora & graviori studio elaborata in lucem me proditurum spero, quibus meae in Vos observantiae documenta exhibere nitar. Nunc enim ante aliquot tempus ad Jurisprudentiae studia animum adpuli, quae ab hac aetate me totum sibi vindicant, operam iis omnem daturum, utpote quae in Amplissimo dignitatis gradu jure merito mihi habeantur. Favete igitur meis studiis, PERILLUSTRES CURATORES, atque AMPLISSIMI CONSULES, & Valet, ut omnes Vestri valeant. Dabam Lugd. Bat. vi. Id. Nov. A. clō Id cccxxvii.

LEC.

LECTORI BENEVOLO

S. P. D.

MATTHIAS RÖVER.

DE ipso Auctore agendi necessitatem praeripuerunt Viri Docti, & quae ab illis diligenter pertractata sunt, hic iterum repetere quid attinet? nam nihil certi nec de Patria, nec de Genere Musaei statuere licet, quod Poëtae Nostro commune est cum omnium Poëtarum Principe Homero. Certissimum Ejus aetatis indicium praebet nomen τῆ Γραμματικῆς,^a & de hac re etiam ex toto Carmine, immo ex unoquoque fere versu judicare licet; esse nimirum recentioris aevi Scriptorem, quare tertia Poëtarum Classis^b merito Eum sibi vindicat, Imperio nempe Romano jam

^a Vid. *Leon.* Allatium de patria Homeri Cap. 4. pag. 76.

^b Vid. *L. Rhodomanni Dissert. de Quinto Calabro.*

P R A E F A T I O

jam ad occasum vergente, quod praecipue palam fit, si Coluthi, Thryphiodori, Quinti Calabri, & Nonni Panopolitani scripta conferantur; Musaeum tamen aetate Nonno posteriorem, (quippe qui haud multo post Theodosii tempora floruit) recte ponunt Viri Docti, & hoc certissimis argumentis probari potest, cum Auctor Noster integros fere versiculos sibi admodum familiares ex Dionysiacis transcripsit: nam sicut ex Antiquis, sic etiam ex recentioris aevi Auctoribus flosculos delibavit & sibi decerpfit; per florida Latinorum pascua quoque vagatus est: nam Ovidii epistolas Heronis & Leandri mutuas plurimis in locis expressisse, quis ignorat? contrariam tamen sententiam foverunt Viri etiam Doctissimi, qui Nostrum scribendi materiem Ovidio dedisse censebant. Quos inter magnus
ille

A D L E C T O R E M.

ille Aldus Manutius^a, ubi ait,
 καὶ μάλιστα ὡς ἂν εἰδῆτε τὰ παλαιὰ τέτυκτο τῷ Οὔιδει
 θανείδοντα δαιμονίως τῷ ὄντι καὶ εὐφυῶς, καὶ ὅπως αὐτὸν
 τὸν ἐμιμήσατο ἐν ταῖς Ἡρώδης καὶ Λεάνδρου πρὸς ἀλλή-
 λους ἐπιστολαῖς. Quam sibi placet Gu-
 lielmus de Mara^b! postquam Hero-
 nis & Leandri fata narrasset, *Horum*,
 Inquit, *amores Antiquissimus Heros atque*
Poëta Musaeus Orphei Theologi Contem-
poraneus, & ejusdem inter Argonautas So-
cious, eleganti carmine Graece conscrip-
sit. Huic paria facit Joannes Vatel-
 lus^c, cum exclamat, *Hic igitur est Ve-*
tus ille Auctor, atque inclytus Heros.
 Sed plura ejusdem erroris speci-
 mina exhibere non lubet; Magni
 quoque Julii Caesaris Scaligeri nimis
 nota

^a Vide ejus Epistolam, quae in Musaei editione habe-
 tur.

^b In Epistola ejus Paraphrasi praefixa in editione We-
 cheli.

^c Vid. ejus Epistolam Commentario in paraphrasin Gu-
 lielmi de Mara praefixam.

P R A E F A T I O

nota sententia est, quam ut eam hic reponerem. Verum superiorum Seculorum eruditis communis hic fuit error, qui status controversiam Auctori Nostro injustissimam moverent, nam a Veterum Poëtarum Choro revera nimis longe remotus est.

Quis tamen ex Poëta tam facundo tamque Castigato judicaret, omnis Eloquii & Elegantiae Theatrum suo aevo jam fere occlusum fuisse? Nisi quod Poëtica Majestas, aurea & amabilis illa Simplicitas, quam in Antiquis deprehendimus, in ipso hoc Auctore aliquando recessisse posset videri, omnes tamen sui temporis aequales facile superavit, & Victor existens palmam iis longe praeripuit. Nam tanta suavitate infelicioris aevi vitia temperavit, ut hoc Carmen ab omni parte Atticam

AD LECTOREM.

cam venustatem & ingenuum cultum
ferat. Ipsum certe Amoris opus! ubi
cum Gratiis Venus certare videtur.
Utinam Musaei plura vel ipsius tincta
lepore Nobis superessent poëmatia!
Dignus igitur est, si quis alius ejus
seculi, cujus scripta quam emendatiss-
sima in lucem prodeant; id quidem,
quantum aetas mea permiserit, egi
praecipue.

Scholia, quae in hac editione pri-
mam nunc lucem adspiciunt, e Co-
dice manu exarato Celeberrimae Bi-
bliothecae Bodlejanae olim descripse-
rat Vir Doctissimus JACOBUS GRO-
NOVIUS, eademque mihi lubens con-
cessit Tanto Patre dignissimus Filius
ABRAHAMUS GRONOVIVS, qui illa quo-
que restituit & emendavit, Huic etiam
variantes lectiones trium Codicum
manu exaratorum ejusdem Bibliothe-
cae me debere agnosco, qui, licet

P R A E F A T I O

non antiquae, tamen optimae notae erant.

Hic quoque praedicanda est Viri Celeberrimi nec non Eruditissimi JACOBI PHILIPPI DORVILLII, Professoris Amstelaedamensis humanitas, qua mecum communicavit binas Conlationes, alteram Codicis seculi undecimi Bibliothecae Vaticanae, alteram Codicis Veneti, qui scriptus erat jussu CARDINALIS BESSARIONIS, (literaturae Graecae per Italiam instauratoris^a) & cum aliis Auctoribus Graecis uno volumine Venetiis in Bibliotheca S. MARCI servatur. Usum etiam praebuit editionis quadratis litteris impressae, quam dudum alibi frustra quaesieram, nec non Juntinae Anni MDXXX. & Barthianae. Hoc quoque ingentis beneficii vice duco, quod elegantissimas suas observationes hic quoque adjici voluerit.

Con-

^a Vide L. Rhodomanni Dissertat. de Quinto Calabro.

AD LECTOREM.

Conlationem Codicis Regii, quae etiam in hac editione habetur, excerpti ex notis Jacobi Rondelli. Adjeci quoque variantes lectiones, quas è membranis Palatinis exhibuit Casparus Barthius^a, qui ad versum sextum & septuagesimum tantum progressus est; nam quia Codex vitiosissimus erat, *reliquarum*, ait, *ineptiarum taedet*, & paulo ante, *librarium omnium suae aetatis facile rudissimum* jure merito pronuntiat. Saepe autem ex optimis Codicibus vitiosissima exemplaria ab indoctis hominibus descripta sunt; hinc in squalidis istis paginis aurum aliquando elucet, & vestigia genuinae lectionis hoc modo deprehendere possumus.

Multa quoque glossemata a librariis literarum plerumque inperitis in contextum (ut vocant) recepta erant,

^a Lib. 7. Adversar. c. 21.

P R A E F A T I O

rant, praesertim in Codicibus Vaticano & Veneto, sic versu 103. προξυέηκε Venetus legit ἐνόησε, & vs. 131. pro ἀπειλείωσι Rēgius exhibet ἀπεχθαί-
γουσιν, Venetus & Vaticanus ἐχθαίγουσι. sic pluribus in locis; & quamvis haec glossata saepe cum ruina carminis essent recepta, omnia tamen adnotavi: de hac re, Amice Lector, Te monendum duxi, ne talia pro variantibus lectionibus a me exhiberi crederes.

Saepe etiam primos librorum Editores ex glossis jam in contextum receptis novas finxisse lectiones, omnino suspicor; uno defungar exemplo in Auctore nostro, quamvis plura in aliis reperiri facillime possent; Versu 129. recte legitur ἐπεὶ κλύειν, verum placuit Librariis Codicum Vaticani & Bodlejani, qui littera B notatur, scribere ὥς ἔκλυειν. Veneti vero ὥς κλύειν: illud ὥς, facile omnes vident,
nihil

A D L E C T O R E M.

nihil aliud esse, quam glossema antea in margine positum, vel genuinae lectioni superscriptum, procul dubio hoc quoque in suo Codice reperit Editor editionis quadratis literis, & pro ὅς ἐκλυεν scripsit ὅτ' ἐκλυεν: nova hic nascitur lectio, quam tamen secutus nemo est.

Dixi de Codicibus manu exaratis, qui hanc editionem adornanti ad manum fuerunt: de Editis nunc quaedam differenda veniunt. Primam editionem Clarissimus Fabricius^a prodiisse scribit Anno MCCCCLXXXVI. verum forte typothetarum vitio, vel memoriae lapsu sic expressum est: in Catalogo quidem Bibliothecae Petri Francii memoratur hic titulus. *Homeri Batrachomyomachia Graece Venet. MCCCCLXXXVI. item variorum excerptae sententiae & Musæi Poë-mation Graece litteris quadratis. Ve-*
rum

^a Biblioth. Gr. lib. 1. C. 16.

P R A E F A T I O

rum annus, qui ibi adjicitur, est prioris Opusculi, & illa Musaei editio, quae quadratis seu majusculis, ut vocant, litteris excusa est, annum aut locum, ubi prodierit, non indicat: de hac nunc agendum.

Duae quidem prodierunt editiones, quae ambae annorum numerum non gerunt, ideoque, quatenam prima habenda sit, difficile est probatu. Altera edita est ab Aldo Manutio Gr. & Lat. Venetiis in forma, quam vocant, quarti ordinis; ex hac editione Variantes Lectiones sua manu descriptas ad me transmisit Eruditissimus Vir MICHAEL MAITTAIRIUS, pro qua humanitate gratias publice hic ago: Altera in eadem forma excusa est, cum GNOMIS Monostichis ex diversis Poëtis, quae Auctori nostro praemittuntur, annus huic nec locus nec Typographi nomen adjicitur, verum

AD LECTOREM.

verum una est ex illis quinque, quae quadratis literis excusae sunt, uti exstant ANTHOLOGIA GRAECA, Florentiae, per Laurentium Francisci de ALOPA Venetum MCCCCXCIV. APOLLONIUS RHODIUS, cum Scholiis Graecis, Florentiae MCCCCXCVI. EURIPIDIS TRAGOEDIAE quatuor, Medea, Hippolytus, Alceſtis, Andromacha. & CALLIMACHI Hymni, cum Scholiis Graecis: duobus his ultimis nec loci aut Typographi nomen, nec annorum numerus indicatur.

ANTHOLOGIA prodiit cura Joannis Lascaris, in caeteris Editoris nomen non conspicitur, nisi quod Hic quoque epigramma Graecum CALLIMACHO subjunxit; quare dubitandi ratio non est; quin omnes ipsius cura prodierint, quod omnino cum Cl. MAITTAIRIO, censerem, qui

* * * 2

etiam

P R A E F A T I O

etiam ab eadem officina omnes existiisse, nec longi temporis spatio inter se distare vere conjicit.

Forſan quoque aliquid certi, de binis iſtis Auctoris noſtri editionibus ſtatuerre poſſumus; de Aldina ſic aut laudatus MAITTAIRIUS ^b. *Quod ALDUS primum emiſit ſuorum in Typographia laborum ſpecimen, fuit Poëmation MUSAEI de HERONE & LEANDRO Graece & Latine in 4to. Huic quidem annus non adjicitur; ſed dubitare, quin ARISTOTELI (cujus volumen primum anno 1495^c. excuſum eſt) praeiſerit, non patitur ALDI Epistoſa. Haec autem Epistoſa repetita eſt in Editione Anni MDXVII. & hujus partem, quatenus ad noſtrum propoſitum facit, hic adſcribere, non erit inutile.*

ΑΛΔΟΥ

^b Ibid. pag. 70.

^c Calendis Novembris.

AD LECTOREM.

ΑΛΔΟΣ Ο ΡΩΜΑΙΟΣ ΤΟΙΣ ΣΠΟΥ-
ΔΑΙΟΙΣ ΕΥΠΡΑΤΤΕΙΝ.

Μησαῖον τὸν παλαιότατον ποιητὴν ἠθέλησα προοι-
μιάζειν τῷτε Ἀριστοτέλει, καὶ τῶν σοφῶν τοῖς ἐτέ-
ροις αὐτίκα δὲ ἐμῇ ἐντυπησομένοις, τῷτε εἶναι αὐτὸν
ἡλίσσον ἅμα καὶ λογιώτατον. κ. τ. λ. De aetate
quoque editionis quadratis litteris
quicquam conjicere licet: nam Erudi-
tiss. ΜΑΙΤΤΑΙΡΙUS recte observat^a ex
Joannis Lascaris Epistola, quae Antho-
logiae praemittitur, hanc reliquis qua-
tuor praeivisse: prodiit autem 111.
Id. August. Anni supra indicati.

Verosimile, dico, ex illis est, nihil
tamen adfirmo, Aldinam recte pri-
mam editionem, illam vero quadra-
tis litteris, secundam haberi; sic quo-
que, ut distinguerem, hanc nomina-
vi; quae licet forte secundo ordi-
nis loco recte ponatur, tamen ex op-
timo Codice expressa est, & Aldinae
edi-

^a Posterior. part. tomi primi. pag. 105.

P R A E F A T I O

editioni pluribus in locis praececellit, & omnibus aliis, nisi quae optimas lectiones ex ea transfulerint. Hanc editionem non indicavit Henricus Stephanus, attamen primus est, qui plurimas lectiones ex ea recepit & expressit. sed Vir doctus diligentiam non ubique satis adcuratam adhibuisse videtur, cum quibusdam in locis meliora, quae Aldinae & Juntinae exhibuerant, in marginem rejecerit, deteriora vero secundae editionis in contextum receperit. sed hoc in collectione sua Poëtarum Heroïci Carminis Principum aliquando accidisse ipse fateri non erubescit^a. an autem ab eo tempore ullus hujus Opusculi editor secundam editionem oculis illustraverit, vehementer dubito, a nemine saltem memoratur. Veteres tamen editiones, & manu exaratos confulere

^a In Collect. Poët. Heroïc. pag. 488.

A D L E C T O R E M.

fulere Codices, sola medicina est, ut nobiles utriusque linguae Scriptores suae dignitati reddantur, sic ingenuam faciem ab inepta librariorum manu vindicati nanciscuntur, & jure quasi postliminii gaudent.

Memoranda nunc est Aldina secunda, quae a prima raro discessit, prodiit Gr. & Lat. una cum Orphea, Venetiis in Aedibus Aldi & Andreae Soceri Anno MDXVII. Hanc secuta est Juntina prima, excusa per Heredes Philippi Juntae, Florentiae MDXIX. Gr. & Lat. Cum Orphea, Sententiis Monostichis, & Homeri Batrachomyomachia. Haec editio quoque ad exemplar Aldinum excusa est, & altera saepe, ita fieri solet, ex altera derivata est.

Adcuratius hoc Opusculum dedit Joannes Soter Coloniae MDXXVI. in forma, quam vocant, minori. Hic in
non

P R A E F A T I O

nonnullis ab Aldinis & Juntina discessit, & secundam editionem consuluisse paucis tamen in locis videtur; e regione contextus Graeci posuit Paraphrasin Gulielmi de Mara, quae elegans certe non est, ita ut encomium Joannis Vatelli non mereri videatur: ita enim Ille. *Hic igitur est, Vetus ille Auctor atque inclytus Heros, qui graeco Pallio circumamictus, in hanc diem, his nostris Cisalpinis partibus fuerat incognitus. Nunc autem Latiali toga, Romanoque plectro insignitus, hylaris insilit, ac laetabundus prodit in medium. Haec Paraphrasis ignota fuisse videtur Casparo Barthio^a, quamvis tamen de veteri quadum versione quicquam suspicatus sit, ubi dicit. *Puto exstitisse veterem quamdam Musaei illius nostri translationem, cujus etiam rei aliae apud nos conjecturae sunt. Ravisus sane Textor, quod puerum legere me memin-**

^a Lib. 52. Adversar. c. 7.

AD LECTOREM.

mini, citat in Epithetorum farragine interpretem, ut dignum auctoritate; quamlibet merito ipsius nulla fere sit inter nostri aevi homines eruditos. Ravisius scilicet Textor ex hac paraphrasi loca quaedam produxit, ut in vocibus Abydos, & Sestus; sed cum in voce Hero ipsum Gulielmum de Mara indicat, hunc Paraphrasten Viro doctissimo latuisse miror.

Anno MDXXXVIII. Parisiis recusus est Auctor Noster satis adcurate a Christiano Wechelo, cum sententiis monostichis Graece; interpretatio Latina ad verbum separatim adjicitur, sicut etiam paraphrasis Gulielmi de Mara, in quam commentarium conscripsit Joannes Vatellus, sed qui nihil bonae frugis revera continet.

Hanc editionem excepit Juntina secunda, quae etiam nihil novi exhibuit; edita est cum Hesiodo, Theogni-

P R A E F A T I O

gnide, Sibyllae Carminibus, Orpheo,
& Phocylidis Paraenesi, Florentiae
per Benedictum Juntam An. MDXXX.

Non adspernanda quoque est editio
Hervagiana, quae Basileae MDXXXIV.
prodiit inter Aesopi fabulas & alio-
rum opuscula; quae collectio saepius
repetita, & satis nota est. Anno
MDLXVI. lucem quoque adspexit Mu-
saeus in celebri illa Poëtarum Heroïci
Carminis principum collectione cura
Henrici Stephani, qui, ut dixi, pri-
mus ad secundam editionem Auctorem
Nostrum castigavit; nam omnes edi-
tiones, quae Stephanianam praecesser-
unt, easdem lectiones, quas in Aldina
prima jam deprehendimus, exhibent.
Stephanum *καὶ πῶδα* secutus fuit Jaco-
bus Lectius, qui duobus Voluminibus
in folio (ut vocant), altero Poëtas
Heroïci Carminis omnes, An. MDCVI.
altero Tragicos & Comicos, quotquot
ex-

A D L E C T O R E M.

exstant, edidit Gr. & Lat. Aureliae Allobrogum MDCXIV. Ille ne latum quidem unguem ab Henr. Stephano abiit, ita ut operae, si quid id est, quam in conferenda ejus editione inpendi, facile parcere potuissem; conlationem tamen adjeci.

A Stephaniana haud longum distat editio Andreae Papii Gandensis, quae cum ejus notis publici juris facta est Antverpiae MDLXXV. una cum Dionysio Alexandrino, Hic aliquando ab omnibus, quas ego quidem vidi, abiit: sed plerumque in deteriora, nisi quod versu 27. pro Εἰσέτι πῃ, quod omnes exhibent, non male quidem edidit Εἰσέτι νῦν, versu etiam 194. scripsit κλέπτε παρειῶν, cum alii omnes habeant κρύπτει παρειῶν; Papii lectio antea displicuit; nunc vero, an non potius retinenda sit, dubito; infra etiam versu 161. & 182. hanc

P R A E F A T I O

vozem habuimus, quae loca in notula mea laudavi : praeterea etiam vs. 85. Ἐλκεῖ υποκλέπων. & 289. υποκλέπταται ἀνάγκη. Caetera, in quibus ab aliis discessit, minime amplectenda videntur ; versu 235. pro ἀνέμιμε, contra Auctoris sensum scripsit ἐφύλαξε, quod ex versu sequenti luce meridiana clarius patet. (*Sermo est de Leandro.*)

Ἀγγελίην ἀνέμιμε φαινομένων ὑμεναίων,
Μαρτυρίην λύχνοις πολυκλαύτοις δοκεύων.

Papius tamen in sua versione novam hanc lectionem non expressit, verum receptam prudenter secutus est. Omnes has lectiones quoque exhibuit Paulus Voëtius, qui hunc Auctorem edidit cum notis, Ultrajecti Anno MDCXLV. Gr. & Lat. Ego quidem has mutationes non ex conjectura And. Papii, verum e Codice MS. promanasse, ut credam, inducor. Quia
exem-

A D L E C T O R E M.

exemplar, quod *Gulielmus Canterus* cum suo contulerat, habuisse videtur, ex quo etiam hunc versiculum *Τὸν ἰσομαχέοντι κ. τ. λ.* qui in fine istius Codicis exstabat, exhibuit.

Anno MDCV I I I. prodit hoc opusculum cum notis Casp. Barthii, qui denuo Musaeum edere statuerat, & novam quoque confecerat interpretationem, ut adparet ex ejusdem Viri summi Adversariis ^b.

An. MDCXXVII. iterum lucem adspexit Auctor noster Francofurti, cum Commentario Danielis Parei satis prolixo. Postea Londini quoque An. MDCLIX. egregiam editionem emisit David Whitfordus una cum Moscho, Bione, & selectis Theocriti Epylliis Gr. quos omnes versibus elegantissimis Latine reddidit.

Do.

^a Vide Papli notas in fine.

^b Lib. 52. Cap. 7.

P R A E F A T I O

Deinde Parisiis An. MDCLXXVIII. prodiit Musaeus, cum notis Jacobi Rondelli, in quibus multa exstant a C. Barthio & Pareo praeoccupata; hos tamen eum legisse non credo; cum editionum copia, si unam & alteram, quas memorat, ex vitiosissimis excipias, omnino destitutus fuisse videatur; secutus saltem fuit exemplar minus accuratum: sed tamen conlationem Codicis Regii ei debemus.

Ab eo tempore memorabilis editio nulla prodiit usque ad Annum MDCCXXI. quo Cl. Joan. Henr. Kromajerus hoc opusculum cum Viro-
rum Doctorum notis emisit, Halae Magdeburgicae. Egregie quoque de hoc Auctore meruit Editor Poëtarum Graecorum minorum, qui excusi sunt Londini MDCCXXVIII. haec editio mihi vocatur *Londinensis*.

Harum omnium, quas memoravi,
edi-

AD LECTOREM.

editionum variantes lectiones accurate in hac editione exhibui.

Restat Parisiensis, Anni MDXLIX. quam indicat Cl. Fabricius. Musaeum quoque edidit Radulphus Winter-ton, Cantabrigiae MDCLXI. inter Poë-tas Graecos minores: sed harum editionum copia mihi nondum facta est.

Dudum etiam quaesivi M. Jo. Weitzii notas in hunc Auctorem, editas Ambergae MDCXIII. quae a Cl. Kromajëro a memorantur, verum eas oculis lustrare non contigit. Avidissime quoque & magni redimere voluisssem Marci Musuri Scholia in Musaeum MSS^b, quae in Bibliotheca Regis Galliae servantur, sed apographi istius libri potiendi fortuna defuit.

Saepe etiam alibi prodiit hoc Poë-mation, editum quoque fuit a Crispino Gr.

^a Dissert. de Musaeo pag. 13.

^b Vide Fabricii Biblioth. Gr. lib. 1. Cap. 16.

P R A E F A T I O

Gr. & lat. cum Hesiodo, Theognide,
& aliis in forma minori; sic etiam Basi-
leae, cum Aesopi fabulis; deinde Pari-
siis MDCXXVIII. Gr. & Lat. cum Hesio-
do, Theocrito & aliis Poëtis in Octa-
vo, (uti loquuntur) verum omnes hae
editiones mire depravatae sunt, ideo-
que eas consulere supervacuum duxi.

Non ingratum fecisse videor, quod
tres Doctorum Virorum versiones hic
recudendas curaverim, quarum prima
est Andreae Papii Gandensis, quam
admodum juvenis jam confecit; aeta-
tem ipse indicat his versibus^a.

----- *Sed nil decedere nostris*

*Lusibus inde velim, tenero quos nuper
in aevō*

*Protulimus, venia dignas si laude ca-
rebunt.*

*Quippe hunc, expleta vix pubertate,
canebam*

Ver-

^a Vide ejus carmen nuncupativum pag. 4. & seqq.

AD LECTOREM.

*Versibus indoctis, Libra cum instante
recedens*

*Octavum decimumque aestas mihi clau-
deret annum.*

*Illum, qui exstinctos deflet miseratus
amanteis,*

*Ter sexto defueta novans post ocia mense,
Induerent cum vere novo se floribus ar-
va.*

Eum luculenter laudat C. Bar-
thius^a; Andreas Papius, inquit, *Juve-
nis insigni ingenio, cujus praemature obitu
spes multorum egregiorum Operum incisa est.*

Secundum locum obtinet Q. Septi-
mius Florens Christianus, cujus meri-
ta summo opere extollit Josephus Sca-
liger^b, & quidem hisce verbis, *Christi-
anus Nostras excellentissimus Poëta Grae-
cus, Latinus, Gallicus, neque quemquam
ba-*

^a Lib. 52. Advers. C. 7.

^b In primis Scaliger. pag. 31.

P R A E F A T I O

hactenus in nostra Gallia nosse contigit, qui illum in triplici hac Poësi superet. Prodiit hæc versio una cum epigrammatibus ex libris Anthologiae ab eo selectis & Latine versis, Lutetiae ex Typographia Roberti Stephani MDCLIX.

Ultimus est David Whitfordus, sed qui priores carminis elegantia & facilitate longe superat.

Auctor Noster Latino carmine quoque redditus est a Fabio Paulino Utinensi, quem laudat C. Barthius^a; etiam a Jo. Frid. Stapelio, qui a Cl. Kromaijro^b memoratur; sed horum versiones oculis usurpare mihi non contigit.

Praemisi duo Epigrammata ex libris Anthologiae, in quibus de Heroe & Leandro mentio fit. Addidi quoque bina illa Marci Musuri Cretensis,
quæ

^a Lib. 52. Advers. C. 7,
^b Dissertat. pag. 14,

P R A E F A T I O

quae etiam exstabant in Codice Bibliothecae Bodlejanae, qui litera C notatur, sed diversa aliquando a vulgatis editionibus. in eodem Codice erat Epigramma cujusdam Demetrii Ducati Cretensis, non magni quidem momenti, sed quia ineditum est, hic quoque exhibui.

Indicem denique omnium verborum (si quid id est) confeci.

Narravi, Amice Lector, quid in hac editione praestiterim. Hoc igitur meo qualicumque labore frui. Si autem aliquando lapsus videri potero, juvenilibus annis, rogo, ut adscribas,

*Saepe etenim teneris, quae carminibus
lufimus annis*

*Improbat, & tandem spernit pro-
vectior aetas.*

Annos tantum decem & octo natus sum, & jam ante annum, & quod excurrit, opusculum hoc paratum habui,

AD LECTOREM.

& edidissem, si editionum primae & secundae copia mihi fuisset, quarum praesidio destitutus, pergere nolui. de hac re, Amice Lector, Te monitum volui, ne Censorem nimis ubique ageres. Amor tantum elegantissimum Vatis Opus expoliendi me, ut hoc periculum subirem, impulit; si vero quicquam bonae frugis praestiterim, & propterea adolescentiae primitias grato animo acceperis, Studium meum ad majora & utiliora excitabis. Et hoc pacto omnes laboris mei fructus abunde tulisse videbor. Vale, & ad Vatem facundissimum accede.

FINIS.

SYLLABUS

Codicum manu exaratorum, & editorum, quorum Variantes Lectiones in hac Editione habentur.

V. Vatic.
Ven. Venet.
Reg.
Cod. Barth.
Cod. Angl.

S.
Ald. 1 & 2.
Junt. 1 & 2.
So.
W.
H.
St.
P.
L.
Barth.
Vo.
Whit.
Rondell.
Kromaj.
Lond.

Vaticanus.
Venetus.
Regius.
Codex Barthianus.
Codices Anglicani Bibliothecae Bodlejanae; literae vero A. B. & C. notant codicem primum, secundum, & tertium.

Secunda editio.
Aldina prima & secunda.
Juntina prima & secunda.
Soteriana.
Wecheliana.
Hervagiana.
Stephani.
Papii.
Lectii.
Barthii.
Voetii.
Whitfordi.
Rondelli.
Kromaijeri.
Londinensis.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ ΚΑΕΔΑΜ

I N

HERONEM ET LEANDRUM,

Vel in quibus eorum mentio fit.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ Μακεδόνος.

LIB. I. Anthol. CAP. 55.

Αἰὲ θηλυτέρῃσιν ὕδαρ κακὸν Ἑλλήσπετ^{ος},
 Ζεῖν, Κλεωνίκης πύθω δὴρραχίδ^{ος}.
 Πλῶι γὰρ ἐς Σητὸν μὲ τυμφίον· ἐν ᾗ μελαίῃ
 Φορτίδι τὴν Ἑλλή^α μοῖραι· ἀπικλάσατο.
 Ἡρὼ δὲ λαίῃ, σὺ μὲν ἀνέρα, Δήμαχ^{ος} ᾗ
 Νύμφην, ἐν παύροις ᾗ ἀλέσατε σταδίοις.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

LIB. III. CAP. 7.

Οὐτ^{ος} ὁ Λευάνδρῳ ἀγέπλο^{ος}, ἔτ^{ος} ὁ πότις
 Πορθμός, ὁ μὴ μῆναι τῷ Φιλέοντι βαρύς.
 Ταῦθ' Ἡρῆς τὰ πάροιθεν ἐπαύλια, τῷτο τὸ πύργῳ
 Λεύφανον· ὁ προδότης ᾧδ' ἐπέκειτο λύχν^{ος}.
 Κοινὸς δ' ἀμφοτέρῃς ὅδ' ἔχει τάφ^{ος}, εἰσέτι καὶ ἵψ^{ος}
 Κεῖν^{ος} τῷ Φθονερῷ μεμφομένῃς ἀνέμῳ.

EPI.

Ἰ Αἰπικλάσκει. in quodam
 Codice legitur ἀπικλάσκει,
 sed frustra; sic lib. vii. p.
 589. Epigr. 3. vi. 4.

Αὐτῇς Μελπομένης βίβλιν ἄ.

πικλάσκει.

Et pag. 619. Epigr. 5. v. 4.

Ὅμματι καὶ διὰ τῆς φύσεως ἀ-
 πικλάσκειται;

Haec loca mihi indicavit

Cl.

EPIGRAMMATA

ANTIPATRI Macedonis

Interprete Eilhardo Lubino.

Semper mulieribus aqua malum Hellespontus,
Hospes: Cleonicam interroga Dyrrachidem.
Navigabat enim Sestum ad sponsum. In nigra
vero

Oncraria navi Helles fatum effinxit.
Hero infelix, tu quidem virum, Deimachus
vero

Sponsam, in paucis perfidistis stadiis.

ANTIPATRI

Eodem Interprete.

Hic Leandri tranatus, hic ponti
Transitus, qui non soli huic amatori gravis.
Haec Herus prius habitatio. Hae turris
Reliquiae, proditor hinc jacet Lychnus.
Communis utrumque hic habet tumulus, nusq;
etiam adhuc

Illum invidum accusantes ventum.

EPI.

Cl. DORVILLIUS.

2 Η'εα. lege Η'εα, ex opti-
mo Codice Vaticano; ut a-
pud Theocritum Eidyli. 15.
v. 1. Γεγν' in optimis. hoc

quoque me docuit Vir Lan-
datus.

3 α'λιοντι ραδίου. Quidam
viciose α'λιοντι' α' ραδίου.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΜΑΡΚΟΥ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥ

τῷ Κρητός.

ΝΗΟΣ ἔΗΝ ἀνὰ Σητὸν, ἀγίνεον ἦχι θυηλὰς
Κυπρογενεῖ σπεύδοντες ἐτήσιον. αὐτὰρ ὃ τόξον
Οὐλῶ Εἶρος βάσταζε, διοιτεῦσαι ἥ μεμνηώς,
Οὔξέα δειδίλλεσκε, πικρὸν δ' ἴθυεν οἶτον
Μητρὸς ἐπ' ἀρήτεις, ἐπισπέρχων δ' ἐπιλάδῃ
Ἡπατι Λειάνδροιο, κόρης Φρένας αἶψα περῆσας.
Ἀμφότεροι δὲ πόθου αὐτῷ πεφορημένοι οἴτρω,
Ἀλλήλων ἀπόναντο, γάμων ἥ συνίτορα λύχινον
Λαθειδίῳ θήκαντο, σιδήρειον ἥ λελογχῶς
Αἶμα, ἢ πολυπλάγκτης πρέδωκε ποθεῦντας ἀέλλαις,
Καί σφε Φάους μὲν ἄμερσιν, ἄμερσε ἥ ἔϛ Φι-
λοτήτων.

Τῷ αὐτῷ. Εἰς ΜΟΥΣΑΙΟΝ.

Καὶ Φρένας ἀδρήτεια θεῶν ἔλε, δὴ γ' αἰδαῖς
Στεῦτο λαχεῖν Ἀῖης μὲν ἄποινα πότῳ.
Τοῦτο κλύων νεμέσῃς, ὅτ' ἐοῖς ἐπενήνοθεν ἔργοις
Ἀχλὺς

1 Πολυπλάγκτης. πολυπλάγ-
μας. MS.

2 Φιλοτήτων. φιλότητος, MS.

3 ὅτ' ἐοῖς. Eruditiss. Mai-
tairius legendum conjiciebat
ἔϛ ἐοῖς, vel ὅτι οἷς, vel ὅτι οἷς.

EPIGRAMMATA
MARCI MUSURI
Cretensis.

Templum erat in Sesto, porriciebant ubi libamenta

Veneri festinantes quotannis: at arcum
Vafer Amor gestabat, jacularique gestiens
Acute circumspectabat, amaramque contorsit
sagittam

Matris in Sacerdotem, properansque inhaesit
Hepati Leandri, quum puellae praecordia statim transfodisset.

Utrique autem Cupidinis eodem perculsi furore
Sui potiti sunt, nuptiarumque consciam lucernam
Clandestinarum posuere; ferreum autem illa sortita

Sanguinem, multivagis prodidit amantes procellis,

Et eos luce privavit, privavit etiam lusibus Venerereis.

Ejusdem in MUSAEUM.

Etiam praecordia invidia Deorum tetigit: nam carminibus

Jactavit se consecutum Mars praemia laborum.

Id audiens indignatus est, quod sua obumbraverunt opera

Tene

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

Ἀχλὺς ἄδην, Ἀρεὺς τ' ἐχάδεν ὕβριν Ἐρώς,
 Μουσαίῳ δ' ἐπέτελλεν. ὃ δ' ἐκλήιζε ποθεύντων
 Οἴτρον ἀποδρέψαι παρθενίης κάλυκας.
 Αἰνεῖδω δέ ' μικρῆσιν ἐπιτίξας σελίδεσσιν,
 Ὅσ' ὀλίγαις παίζων χερσὶν ἔοργεν Ἐρώς.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΔΟΥΚΑΤΟΥ Κρητός.

Καὶ μέγα μικρὸν, καὶ σμικρὸν μέγα, καὶ τόδε,
 ὥς δαῖ

Πράξαί, ὕμνοπόλοις Φοῖβῳ ἔδωκε μόνοις.
 Παρθένῳ Ἡρῶ Λείανδρός τε βροτοὶ περ ἐόντες,
 Εἰσὶ δὲ ἀθάνατοι τερψινοῖς ἔπεσιν.
 Εἰ δὴ Μουσαῖός τις ἐμ' ὑμνήσαιτο θανόντα,
 Αὐτίκα τεθναίην, ὅφρα βίαιο τυχῶ.

1 Μικρῆσιν. μικροῖσιν. MS. θίνος. MS.

2 Παρθένος Ἡρῶ. Ἡρῶ παρ-

EPIGRAMMATA

Tenebrae fatis, Martisque non tulit injuriam
Amor,
Musaeoque mandavit; Ille vero canebat aman-
tium
Furorem decerpendi virginitatis florem.
Laudetur ergo, parvis panxisse paginis,
Quae parvis ludens manibus patravit Cupido.

DEMETRII DUCATI Cretensis.

Et magnum *aliquid, quod tamen parvum est,*
& parvum,
Quod tamen magnum, non ita, ut decet
Facere, Poëtis Phoebus dedit solis.
Virgo Hero & Leander mortales ambo existen-
tes,
Sunt immortales animum oblectantibus ver-
sibus
Si vero Musaeus aliquis me caneret morientem
Statim morerer, ut vitam fortirer.

EPIGRAMMATUM

F I N I S.

Πρὸς
Τὸν Εὐγενέστατον καὶ Εὐδοξότατον Νεανίσκον Ματθίαν
τὸν Ρέβηρον, τὸν Μυσαῖον ἐκδίδοντα.

Μυσαῖον γήγασσι κλυτὸν θεράποντα ὀρῶσαι
Μῦσαι, ἀγασσάμεναι κλείεσθαι ἀνδρὰ νέον.
Τόσσον Ρέβηρον πλεῖν ἤρμωσε κῦδος αἰοιδῶ,
Ρέβηρον Μύσης Πάλλαδός εὐσέφανον.
Τένεκα θεσπεσίοιο νοῦς ἐραθιλέα δῶκε
Ἐς Φάος ἡελίῳ καρτέρει φήμη ἄγει·
καὶ τὰδε εὐφημῶν μεγάλη τις ἐπὶ ἀπέφηνε·
Δεύτερος ἐν Δελφοῖς ἄρετο Γρωπάδης·
Γρωπάδης, ὃ Ματθίαν ἀντάξιον ὄζον,
Οὐρανίης σοφίης πίσιν ἔθηκε θέμισ.

IDEM LATINE

A D
NOBILISSIMUM SPLENDIDISSIMUMQUE
JUVENEM

MATTHIAM RÖVERUM, cum MUSÆUM ederet.

Musæum cernens gaudet pia turba Ministrum
Musarum, ἔσ' cultus haeret honore novi.
Tantum illi vati decus addidit incluta cura
Röveri, arcanae Palladis arte, boni.
Ergo divinae mentis fert mustea dona
Fama, ardens claram solis adire domum.
Mox aliquis fausto sequitur sic omine fatus:
Altera Grotiades stirps tibi, Delphis, adest:
Grotiades, cui Matthiam par pignus habendum
Doctrinae, sancit culta Minerva fidem.

JOANNES CASPARUS SCHRÖDERUS.
Gymnasii Delphensis Rector, et Collegii
Literarii ibidem Moderator.

ΜΟΥΣΑΙΟΥ

τῷ

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ

τὰ

ΚΑΘ' ΗΡΩ

καὶ

ΛΕΑΝΔΡΟΝ.

MUSAEI

GRAMMATICI

de

HERONE

&

LEANDRO

CARMEN,

ΚΑΘ' ΗΡΩ ΚΑΙ ΛΕΑΝΔΡΟΝ.

Εἰπὲ, θεὰ, κρυφίαν ἐπιμάρτυρα λύχνην ἐρώτων,
 Καὶ νύχιον πλωτῆρα θαλασοπόρων ὑμεναίων,
 Καὶ γάμον ἀχλύοντα, τ' ἐκ ἴδεν ἄφθιτ' Ἡώς.
 Καὶ Σητὸν καὶ Ἀΐον, ὅπη γάμ' ἐννυχ' Ἡΐς.
 5 Νηχόμενόν τε Λεάνδρον ὁμῶ καὶ λύχνην ἀκέω,

λύχ-

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Νύχιον.] Σκοτεινόν, νυκτερινόν. Θαλασοπόρων Ὑμεναίων.] Ἐπιθαλασίων ὡδῶν.

Μυσαίε τῷ γραμμα-
 τικῷ τὰ καθ' Ἡρώ καὶ Λεάν-
 δρον. In Cod. Ven. & A. le-
 gitur Μυσαίε γραμματικῷ τὰ
 καθ' Ἡρώ καὶ Λεάνδρον. Artic-
 ulus ὅς non adjicitur, quem
 cum Kromajero recepi. sic
 enim hanc inscriptionem in
 pluribus manuscriptis Cod-
 icibus se vidisse testatur Leo
 Allatius de patria Homeri
 Cap. 4. Tamen dubito an hic
 articulus quidem in illis ha-
 beretur, quia etiam non ad-
 jicitur in veteri Michaelis So-

phiani libro, quem laudat
 Henr. Stephanus, & hunc
 locum male quoque produ-
 xit Allatius, cum illud τῷ ibi
 adjecerit. Quicquid sit, si Co-
 dicis manuscripti auctoritate
 non confirmatur, nec ego re-
 ciperem, tamen τὸ γραμματικῷ
 omnino retinendum. καθ'
 Ἡρώ. A. & H. habent κατ'
 Ἡρώ sine adspiratione sicut
 etiam Cod. Barth.

4. Harum urbium passim
 apud Poëtas Graecos fit men-
 tio. Homer. Iliad. β. v. 836.
 ubi vid. Eustath. qui de his
 quoque

MUSAEI GRAMMATICI

de

HERONE ET LEANDRO

CARMEN.

Dic, Dea, occultorum testem lychnum amo-
rum,
Et nocturnum natatorem, nuptiarum causa per
mare vectum,
Et coitum tenebrosum, quem non vidit immor-
talis Aurora;
Et Sestum & Abydum, ubi nuptiae nocturnae
Herus (*erant.*)
Natantemque Leandrum simul & lychnum audio, 5
Lych-

quoque egit ad Dionys. Pe-
rieg. vs. 516. Praeterea me-
morantur Iliad. Δ. vs. 500.
P. 584. & apud Orpheum
Argonaut. vs. 483. Nonnum
Dionys. L. 13. p. 378. linea
2. Ed. Lubini. *ibid.* Ο'πυ.
V. Ven. & Reg.

5. Νυχόρριος τὸ κ. τ. λ. Ad
crepitantis facis sonitum &
natantis strepitum haec refe-
renda puto. facies enim, dum
cremantur, crepant. Quod ob-
vium apud Auctores. Si
vero secus cuiquam videat-
ur, non est cur timeat, ne
male τὸ ἀκύν referatur ad id
quod proprie videtur. Nihil

enim magis obvium, quam
sensus denotantium vocabu-
lorum permutatio. Aeschyl.
vii contra Thebas vs. 104.
κλύων δίδοξα. Nicand. Ther.
164. Α'λ' ὅταν ἂ δέποιος ἴεν ἴα-
σιν, ἢ τὴν ἀνδρὶ Α'δ' ἴδον. Ovid.
iii. Trist. viii. 37. Cum-
que locum moresque homi-
num, cultusque sonumque
Cernimus. DORVILLIUS. Ad-
de Statium lib. 3. Thebaid.
vs. 176.

— qui conscius actis
Noctis, & inspexit gemo-
sus.

Vide ibi plura apud Barthium,
qui hunc quoque Musaei lo-
cū

Λύχιον ἀπαγγέλλοντα Διὰ κλειῖν Ἀφροδίτης,
 Ἡρῆς τυκτιγάμοιο γαμοστόλον ἀγγελιώτην.
 Λύχιοι, ἔρωτ' ἄγχαλμα· τὸν ὤφειλεν αἰθέρι Ζεὺς
 Ἐνύχιοι μετ' ἄεθλον ἄγειν ἐς ὀμήγευεν ἄστρον,
 10 Καί μιν ἐπικλήσας τυμοστόλον ἄστρον ἐρώτων,
 Ὅττι πέλεν συνέριθ' ἐρωμανέων ὀδυάων.
 Ἀγγελίην τ' ἐφύλαξεν ἀκοιμήτων ὕμεναίων,
 Πρὶν χαλεπὸν πνοιῇσιν ἀήμενα ἐχθρὸν ἀήτην.
 Ἀλλ' ἄγε, μοι μέλποντι μίαν ξυνάειδε τελευτήν
 15 Λύχιοι σθεννυμένοιο, καὶ ὀλλυμένοιο Λεάνδρου.
 Σηψὸς ἔην καὶ Ἀΐουδ' ἐναντίον· ἐγγύθι πότις·
 Γείτονές εἰσι πόλῃς· ἔρως δ', ἀνὰ τόξα τιταίνων,
 Ἀμφοτέρης πολίεσσιν ἕνα ξυνέηκεν οἷτον,
 Ἡΐθεον Φλέξας καὶ παρθένον· ἕτομα δ' αὐτῶν

Ἰμε-

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Διακπερίω.] Διαπαγήν. Ἀγγελιώτιω.] Ἀγγελον, μην-
 τυλίω. Τὸν ὤφειλεν. κ. τ. λ.] Ὅν ὁ τῷ ἱθίει (leg. Ὅν
 ἐν τῷ αἰθέρι) συμπαραμαρτῶν καὶ Διὰ πρέπων ὤφειλε
 Ζεὺς συναγελάσθαι τοῖς λοιποῖς ἄστροις. Συνέριθ'.] Συνε-
 γός. Πρὶν χαλεπὸν κ. τ. λ.] Πρὶν τὴν χαλεπὴν, καὶ ἐχθρὸν
 ταῖς πνοαῖς πνέουσαν ἀνεμον. Τιταίνων.] Σείων, ἐξοργάζων,
 (leg. ἐξοργῶν) τείνων, πέμπων. Ἡΐθεον.] Ἀγαμον, νέον.

cum producit. adde enmd.
 ad Thebaid. 2. vs. 101. Pro
 ὁμῶ Barthius citat ὁμῶς in Ad-
 versar. lib. 20. C. 21. idem
 indicat Codicem Palatinum
 pro αὐτῶν habere ἀνέων ad Sta-
 tii 2. Thebaid. vs. 101. quod

ad hunc locum notarunt vi-
 ri docti Scoettgenius & Kro-
 majerus.

9 εἰς. ἰφ'. Sic Ven. Ald. 1.
 & 2. J. 1. & 2. So. W. H. P.
 Vo. St. & L. in marg. utra-
 que lectio potest admitti.

Lychnum adnuntiantem nuntium Veneris,
Herus nocte nubentis nuptias ornantem nun-
tium;

Lychnum, laetabile amoris signum: quem de-
buit aetherius Jupiter

Nocturnum post officium addere astrorum con-
sortio,

Ac ipsum adpellare pronubam stellam amoris, 10

Quoniam erat administer amatoriarum sollicitu-
dinum:

Nuntiumque servavit insomnium nuptiarum,

Antequam molestum flatibus flaret inimicus
ventus.

Sed eia, mihi canenti unum concine finem

Lychni extincti, & pereuntis Leandri! 15

Sestus erat & Abydus e regione; prope mare
Vicinae sunt urbes: Cupido autem, arcum ten-
dens,

Ambabus urbibus unam inmisit sagittam,

Juvenem urens & virginem: nomen vero eorum
Sua-

11. Πῖλον συνίειθ', sic in
omnibus. Mss. & Edit. prae-
ter S. St. L. Whit. & Kro-
maj. in quibus πῖλε συνίειθ'
habetur.

12. τ'. δ'. V. Ald. 1. & 2.
J. 1. & 2. So. W. H. Barth.
& Par. cum aliis melius re-
tinnit τ'. B. autem hanc vo-
culam omittit.

14. Συνάειδε. Sic V. Cod.

Anglic. Al. 1. & 2. J. 1. & 2.
So. W. H. P. Barth. Par.
Vo. & Rondell. alii habent
συνάειδε.

16. Πότρυ, πότρυ. H.

18. Α'μφοτέρης πολίσων. ita
scripsi cum S. St. L. & Lond.
In V. Ven. & Cod. Bart. le-
gitur Α'μφοτέρης πολίσων.
Omnes alii habent Α'μφοτέ-
ρης πολίσων.

- 20 Ἰμερόεις τε Λεάνδρῳ ἦν, καὶ παρθένῳ Ἡρώ.
 Ἡ μὲν Σητὸν ἔναιεν, ὃ ᾧ πολίεθρον Ἀΐδου,
 Ἀμφοτέρων πολίων περικαλλέες ἀστέρες ἄμφω.
 Ἰκελοι ἀλλήλοισι, Σὺ δ', εἴποτε κείῳι περήσιας,
 Δίξέ μοι τινὰ πύργον, ὅπῃ ποτὲ Σητιάς Ἡρῶ
 25 ἴστατο λύχνοι ἔχουσα, καὶ ἡγεμόνθι Λεάνδρῳ.
 Δίξο δ' ἀρχαίης ἀλιηχέα πορθμὸν Ἀΐδου,
 Εἰσέτι περ κλειότα μόνον καὶ ἔρωτα Λεάνδρου.
 Ἀλλὰ πόθεν Λεάνδρῳ, Ἀΐδῳ δόματα ναίων,
 Ἡρῆς ἐς πόθον ἦλθε, πόθῳ δ' ἐιέδθη καὶ αὐτήν;
 30 Ἡρῶ μὲν χάριεσσα, διστριφὲς αἶμα λαχῦσα,
 Κύπριδ' ἦν ἱέρεια, γάμων δ' ἀδίδακτ' εὔσα,
 Πύργοι ἄπο προγόνων ὧδ' αὖ γύτοσι καὶ θαλάσῃ,
 Ἀλλὰ

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Ἰμερόεις.] Ἐπέρως, καλός, Ἐπιθυμητός. Ἐναιεν.]
 ὄκει. Ἀμφω.] Δύο. Εἴκελοι.] Ὅμοιοι. Δίξο.] Ἐρώ-
 τα, ζήτηι. Ἡγεμόνθι.] Ἡγεῖτο, ἔφαινε. Ἀλιηχέα.]
 Τὸν ἐν τῇ θαλάσῃ ἡχόντα. Χαρείεσσα.] Εὐσθής.

22. Πολίων. retinui cum V.
 A. & C. S. St. L. Whit. Lond.
 & K. reliqui scribunt πολίων.

23. Ἰκελοι. αἴκελοι. Whit. &
 Lond. cum quibus potius fa-
 cerem, nam prima syllaba in
 τῷ Ἰκελοι melius corrumpitur.

24. Σητιάς. Σητιάς. Barth.
 Par. & Rondell.

27. Εἰσέτι περ. Εἰσέτι νῦν. P. &
 V. quae lectio non male
 forte posset admitti, sic enim

etiam in Epigrammate An-
 tipatri, quod legitur in An-
 thologia lib. 3. c. 7.

Καὶ δὲ δὲ ἀμφοτέρω ἐδ' ἔχω
 τίφθω, αἰεὶ καὶ νῦν
 Κεῖνῳ τῷ φθονερῷ μετὰ
 μέντοι ἀπ' αὐτοῦ.

29. Ἐς πόθον. ἐν πόθῳ. V.
 & sic quoque hunc locum in
 Comment. citat J. Vatelus.
 ibid. εἰδέναι. ἀνδάν. V. Ve-
 net. & Cod. Bar.

Suavisque Leander erat, & virgo Hero. 20

Haec quidem Sestum habitabat, ille vero op-
pidum Abydi,

Ambarum urbium perpulcræ stellæ ambo.

Similes inter se. Tu vero, si quando illac trans-
ieris,

Quære mihi quamdam turrin, ubi quondam
Sestias Hero

Stabat lychnum tenens, & dux erat Leandro: 25

Quære & antiquæ marisonum fretum Abydi,

Adhuc flens mortem & amorem Leandri.

Verum unde Leander, Abydi domos habitans,

Hærus in amorem venit, amore vero devinxit
& ipsam?

HERO gratiosa, generosum sanguinem sortita, 30

Veneris erat sacerdos: nuptiarum vero expers
existens,

Turrin a parentibus (*semota*) ad vicinum ha-
bitabat mare,

Alte-

30. Ἡ ἐν τῇ χειρὶ. re-
de hoc verbum per τὸ ἀν-
δρὶς explicant Scholia, sic
Theoc. Idyll. 4. vs. 38.

Ἡ χειρὶς Ἀμαρυγί, μέγας
οἶθι ὑπὲρ θανάτου

Ἀποδύμεθ'.

alio sensu habes apud Home-
rum ἀνδρὶ χειρὶσιν Odyss. Ω.
vs. 197. ibid. Διοτρεφὶς αἶμα λα-
χῆσαι. Sanguis enim pro Gene-

re sumitur, de qua re vide Ti-
tium & Barthium ad Gratii
Cyneg. vs. 166. hoc autem

apud utriusque linguae scri-
ptores obvium est. Mosc.
in Europ. vs. 41. Callimach.
H. in Del. vs. 282. Nonn.
Dionys. L. 1. p. 32. l. 6.
& L. 47. p. 1242. l. 22.
apud Virgil. quoque lib. 1.
Aeneid. vs. 239. & plurimis
in locis. Cod. Ven. habet
διοτρεφὶς.

31. Γάμον. γάμον. H.

32. Παρ. αὐτ. V. Ven. Reg.
& Cod. Bart. Retinendum
παρ, sic quoque occurrit in-
fra,

- Ἀλλή Κύπρις ἄνασσα· σαοφροσύνη ἧ καὶ αἰδοῖ
 Οὐδέποτε' ἀγρομένησι μεθωμίλησε γυναῖξιν,
 35 Οὐδὲ χορὸν χαρίεντα μετήλυθεν ἥλικⓈ ἥβης,
 Μῶμον ἀλευομένη ζηλήμονα θυλυτερῶν·
 Καὶ γὰρ ἐπ' ἀγλαίῃ ζηλήμονές εἰσι γυναῖκες·
 Ἀλλ' αἰεὶ Κυθήρειαν ἱλασκομένη Ἀφροδίτην
 Πολλάκι καὶ τὸν Ἔρωτα παρηγορέεσκε θυη-
 λαῖς,
 40 Μητεὶ σὺν ἑρανίῃ Φλογερὴν τρομέεσα Φαρέτρην.
 Ἀλλ' ὅδ' ὥς ἀλέεινε πυριπνεύοντας οἷσ' ἑς.
 Δὴ γὰρ Κυπριδίῃ πανδήμιⓈ ἦλθεν ἐρωτὴ,
 Τὴν ἀνὰ Σητὸν ἄγουσιν Ἀδωνίδι καὶ Κυθερείῃ,

Παρ-

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Κύπρις.] Ἡ Ἀφροδίτη Αἰδοῖ.] Ἐντροπῇ. Οὐδὲ χορὸν.]
 Τόπον σημαίνει. ἩλικⓈ ἥβης.] Τῆς ὁμηλικῆς (leg. ὁμή-
 λικⓈ) νεότητⓈ. Ἀλδοομένη] Ἐκκαίνουσα. (leg. Ἐκ-
 κλίνουσα) Καὶ γὰρ ἐπ' ἀγλαίῃ κ. τ. λ.] Καὶ γὰρ ὑπὲρ τῇ ὁ-
 μιορφίᾳ ζηλότυποι εἰσι γυναῖκες. Ἀλλ' αἰεὶ κ. τ. λ.] Ἀλ-
 λά καὶ ἢ Ἀφροδίτῃ, καὶ ἢ Ἀθηνᾶν καὶ αὐτὸν ἢ ἔρωτα
 θυσίαις παρήνη (forte ἐπαράυνεν) ἢ Ἡρώ. Ἀλέεινε.] Διέ-
 φυγε. Πυριπνεύοντας οἷσ' ἑς.] Βέλη πυριπνέοντα. Τίῳ ἀ-
 νὰ Σητὸν κ. τ. λ.] Ἦνπινα ἐρωτῶν ἄγουσιν τῷ Ἀδωνίδι,
 καὶ τῇ Κυθερείῃ, ἦγον Ἀφροδίτη.

fra, v. l. 234. παρ' ἡρώεσσι θα-
 λάσσης. & 336. πρὸς κρηπίδα
 ἢ πύργου. Post hunc versum
 in Codice Regio minus recte
 inferitur versus 188.

ὡς ἵνι ναιετάουσα σὺν ἀμφιπό-
 λῳ καὶ μέλῃ.

33. Δὲ καὶ. Codex B. habet τε
 καὶ. Totus hic versus abest a
 V. Ven. & Cod. Bart. ve-
 rum pro eo reperitur illud,
 ὡς ἵνι ναιετάουσα κ. τ. λ. de
 quo modo locuti sumus.
 quamvis pro ὡς in V. lega-
 tur,

Altera Venus regina; castitate & pudore
 Numquam congregatarum commercio est usa
 mulierum,
 Neque tripudium gratiosum adivit juvenilis ac- 35
 tatis,
 Livorem evitans invidum mulierum;
 Nam ob pulcritudinem invidae sunt femi-
 nae:
 Sed semper Cytheream placans Venerem,
 Saepe etiam Cupidinem conciliabat libamen-
 tis,
 Matre cum coelesti flammeam tremens phare- 40
 tram.
 Sed neque sic evitavit ignitas (*ejus*) sagittas.
 Jamque Venereum popolare venit festum,
 Quod Sesti celebrant Adonidi & Veneri,

Ca-

tur H¹ & in Venet. H¹ re-
 ctissime autem editores hunc
 versum infra suo loco reje-
 cerunt.

34. Οὐδέποτε· Οὐ δόνει· V.
 & Ven. *ibid* ἀγρομήσει μεθω-
 μίλῃσι· ἀγρομήσειν ἱναμίλῃσι· sic
 in omnibus praeter S. St. L.
 Whit. Lond. & K. retinui με-
 θωμίλῃσι sic etiam apud Ho-
 merum Iliad. A. vs. 269.

Καὶ μὲν τοῖσι ἐγὼ μεθωμίλῃσι.
 V. B. Reg. habent συνωμίλῃσι.
 in Ven. errore librarii legi-
 tur συνωμίλῃσι.

ibid. γυαξίη· γυαξί· S.

37. Huc pertinet illud Non-
 ni L. 44. p. 1156. l. 6.

Εἰς γάμον, εἰς Παφίην ζηλήμο-
 νίς εἰσι γυαξίαις.

quem locum etiam laudat
 Rittershusius ad Oppian. Cy-
 neg. 2. vs. 209.

38. Ἰλασκομένη· Ἰλασκομένη.
 B.

40. Μαρὲ συν ἐρατῇ· de Ve-
 nere Coelesti & Vulgari vide
 quae notat Doctiss. Cuperus
 observ. L. 2. c. 1. *ibid.* φλο-
 γεῖν· φλογεῖν· Cod. Bart.

42. Κυπριδῇ· Κύπριδ· ὅ·
 Ven.

Πανσυδίη δ' ἔσπευδον ἐς ἱερὸν ἡμᾶρ ἰκέσθαι
 45 Ὅσσοι ναμετάεσκον ἀλίσγεφών σφυρὰ νήσαν.
 Οἱ μὲν ἀφ' Αἰμονίης, οἱ δ' εἰναλίας ἄπο Κύπρου.
 Οὐδὲ γυνὴ τις ἔμιμνεν ἐνὶ πολίεσσι Κυθήρων.
 Οὐ Λιδάου θυόεντ' ἐνὶ πλερύγεσσι χορεύων,
 Οὐδὲ περικτιόνων τις ἐλέπετο τῆμ' ἑορτῆς,
 50 Οὐ Φρυγίης ναέτης, οὐ γείτον' ἀπὸς Ἀΐδου,
 Οὐδέ τις ἠϊθέων φιλοπάρθεν' ἢ γ' ἐκεῖνοι
 Αἰὲν ὁμαρτήσαντες, ὅπη φάτις ἐστὶν ἑορτῆς,
 Οὐ τόσοι Ἀθανάτων ἀγέμεν σπδύδουσι θυηλάς,
 Ὅσσοι

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Πανσυδίη.] Πανσεραπῆ σὺν πολλῷ ὄχλῳ τῶν ἐν ἀ-
 λιτρεφομέων (lege αἰλί σεφομέων) νήσαν. Σφυρα.] Ταῖ
 ἔχαστα. Κυθήρων.] Τοπικῶς ἐπωνυομέων. (lege ἐπωνο-
 μασμέων) Θυόεντ'.] Θαυμαστῶς, τεθυμιαμέων. Ἐνὶ πλε-
 ρύγεσσι.] Ἐν ταῖς ὥραις. Περικτιόνων.] Περιοικόντων γει-
 τόνων. Ναέτης.] Οἰκέτης. Ἀΐδου.] Πολίτης. Ὁμαρτήσαν-
 τες.] Ἀκολουθήσαντες. Ὅπη φάτις ἐστὶν ἑορτῆς.] Ὅπως
 ἀγγελλὰ ἦν ἑορτῆς. Θυηλάς.] Τὰς θυσίας.

44. Πανσυδίη. Πανσυδίη. me Casauboni emendatio-
 Ven. W. H. P. Par. Vo. nem amplexus est Kromaje-
 Rondell. in A. & C. Al. I. rus & hanc quoque pro-
 & 2. J. 1. & 2. So. legitur bat J. Rondellus. Sic αἰλι-
 Πανσυδίη *ibid* Ἐς ἱερὸν. Ἐς ἱε-
 ρὸν. V. lib. 13. p. 378. l. 13.

45. Ναμπίσκοι Ναμπίσκοι. 47. Ἐνὶ πολίεσσι. mallet
 S St. L. Whit. & Lond. *ibid*. cum S. ἀνὰ πωλίεσσι. propter
 αἰλιγεφών. αἰλιτρεφών. V. B. & illud sequens. ἐνὶ πλερύγεσσι. St.
 Cod. Bart. reliqui Mss. & edi- & L. in marg. hanc lectio-
 ti habent, αἰλιτρεφών, rectissi- nem nobis quoque exhibent.
ibid.

Catervatimque festinabant ad sacrum diem ire
Quotquot habitabant mari circumdatarum ex- 45
trema insularum:

Hi quidem ab Haemonia, hi vero marina e
Cypro.

Neque mulier ulla remansit in oppidis Cythe-
rorum,

Non Libani odoriferi in summitatibus saltans.

Neque accolarum quisquam deerat tunc festo,

Non Phrygiae incola, non vicinae civis Abydi, 50

Neque ullus juvenum amator virginum: certe
enim illi

Semper secuti, ubi fama est festi,

Non tantum immortalium (deorum) adferre
festinant sacrificia,

Quan-

ibid. Κυθήρων. Κυθείρων. Ven.
& Cod. Barth. χορεύων. Barth.
& Par.

48. Λιβάν. Λυβάν. C. & So.
ibid. περισύγουσι χορεύων. περισύ-
γουσιν. Cod. Reg. quod sine
dubio e glossemate ortum. il-
lud autem χορεύων per *versari*
optime vertipoteit, non ta-
men opus est, ut hic ita acci-
piatur: nam tales locutiones
saepe apud Poëtās occurrunt,
& praecipue cum Libanus a
Sacerdotibus Veneris habi-
tabatur, quae saltationibus
Sacra peragerē solebant, uti
hic Viri docti monuerunt.

49. Περιελόντων. περιελόντων.
Ald. 1. & 2. J. 1. & 2. περι-

πόντων retinui, sic etiam scribi-
tur apud Homer. *Odyss.* β. v. 65.

Αἴψας τ' αἰδέσθης περικλίστας
ἀνδράπων,

ibid. εἰλείπει τοῦ μὲν ἱερῆς. Co-
dex Regius vitiosissime habet
εἰλείπει τὸ ἱερῆς θοῆς. integer hic
versus deest in So. & H.

50. Φρυγίης ναίτης. Φρυγίης
ναίται. A. & C. Rondellus
quoque habet ναίται, & pro
sequenti γέντιος, γέντιος sicut
etiam B.

53. Ἀθανάτων ἀγέρων. Ἀθανά-
τοις ἀγόν. Vatic. Venet. &
Reg. Barthius ex suo Codice
hanc lectionem quoque exhi-
bet, quam tamen non probat.

B 2

in

- Ὅσον ἀγειρομένων λῆξ' κάλλεα παρθενικάων.
 55 Ἡ δὲ θεὸς ἀνὰ νηὸν ἐπ' ὤχετο παρθένῳ Ἡρῶ,
 Μαρμαρυγὴν χαρίεντ' ἀπαστρέψισα προσώπῃ,
 Οἷά τε λευκοπάρῃ ἐπαντέλλουσα σελήνῃ.
 Ἀκρὰ δὲ χιονέων Φοινίσσεται κύκλα παρειῶν,
 Ὡς ῥόδον ἐκ καλύκων διδυμόχροον· ἢ τάχα Φαίης
 60 Ἡρῆς ἐν μελέεσσι ῥόδων λειμῶνα Φαίηναι.
 Χροὴν γὰρ μελέων ἐρυθαίνεται· νιοσομένης δὲ
 Καὶ ῥόδα λευκοχίτων' ὑπὸ σφυρὰ λάμπεται κέρης,
 Πολλὰ δ' ἐκ μελέων χάριτες ῥέον. Οἱ δὲ παλαιοὶ
 Τρεῖς χάριτας ψεύσαντο πεφυκέναι· εἰς δέ τις Ἡρῆς
 Ὀφθαλ-

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

[Ἀγειρομένων.] Ἀθροίζομένων. Μαρμαρυγὴν χαρίεντ' κ. τ. λ.] Λαμπεδὸν κεχαρητομένη (lege Λαμπεδὸνα κεχαρητομένην) ἀπαστρέψισα τῷ προσώπῳ. Χιονέων.] Χιονόδης, λαμπρῆ, (lege χιονωδῶν λαμπρῶν.) Φοινίσσεται.] Ἐλαμπρύνεται. Ὡς ῥόδον ἐκ καλύκων.] Ὡς περ ἐκ τῶν θηκῶν τῶν ῥόδων. Ἐρυθαίνεται.] Ἐρυθρὰ φαίνεται. Νιοσομένης.] Πορβομένης. Ὑπὸ σφυρὰ.] Τὰ ἀπολείποντα μέρη περὶ πὴν σφάγαλον. (lege ἀσφάγαλον.) Τρεῖς Χάριτες.] Καὶ λ', Φρόνησιν & Ἔργον.

in hac re Viri doctissimo non
 assentior, nec dubito, quin
 vera Musaei manus in his
 Codicibus lateat.

54. Ἀγειρομένων. ἀγειρόμενοι.
 V. Ven. B. & Cod. Barth.

56. Μαρμαρυγὴν. Μαρμαρυ-
 γὰς. V. Ven. B. Reg. & Cod.

Barth. *ibid.* χαρίεντ'. sic S.
 St. L. Whit. Lond. & Kro-
 maj. In omnibus aliis ha-
 betur *χαρίσας* & hoc quo-
 que St. & L. in marg. scri-
 bunt. Ven. & Cod. Barth.
 exhibent *χαρίσας*. omni-
 no tamen retinendum *μαρ-*
μαρυγὰς

Quantum congregatarum ob pulcritudinem virginum.

Verum Deae per aedem incessit virgo He. 55
ro,

Splendorem gratiosa emittens facie,

Qualis alba genas exoriens luna.

Summi vero nivearum rubebant circuli genarum,

Ut rosa ex thecis bicolor: certe diceres,

Herus in membris rosarum pratum adpare. 60
re.

Colore enim membrorum rubebat: euntis vero

Etiam rosae candidam indutae tunicam sub talis splendebant puellae,

Multae vero ex membris Gratiae fluebant; antiqui autem

Tres Gratias mentiti sunt esse: alteruter vero Herus

Ocu.

μαρυγίῳ χαρίντ. Sic apud Nonnum. Dionys. L. 1. p. 40. l. 8.

Καί ποτε μὲρ χαρίντ. ἐς ἄρ-
[υφα κύκλα] ἀρσώπας,

57. Οἶά τε λευκοπύργος ἐπαν-
τίκασσα σιλήνη. simile quid ha-
bes apud Theoc. Idyll. 2. v. f.
79. eleganter etiam dixit
Nonnus Dionys. l. 4. p. 118.
l. 31.

Εἰ ποτε δινδύων φρενοτερπία
κύκλον ὀπωπῆς,

ὅφθαλμὸς ἐλέλιξεν, ὅλη σι-

λάγιζε σιλήνη

Φίγγει μαρμαίροντι.

pro Ε'παντίκασσα. Rondellus
habet ἐπιτίκασσα.

58. Χιονέων. χιονέης. Ven. &
B. *ibid.* παρῆων. Cod. Ven.
habet παρῆων.

61. κρηλῶ. κρηλῆ. Ven. S.
St. & L. in marg. *ibid.* ἐρυ-
θαίντο. ἐρυθραίντο. A. B. Cod.
Barth. H. & Rondell.

64. Τρεῖς χάριτας. κ. τ. λ. huc
facit elegans Epigramma,
quod existat in Anthologia
B 3 L.

65 Ὀφθαλμοὺς γελῶν ἑκατὸν χαίτεσσιν τεθήλει.

Ἀτρεκέως ἱέρειαν ἐπάξιον ἔυρατο Κύπρις.

Ὡς ἡ μὲν, ὡς πολλὸν ἀειτεύσασα γυναικῶν,

Κύπριδ' ἀρήτεια, νῆη διεφαίνετο Κύπρις.

Δύσατο δ' ἡϊθέων ἀπαλὰς φρένας· οὐδέ τις ἀνδρῶν

70 Ἦεν, ὅς οὐ μενέαιεν ἔχειν ὁμοδέμνιον Ἠρώ.

Ἡ δ' ἄρα καλλιθέμεθλον ὅπη χτ' ἠὲ νηὸν ἄλᾳτο,

Ἐσπόμενον νόον εἶχε, καὶ ὄμματα, καὶ φρένας ἀνδρῶν.

Καὶ τις ἐν ἡϊθέοισιν ἐθαύμασε, καὶ φάτο μύθον·

Καὶ Σπάρτης ἐπέβην, Λακεδαιμόν' ἔδρακον
αὐτῷ,

75 Ἦχι μύθον καὶ ἀέθλον ἀκρόμεν ἀγλαϊάων·

Τοίην

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Κύπριδ' ἀρήτεια.] Ἀφροδίτης ἱέρεια καὶ Νεωκέρου. Νῆη διεφαίνετο Κύπρις.] Ἀλλῇ Κύπρις ἐφαίνετο, ὡς ἡ Ἀφροδίτη. Δύσατο.] Ἐχώρησεν καὶ εἰσέδυσεν. ἡϊθέων.] Νεωτέρων. Ὀμοδέμνιον.] Ὀμόκοιτον. Ἡ δ' ἄρα κ. τ. λ.] Αὐτὴ ἢ δὴ ὥς ἐπορεύετο εἰς τὴν καλὰ θεμέλια ἔχοντα ναόν. Ἀλᾳτο.] Ἐπλανᾷτο. Ἐσπόμενον νόον. κ. τ. λ.] Ἀκόλαστον τὸν νῆν εἶχε πρὸς τὰς φρένας τῶν ἡϊθέων. Ἐδρακον.] Ἐβλεψα. Ἦχι μύθον.] Εἶπα μύθον. Ἀέθλον.] Ἀγῶνα. Ἀγλαϊάων.] Τῶν ἀγλαῶν καὶ δόμορων.

L. 1. Cap. 41. Epig. ult.
Αἱ χαίτεες, τρεῖς αἰεῖ· σὺ δὲ
μία ταῖς τρεσὶ ταύταις
Γαλήνης, ἢ ἔχουσ' αἱ χαίτεες
χαίτεες.

Nonn. L. 43. p. 1106. l. 6.
ἐπλοτίζετο γὰρ

Τριταίων Χαρίτων Βιρόν βλάβη
σησι τιπέτη·

65. Γελῶν. γελῶν. H.

66. ἔυρατο. Hoc omnino retinendum cum Ven. B. S. So. St. L. Whit. Lond. & K. Reliqui male exhibent ἔνετο.

67.

Oculus ridens centum Gratiis pullulabat. 65

Profecto sacerdotem dignam nacta erat Venus.

Sic ea quidem, plurimum antecellens feminas,

• Veneris sacerdos nova adparebat Venus.

Subiit autem juvenum teneras mentes; neque ullus vir

Erat, qui non cuperet habere conjugem He- 70
ro.

Illa autem bene fundatam quacumque per aedem vagabatur,

Sequentem mentem habebat, & oculos, & corda virorum.

Atque aliquis inter juvenes admiratus est, (eam) & dixit verbum:

Et Spartam accessi, Lacedaemonis vidi urbem,

Ubi laborem & certamen audimus pulcritudinum: 75

Talem

67. Ως ἢ μὲν. Ως ῥ' ἢ μὲν. Al. 1. pro μὲν Cod. C. habet μὴ.

68. Ἀρήτεια. Ἀρήτεια. S.

69. Δύσατο. Δύσατο. A. & C.

70. Η'ν, ὅς ἢ μὲν ἔχον. pro ὅς Ven. habet ὅν hanc autem voculam omittit J.

2. In Codice Regio legitur Η'ρσοι ἐλθὼν ἐτέρω μέρει

3. Cod. Bart. habet. Η'ρὰ τε χ' αἶνε τίρην μόνον. Subjungit vero Barthius legit idem

ille librarius ἡρὰ τ' ἔχον ἐτέρω μέρει.

71. Καλλιθέμιθλον. Καλλο- θέμιθλον. A. & C. Al. 1. &

2. J. 1. & 2. So. W. H. Par. & Bart. *ibid.* placuit scribae Codicis Veneti pro ἡρὰ ἐλθὼν scribere τοῦν γέλατο.

72. Iterum in Cod. Ven. pro ἡρὰ ἔχον male habetur ἡρὰ ὄχον.

74. Ε'δρακον, Ε'δραμον. B. & Rond.

Τοίην δ' ἔγω ὅπωπα νέην, κεδνήν θ', ἀπαλήντε.
Καὶ τάχα Κύπεις ἔχει χαρίτων μίαν ὀπλοτε-
ράων.

Παπταίνων ἐμόγησα, κόρον δ' ἔχ' ἔυρον ὀπωπῆς.
Αὐτίκα τ' ἐθναίην λεχέων ἐπιβήμεν' Ἡρῶς.

80 Οὐκ ἂν ἐγὼ κατ' ὀλυμπον ἐφίμειζω θεὸς εἶναι,
Ἡμετέρην παράκοιτιν ἔχων εἰς δώμασιν Ἡρώ.

Εἰ δέ μοι ἔκ' ἐπέοικε τέην ἱέρειαν ἀφάσσειν,
Τοίην μοι, Κυθήρεια, νέην παράκοιτιν ὀπάσσαις.
Τοῖα μὲν ἡϊθέων τίς ἐφώνεεν· ἄλλοθεν ἄλλ'.

85 Ἐλκ' ὑποκλέπτων ἐπεμήνατο κάλλεϊ κέρης.

Αἰνοπαθὲς Λεῖανδρε, σὺ δ', ὥς ἴδες εὐκλέα κέρη-
σιν,

Οὐκ ἔθελες κρυφίοισι κατατρύχειν Φρένα κέντροις,
Ἀλλὰ

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Ὀπλοπεράων.] Νεωτέρων. Παπταίνων ἐμόγησα.] Πε-
ριβλέπων ἐνακοπάθησα. Παράκοιτιν.] Γυναῖκα. Εἰ δέ
μοι ἔκ' κ. τ. λ.] Εἰ δὲ τιμὴ σιμὴ ἱέρειαν οὐ πρέπων (leg.
πρέπον) ἐσί μοι ἀπλεοθαί. Τοίω μοι, Κυθήρεια.] Ὀμοίαν
ταύτης, ὥς Κυθήρεια. Ἡϊθέων.] Ἀγάμων, νέων. Ἐλκ' ὑ-
ποκλέπτων ἐπεμήνατο.] Ἄλλ' ὑφαιρῶν ἐπέμενε.
(leg. ἐπεμάνη.) Αἰνοπαθὲς.] Δεινὰ παθών.

76. Οὐπω. ἔπει. Ven.
ibid. Κεδνὴ θ', ἀπαλήντε. ἰδα-
νὴ θ' ἀπαλῶτε. B. νήνδα
πρὶθ' ἀπαλῶτε. S. quod etiam
apud St. & L. in margine
reperies. hic versus autem
in Codice Barthiano sic le-

gitur: Τοίω δ' ἔπει ὅπωπα
νήνδα πρὶθ' ἀπαλῶτε.

77. Καί. Ἡ. B.

78. Κόρον δ' ἔχ' ἔυρον ὀπω-
πῆς. eadem fere dixit Non-
nus L. 5. p. 158. l. 6. ubi
elegantius dicit δίμαι διμήτρα
κέρης.

Talem autem nondum vidi puellam, tam praestanti corpore, tamque teneram;
Forte Venus habet Gratiarum unam juvenum.
Intuendo defessus sum, satietatem autem non inveni adspiciendi.

Illico moriar, cubile ubi conscenderim Herus:
Non ego in coelo cupio Deus esse, 80
Nostram uxorem habens domi Hero.

Si autem mihi non licet tuam sacerdotem contrectare,

Talem mihi, Cytherea, puellam uxorem praebeas!
Talia quidem juvenum quis locutus est: aliunde (vero) alius

Vulnus celans insanivit pulcritudine puellae. 85

Gravia passe Leander, tu autem, ut vidisti inclytam puellam,

Nolebas occultis consumere mentem stimulis,
Sed

κούρης. nempe ὁφθαλμοῖσι. & L. 42. pag. 1080. l. 16.

Οὐ γὰρ οἱ εἰσερόωντι κόρη πάλιν·
ἱσαμβόλῳ γὰρ

Παρθένοι ἔσονται ὅπου, πόντον
πλέον ἔδειλε λάτρου·

In Cod. Ven. habetur κόρη
ἢ ὅτι οἶδα ὅπου πῆς.

80. Εἰμιόω. ἰφικαίμῳ. Ven.

81. Praetulerim

Ἡμετέροις ὡς ἔχουσιν ἔχον ἐν
δόμασι Ἡρώ.

Spe quidem sua potest dicere: vim tamen majorem
Sententia habitura videtur, si

δόμασι epitheton hoc adiciatur. DORVILLIUS.

83. Οἱ πῶτα ἰπῶτα. Ven. & B.

84. Εἰφώνη. ἰφώνη. A. & C. in Codice Veneto male habetur ἰπφώνη. tum debuisset saltem sic legi πῶτα ἢ ἰφώνη. *ibid.* ἄλλωδε ἄλλωδε. in eod. Cod. legitur ἄλλωδε ἢ ἄλλωδε.

85. Εἰπιμήνατο. σημήνατο. Ven.

86. Αἰανδρ. Αἰανδρ. B. & Rondell.

Ἀλλὰ, πρὺπιβύτοισι δαμῆς ἀδόκητον οἷτοῖς,
 Οὐκ ἔτιλες ζῶειν περικαλλέῃ ἄμμορῃ Ἡ-
 ροῦς.

90 Σὺν βλεφάρων δ' ἀκτῖσιν ἀέξετο πυρρός ἐρώτων,
 Καὶ καρδίῃ πάφλαζεν ἀνικήτη πυρρός ὄρμῃ.

Κάλλῃ γ' ὡς πείσυστον ἀμωμήτοιο γυναικὸς

Οὔτερον μερόπεςσι πέλει π' ἐρόεντ' οἷτοῖς.

Ὄφθαλμός δ' ὁδὸς ἐστίν· ἀπ' ὀφθαλμοῖο βολάων

95 Ἐλκ' ὀλισθαίνει, καὶ ἐπὶ φρένας ἀνδρὸς ὁδύει.

Εἶλε δέ μιν τότε θάμβῃ, ἀναιδέϊ, τρόμῃ,
 αἰδῶς.

Ἐτρεμε μὲν καρδίῃ, αἰδῶς δέ μιν εἶχεν ἁλῶναι.

Θάμβει δ' εἶδ' αἶψαν· ἔρως δ' ἀπενόσφισεν αἰ-
 δῶ.

Θαρσαλέως δ' ὑπ' ἐρωτ' ἀναιδέϊν ἀγαπάζων,

100 Ἡρέμα προσὶν ἔβαινε, καὶ ἀντίον ἵστατο κέρης.

Λοξὰ

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Οἷτοῖς.] Βέλεσιν. Ἀμμορῃ.] Ἀμέποχῃ. Περι-
 πον.] Περιπόητον (forte περὶβόητον.) Ἀπ' ὀφθαλμοῖο
 βολάων Ἐλκ' ὀλισθαίνει.] Ἐκ τῆς βολῆς τ' ὀμμάτων
 ὀλισθον (leg. ὀλισθόν) ἐμποιῆται κάλλῃ. Εἶλε δέ μιν π-
 τε κ. τ. λ.] Τότε δὴ αὐτὸν ἔλαβεν θάμβῃ ἀναιδέως.
 Θάμβει δ' εἶδ' αἶψαν κ. τ. λ.] Ἐθαύμαζε ἢ τινὲς αἶ-
 ψιν θεωρεῖαν. ὁ δ' ἔρως ἀπεδίωξε τινὲς ἐντροπῶν.

88. πρὺπιβύτοισι. πρὺπιβύ-
 τισι. V. & Ven. recepta lectio
 magis placet, sic πρὺπιβύτον-
 τας οἷτοῖς habuimus infra v. 41.

89. Ἀμμορῃ. Ven. male
 habet ἄμμορῃ. & H. ἄμμορῃ.

90. Πυρρός. πυρρὸν. B. &
 Rondell.

91. Καρδίῃ. καρδίῃς. Ven.
 ibid.

Sed ardentibus domitus inopinato sagittis
 Nolebas vivere perpulcræ expers Herus.
 Cum oculorum vero radiis crescebat fax amo- 90
 rum,

Et cor (*ei*) fervebat invicti ignis inpetu.
 Pulcritudo enim celebris emendatae formae mu-
 lieris

Acutior hominibus est veloci sagitta;
 Oculus vero via est; ab oculi ictibus
 Vulnus delabitur, & in corda viri descendit. 95
 Cepit autem ipsum tunc stupor, inpudentia, tre-
 mor, pudor:

Tremuit quidem (*ipsi*) cor, pudor vero ipsum
 tenebat captum esse.

Obstupuit vero pulcritudine optima, amor ve-
 ro ademit (*ipsi*) pudorem.

Audacter autem ob amorem inpudentiam ad-
 fectans

Tacite pedibus incedebat, & e regione consiste- 100
 bat virginis. Obl-

ibid. ἀνικήτη. ἀνικήτων. Ald. 2.
 & J. 1.

93. Πίλην πίλοι. Ald. 2. &
 J. 1. & 2.

94. Ὀφθαλμοῖς δ'. melius
 cum Par. & H. legi posse pu-
 to Ὀφθαλμοῖς δ'.

95. Ἐλκος. Κάκος. Ven. &
 B. Omnino retinendum τὸ
 ἔλκος, quod ex praecedentibus
 ἀπ' ὀφθαλμοῖς βολαίων satis pa-
 tet. simile dixit Ovidius He-
 roid. Epist. 16. vs. 276.

— descendit vulnus ad
 ossa meum.

Codex Regius habet κάλκος,
 ubi Rondellus ait *quasi καὶ*
ἔλκος esset legendum.

97. Κερδῖν. κερδῖν. Ald. 1.
 & 2. H. St. & L. in marg. P.
 Par. Vo. Whit. Rondell. &
 Lond.

98. δ' ἀπινόσφισιν. vocu-
 lam δ' omittunt B. & Ron-
 dell. So. scribit ἀπινόσφισιν.

100. Ἐΐσων. ἔσων. B.

Λοξὰ δ' ὀπιπτόων δολεράς ἐλέλιξεν ὀπωπὰς,
 Νεύμασιν ἀφθόγγοισι ὠδραπλάζων Φρένα κέρης.
 Αὐτὴ δ', ὡς ξυνέηκε πόθον δολόεντα Λεάνδρῳ,
 Χαῖρεν ἐπ' ἀγλαΐῃσιν· ἐν ἡσυχίῃ ᾗ καὶ αὐτὴ
 105 Πολλάκις ἡμερόεσαν ἔην ἀπέκρυψεν ὀπωπὴν,
 Νεύμασι λαθριδίοισιν ὑπαγγελέουσα Λεάνδρῳ,
 Καὶ πάλιν ἀντέκλινεν. Ο' δ' ἐνδοθὶ θυμὸν ἰάν-
 θη,
 Οὔττι πόθον ξυνέηκε, καὶ οὐκ ἀπεισείσατο, κούρη.
 Οὔφρα μὲν οὖν Λεάνδρῳ ἐδίξετο λάθριον ὥρην,
 110 Φέγγῳ ἀνασείλασα κατήϊεν ἐς δύσιν Ἥως.
 Ἐκ περσάτης δ' ἀνέφρχνε βαθύσκιῳ Ἑσπερῳ ἀ-
 γήρ.

Αὐ.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Λοξὰ δ' ὀπιπτόων.] Στραβὸν ᾗ περιβλεπόμενῳ.
 Νεύμασιν ἀφθόγγοισι κ. τ. λ.] Τοῖς νύμασι ὠδρα-
 πλανῶν καὶ ὠδρακλέστων τὸν νῦν τ' κέρης. Χαῖρεν ἐπ' ἀ-
 γλαΐῃσιν κ. τ. λ.] Ἐχαιρεν ἐν ταῖς λαμπρότησιν ὅππῃ
 τῷ κλέει. Ἐν ἡσυχίῃ.] Ἠσυχως. ἡμερόεσαν ἔην κ. τ.
 λ.] Τὴν αὐτῆς ὅππθυμητὸν ἀπέκρυψε θεωρίαν. ἰάνθη,
 Οὔττι πόθον ξυνέηκε κ. τ. λ.] Εὐφρανθῇ, ὅτι τ' πόθον
 συνείσατο καὶ ἀπεισείσατο. Εἰδίξετο λάθριον ὥρην.] Εἰζήτη-
 κρυπτήν ὥραν. Φέγγῳ ἀνασείλασα κ. τ. λ.] Τὸ ᾗ Φέγγ-
 γῳ συνείλασα (leg. συνειλίσατο) κατήϊετο εἰς τὴν δύσιν
 ἡμέρα.

101. Λοξὰ. Δοξὰ. Ald. 1. &
 2. J. 1. & 2. Rondell. error ex
 similitudine litterarum ortus.
 ibid. ἐλέλιξεν. ἐλέλιξεν. A. C.

Ald. 1. & 2. J. 1. & 2. So.
 W. & Rond. ἐλέλιξεν. V. ἐπέ-
 δεξεν. Ven.

103. Ζυγίηκε. συγίηκε. B.
 ἐγίηκε.

Oblique vero intuens dolosos torquebat oculos,

Nutibus mutis in errorem inducens mentem puellae.

Ipsa vero, ut sensit amorem dolosum Leandri,

Gavisa est suam ob pulcritudinem; tacite vero & ipsa

Saepe gratam suam occuluit faciem, 105

Nutibus occultis signa amoris praenuntia dans Leandro,

Et rursus ex adverso ipsi innuit. ille vero intus animo gaudebat,

Quod amorem senserit, & non renuerit puella.

Dum igitur Leander quaerebat occultam horam,

Lucem contrahens descendit ad occasum sol, 110

E regione autem adparuit umbrosa Hesperus stella.

Sed

ἐνόησε. Ven.

105. Α' πείκρυψεν. ἐπείκρυψεν. V. S. & Rond. ἐπείκρυψεν. St. & L. in marg.

106. Ὑπαγγίλισσε. Ε' υπαγγίλισσε. V. υπαγγίλισσε. Ven. B. Barth. Par. & Rondell. υπαγγίλισσε. S. υπαγγίλισσε. St. & L. in marg.

107. Εἶδοθι. Εἶδοθι. V. Codex Venetus pro Εἶδοθι θυμῷ mendose habet ἰδὲ θυ-

θυμῷ.

108. Ο' τ' ἔλ. Ο' ἔλ. H. *ibid.* ξυίηκε. συίηκε. Lond.

109. Ὡς ἔλ. Ὡς ἔλ. So.

110. Η' ὥς. Η' ὥ. S.

111. Α' ἰσφαι. ἀτάφαι. B. ἀίφαι. Ven. in secunda editione legitur ἀνίφαι, dubitarem, an glossa non esset, verum in hac editione nulla reperitur, adeoque hanc lectionem non improbarem.

Αὐτὰρ ὃ Θαρσαλέως μετεκίαθεν ἐγγύθι κούρης,
 ὧς ἴδε κυανόπεπλον ἐπιθρώσκουσιν ὁμίχλην,
 Ἡρέμα μὲν θλίβων ῥοδοιδέα δάκτυλα κούρης,
 115 Εὐσόθεν ἐξονάχιζεν ἀθέσφατον· ἢ ᾗ σιωπῇ,
 Οἶάτε χωμένη, ῥοδὸν ἐξέσπασε χεῖρα.
 ὧς δ' ἐρατῆς ἐνόησε χαλίφρονα νεύματα κούρης,
 Θαρσαλέως παλάμη πολυδαίδαλον ἔλκε χιτῶ-
 να,

Ἐχάτα τιμῆντ' ἄγων ἐπὶ κούρῃ νῆε.
 120 Οἰναλέοις ᾗ πόδεσιν ἐφέσπετο παρθέν' Ἡρώ,
 Οἶάπερ ἐκ ἐθέλουσα, ταῖν δ' ἀνενείκατο Φωίην,
 Θηλυτέροις ἐπέεσιν ἀπειλείουσα Λεάνδρῳ·
 Ζεῖνε, τί μαργαίνεις; τί με, δύσμορε, παρ-
 θένον ἔλκεις;
 Ἄλλην δεῦρο κέλθθον· ἐμὸν δ' ἀπόλειπε χιτῶ-
 να.

125 Μῆνιν ἐμῶν ἀπόλειπε πολυκτεάνων γενετῆρων.

Κε

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Κυανόπεπλον ὀπιθρώσκουσιν.] Μελανοχιτῶνα, ἐπιπη-
 δοῖαν (leg. ὀπιπηδῶσαν.) Πολυδαίδαλον.] Πολυκέντητον.
 Ἐχάτα τιμῆντ' κ. τ. λ.] Εἰς τὰ ἔχματα καὶ κεκρυμ-
 μῆνα τῶν τιμῶν καὶ ἄγων αὐτῶν ἀναγκαστικῶς καὶ μὴ
 θέλουσιν ἐπακολουθεῖν. Θηλυτέροις ἐπέεσιν κ. τ. λ.] Γυ-
 ναικείοις ἢ ἀπαλοῖς λόγοις ἀπειλεῖσαι τῷ Λεάνδρῳ. Τί μαρ-
 γαίνεις;] Τί μαργαίνεις. ἔλκεις;] Τετὲς κρατῆς. Πο-
 λυκτεάνων.] Πολυχερημάτων.

113. ὀπιθρώσκουσιν. ὀπιτρώσ-
 κουσιν. Bart. Par. & Rondell.

114. Min. f. V. Ven. B.
 Cod. Reg. & S.

115.

Sed ipse audacter adibat prope puellam,
 Ut vidit atratas insurgentes tenebras,
 Tacite quidem stringens roseos digitos puellae,
 Ex imo suspirabat vehementer; illa vero silentio,
 Tamquam irascens, roseam retraxit manum.
 Ut vero amatae sensit remissos nutus puellae,
 Audacter manu artificiosam traxit vestem,
 Ultima venerandi ducens ad penetralia templi.
 Pigris autem pedibus sequebatur virgo Hero, 120
 Tamquam nolens, talemque emisit vocem,
 Feminis verbis minans Leandro:
 Hospes, quid insanis? quid me, infelix, virginem trahis
 Alia ito via, meamque dimitte vestem!
 Iram meorum evita (*time*) locupletum parentum!

Vene.

115. Εἰσινάχιζεν. εἰσινάχισεν.
 Ven. εἰσινάχισεν. B. Rondellus habet εἰσινάχιζεν.

116. χαομήνη. χαομήνω. J. 1. & 2. St. & L. *ibid.* ἐξίσπασι. ἐξίσπασε. H.

117. καλίσφονα νύμφα. cum Gulielmo de Mara potius verti per *remissos nutus*, sensus hujus verbius erit, *ut sensus nutus signa remissae mentis puellae.*

118. θαρσαλίως. θαρσαλίη. Ven.

120. Οἰκονομίαις. οἰκονομίαις. sic omnes praeter V. S. So. St. L. P. & Vo. in margine tamen St. & L. quoque repraesentant οἰκονομίαις. Codex Venetus errore tantum calami habet οἰκονομίαις.

121. ἀντιήκατο. ἀντιήκατο. V. Ven. & S.

- Κύπριδ' ὅς σοι ἔοικε θεῆς ἱέρειαν ἀφάσσειν·
 Παρθενικῆς ἐπὶ λέκτρον ἀμήχανόν ἐστιν ἰκέσθαι.
 Τοῖς μὲν ἠπεύλησεν, εὐκύντα παρθενικῆσιν.
 Θηλείης ἧ Λέανδρ' ἐπεὶ κλύεν οἶτρον ἀπειλῆς,
 130 Ἐγὼ πειθομένων σημῆϊα παρθενικάων.
 Καὶ γὰρ ὅτ' ἠϊθέοισιν ἀπειλείωσι γυναῖκες,
 Κυπριδίων δάρων αὐτάγγελοί εἰσιν ἀπειλαί.
 Παρθενικῆς δ' εὐδομον εὐχρουν αὐχένα κύσας
 Τοῖον μῦθον ἔειπε, πόθ' βεβωλημέν' οἶτρώ·
 135 Κύπρι Φίλη μὲν Κύπριν, Ἀθηναίη μετ' Ἀθήνην,
 Οὐ γὰρ ἐπιχθονίητιν ἴσην καλέω σε γυναῖξιν,
 Ἀλλά

ΣΧΟΛΙΑ.

Κύπριδ' ὅς σοι ἔοικε κ. τ. λ.] Οὐ πρέπει σοὶ τῆς Ἀφροδίτης ἢ ἱέρειαν ἀφάσσειν καὶ ψηλαφᾶν. Ἐπὶ λέκτρον.] Ἐπὶ κρεβάτιον. Ἐπεὶ κλύεν.] Ὡς ἤκουεν. Ὅρων.] Ὀμιλιῶν ἢ διὰ τὴν μίξεως. Τοῖον μῦθον κ. τ. λ.] Τοῖον τὸ λόγον ἔειπε τῷ πόθ' βεβωλημέν' ὅτ' ἠδονῆς.

128. Παρθενικῆσιν. Michaël Neander in libro, quem de re Poëtica Graecorum conscripsit p. 731. citat θελυτέρησι. quod certe ἀμάρτυμα μνημονίων viri docti fuit. nam forte in animo habuit versum 36.

Μῶμον ἀλδομένην ζηλῶσιν θελυτεράων·

129. Ἐπεὶ κλύεν. Ὡς κλύεν. Cod. Vatic. Ὡς ἔκλυεν. Ven. & B. secunda editio habet ὅτ' ἔκλυεν. retinendum ἔπει κλύεν, quod etiam apud Homer. occurrit Iliad. O. vs. 270. ἔπει δὲ ἔκλυεν αὐδῶ. & alibi ibid.

ἀπειλῆς. male Cod. V. Ven. & Reg. habent ἰπνοπῆς.

131 Ἀπειλείωσι ἀπειλείωσι. B. & S. ἐχθαίρουσι. V. & Ven. saltem, ut ratio metrica constaret, scribere debuissent ἀπυχθαίρουσι, ut in Codice Regio.

132. Κυπριδίων δάρων. Ὅροι. confabulationes, colloquia, sic interdum recte vertitur hoc verbum, eo sensu δάρεος δαρίζων dixit Homerida incertus in Hymno 21. verum apud Nostrum hoc loco, sicut etiam vs. 230. cum interpretibus per *Veneras consuetu-*

Veneris non te decet deae sacerdotem solici-
tare;

Virginis ad lectum difficile est pervenire.

Talia minata est, convenientia virginibus.

Feminearum autem Leander ubi audivit furo-
rem minarum,

Sensit persuasarum signa virginum.

130

Etenim quum juvenibus minantur feminae,

Venerearum consuetudinum nuntiae sunt mi-
nae.

Virginis autem bene olentem bonique coloris
cervicem osculatus

Tale verbum ait, amoris ictus furore:

Venus cara post Venerem, Minerva post Mi- 135
nervam,

Non enim terrestribus aequalem voco te mu-
lieribus,

Sed

suetudines verti debet. Anna Praestantissima ad Callima-
chi Fragment. 16. vs. 3. *iv-
vairs ὁαρισμὸς* Gallice expli-
cat *Discours de Mariages*;
quamvis Pareus vertat *prae-
cepta conjugalia* in Comment.
ad vs. 274.

133. Ἐνὸς μόν. ἔνός μόν. Ven.
ibid. κύσας. κύσας. B.

134. Πόθεν βίβωλημὸς οἷ-
στος. quod verti *amoris ictus*
furore vel *incitatus*. aliud
enim est κέντρον ἔρωτος quod
habet apud Nostrium. vs. 87.
166. & 196. Nonnum lib.

42. p. 1086. l. 22. aliud est
οἷστος quod Scholiastes Op-
piani ad 1. Halient. vs. 500.
explicat per *μανίαν*, nec aliter
Hesychius οἷστος, *μανίαις*.
Adde Lucianum in *Asino* p.
250. edition. Aldin. An. 1522.
ἔρωτι καὶ οἷστος φέρεται, & hinc
οἷστος, quod *ibid.* paulo ante
habetur. in Codice Vaticano
legitur πόθεν βίβωλημὸς οἷστος
& Veneto πόθεν βίβωλημὸς
οἷστος.

136. Ἐπιχθονίῃσι ἴσθιν — γυ-
ναιξίν. ἐπιχθονίῃσι ἴσθιν — γυναι-
κῶν. V. Ven. & Reg.

D

138.

Ἀλλά σε θυγατέρεσσι Διὸς Κρονίων^Θ εἶσκω.

Ὀλβι^Θ, ὅς σ' ἐφύτθυσε, καὶ Ὀλβίη, ἣ τέκε, μή-
τηρ,

Γαστήρ, ἣ σ' ἐλόχθυσεν, μακαρτάτη. ἀλλὰ λι-
τάων

140 Ἡμετέρων ἐπάκνε, πόθεν δ' οἴκτειρον ἀνάγκην.

Κύπριδ^Θ ὥς ἱέρεια, μετέρχεο Κύπριδ^Θ ἔρ-
γα.

Δεῦρ' ἴθι, μυσιπόλθνε γαμήλια θεσμὰ θεαίνης.

Παρθένον οὐκ ἐπέρικεν ὑποδρήσειν Ἀφροδίτη,

Παρθενικαῖς οὐ Κύπρις ἰαίνεται. Ἡ' δ' ἐβελήσης

145 Θεσμὰ θεῆς ἐρόεντα, καὶ ὄργια πιτὰ δαῖναι,

Εἴς

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Εἶσκω.] Ὁμοιω, ἰσάζω. Ὀλβι^Θ δὲ σ' ἐφύτευσε κ.
τ. λ.] Πλῆσι^Θ καὶ πίμι^Θ, ὅσις σὲ ἐγέννησεν. ἰαίνεται.]
Εὐφραίνεται.

138. Ὀλβι^Θ, δὲ σ' κ. τ.
α. Alexander Pope, Prin-
ceps Poëtarum Britanno-
rum in versione Odyss. Ho-
mericae L. 6. p. 70. compa-
rat Homeri locum Odyss.
155. cum Musaei vs. 138.
& castitatem Poëtae Antiqui
dilaudat: sed cum hic *πυτολόγον*
putet, καὶ Ὀλβίη ἢ τέκε μήτηρ,
γαστήρ ἢ σ' ἐλόχυσεν μακαρτάτη
non plane adfentior. solemne
enim optimis Scriptoribus per
partes aliquid vituperare, lau-

dare, licet de re universa verba
jam fecerint. & esto *πυτολό-
γον*: non ideo erit vitiosum.
pulcherrimae apud Poëtas &
Oratores sunt *πυτολογία*. non
magni momenti porro quod
similitudines soni offenda-
tur ἐπιχθονίῃσιν ἴσων. nam quis
Poëtarum talia non multa
habeat. Quid ipso Homero
fiet Iliad. N. vs. 642.

Αὐτὸς δὲ αὐτὴν ἐξαυτῆς ἰὼν αὐ-
τὴν μέλχισιν ἐμίχθη.

Odyss. Δ. vs. 754.

Μηδ

Sed te filiabus Jovis Saturnii adsimilo.

Beatus, qui te genuit, & beata, quae peperit,
mater,

Venter, qui te enixus est, beatissimus. Sed pre-
ces

Nostras exaudi, amorisque miserere necessita-140
tis.

Veneris ut sacerdos, exerce Veneris ope-
ra.

Huc ades, initiare nuptialibus legibus Deae!

Virginem non decet ministrare Veneri,

Virginibus Venus non gaudet. Si vero volue-
ris

Instituta Deae amabilia, & Caerimonias fidas 145
(*veras*) scire,

Sunt

Μηδὲ γένοιτα κακῶ κεκακαυμέ-
νον. —

Quid Moscho Idyll. 2. vs. 104.
— οἶά τε νῦν

Πενὺς.

Sed millena talia in Graecis
& Latinis occurrunt. Popius
tamen ibi jure summo Home-
rum vindicat a J. C. Scali-
geri inani criti. DORVILLIUS.
ibid. Γαρὺν ἢ illud ἢ abest à Ven.

141. Non hic cum Pareo
illud μετίεχο in μετίεχο mu-
tandum cenfeo. eadem fere
dixit Homerus μετίεχο ἔ-
γα γάμοιο Quem locum ipse
quoque indicat & legitur
Iliad. E. vs. 429. *ibid.* Κοπε-

δος ἔργα sic ἔργον ἔργος apud
Oppian. 4. Halieut. vs. 161.
Δούς ἔργα. Halieut. 1. vs. 533.
ἔργον πολίμω apud Orpheum
Prognost. vs. 15. & ἔργα μά-
χης vs. 38.

142. Hic versus in editio-
ne Hervagiana non habetur.

143. Ὑποδρήσειν. ὑποδρήσειν.
Cod. Anglic. Ald. 1. & 2.
J. 1. & 2. So. H. P. & Vo.
ibid. Α'φροδίτη. Α'φροδίτῳ. Ven.
B. & S.

145. Πισά. κιδνά. Ven. &
S. non male quidem, sed *Ve-
neris sacra* per excellentiam
πισά dici possunt hinc *foedera
amantium.*

D 2

146.

Ἔστι γάμοι καὶ λέκτρα. Σὺ δ', εἰ φιλέεις Κυ-
θήρειαν,

Θελξινόων ἀγάπαζε μελίφρονα θεσμόν ἐρώτων,
Σὸν δ' ἰκέτην με κόμιζε, καὶ, ἣν ἐθέλης, παρα-
κοίτην,

Τόν σοι Ἔρως ἠγρευσεν εἰς βελέεσσι κιχήσας.

150 Ὡς θεαὸν Ἡρακλῆα θεὸς χρυσόρραπισ Ἑρμῆς

Θητεύειν ἐκόμιζεν Ἰαργανίην ποτὶ νύμφην.

Σοὶ δέ με Κύπρις ἐπεμπε, καὶ οὐ σοφὸς ἠγάγεν Ἑρ-
μῆς.

Παρθένον ἔ' σε λέληθεν ἀπ' Ἀρκადίης Ἀταλάντη.

Ἦ ποτε Μειλανίωνος ἐρασασμένου φύγεν εὐνήν,

155 Παρθενίης ἀλέγουσα. Χολωσαμένης δ' Ἀφροδίτης,

Τὸν πάρος οὐκ ἐπόθησεν, ἐνὶ κραδίῳ θέτο πάσῃ.

Πείθειο

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Παρακοίτῳ.] Νυμφίον νέον. Θητεύειν.] Ὑπηρετεῖν.
Ἦ ποτε Μειλανίωνον κ. τ. λ.] Ἦ τις ποτὲ ἐρώνητον ἔ-
Μειλανίωνον ἐξέφυγε ἢ ἀνὴρ.

146. Κυθήρειαν. Ἀφροδίτην. Macedonii, quod legitur in
P. & Vo. Anthologia lib. 7. p. 598.

148. Ἰκέτῳ. οἰκέτῳ. S. *ibid.*

Ed. Wech.

ἰδίῃς cum omnibus scripsi,
in K. minus recte habetur
ἰδίῃς, idem mos habuimus
paulo ante vs. 144. Ἦ δ'
ἰδιότης. *ibid.* παρακοίτῳ.
παρακοίτην. Ven.

149. Τόν σοι Ἔρως ἠγρευσεν. il-
lud ἀγρεύει hic eleganter di-
citur. sic in Epigrammate

Τὸ εἶμα τοῖς χαρίτεσι, προσ-
ώπα δ' ἀνδρὶ βάλλεις,
ὄμματι τῇ παφίῃ, τίς
χίρῳ τῇ κιθάρῃ.

Σκυλιόεις βλεφάρων φάος ὄμ-
μασιν. ἕως αἰοδῇ.

Πάντοθεν ἀγρεύεις τλήμοινας
ἰδίους.

ibi

Sunt nuptiae & lecti. Tu autem, si amas Ve-
nerem,
Mulcentium mentem ama suavem legem amo-
rum,
Tuumque servum (*tibi supplicem*) me accipe,
& si velis, conjugem,
Quem tibi Cupido venatus est, suisque sagittis
adsecutus;
Sicut audacem Herculem celer auream gestans 150
virgam Mercurius
Servitum duxit Iardaniam ad puellam.
Tibi vero me Venus misit, & non sapiens ad-
duxit Mercurius.
Virgo non te latet ab Arcadia Atalanta;
Quae olim Milanionis amantis fugit lectum,
Virginitatem curans; irata autem Venere, 155
Quem prius non amavit, (*eum*) in corde po-
suit toto.

Per-

ibi autem versu primo po-
tius cum Vinc. Obsoræo
pro βάλλας legere in θάλλ-
ας. quae lectio ex Musaei
v. l. 65. defendi potest

Ο'φθαλμοὺς γελῶν ἐκπύρην χα-
ρίτωσι τιθῆλη.

Praeterea quam facile littera
θ corrupta fuerit in β! cu-
jus rei exempla nobis sup-
petunt ex doctissimo G. Can-
teri libello de ratione emen-

dandi auctores Graecos cap. 1.
ibid. τόν σοι. τόν με. Ven.
150. θεός. θ' ὁ. Ven. θεὸς le-
gitur in Rondell. vitioprocul
dubio librarii.

151. Ε'κόμεζον. ἐκόμενον. V.
in Codic. Ven. hic versus
sic legitur Θετῶν ἐκόμενον
Ιορδανίη πρὸς τὸν ὄμιον in Vatic. &
B. habetur Ἰορδανίην.

152. Ε'πιμπε. ἔπιμψι. S.

153. Α'πλάιντι. Cod. V. &
Ven. male scribunt Α'πλάοντι.

156. Πάση. πῶση. B.

D 3

157.

Πείθεο ἤ σὺ, Φίλη, μὴ Κύπριδι μῆνιν ἐγείρης.
 Ὡς εἰπὼν, παρέπεισεν ἀναχνομένης Φρένα κῆρης,
 Θυμὸν ἐρωτοτόκοισι παραπλάγξας ἐνὶ μύθῳ.

160 Παρθενικὴ δ' ἄφθογγος ἐπὶ χθόνα πῆξεν ὀπωπὴν,
 Αἰδοῖ ἐρυθρίωσαν ὑποκλέπτουσα παρείη.
 Καὶ χθονὸς ἔξεν ἄκρον ὑπ' ἵχνεσιν, αἰδομένη δὲ
 Πολλάκις ἀμφ' ὤμοισιν ἐὼν ξυνέεργε χιτῶνα.
 Πειθοῦς γὰρ τάδε πάντα προάγγελα. Παρθενικῆς
 δὲ

165 Πειθομένης ποτὶ λέκτρον ὑπόχεσίς ἐστι σιωπῇ.
 Ἡ δὲ ἤ γλυκύπικρον ἐδέξατο κέντρον ἐρώτων,
 Θέρμετο δὲ κραδίην γλυκερῷ πυρὶ παρθένῳ Ἡ-
 ρῶ,
 Κάλλει δ' ἱμερόεντ' ἀνεπτόητο Λεάνδρῳ.
 Ὅφρα μὲν ἔν ποτὶ γαῖαν ἔχεν νεύουσιν ὀπωπὴν,
 Τό-

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Παραπλάγξας.] Παραπλανήσας, ἀποπλανήσας. Εἰπὶ
 χθόνα πῆξεν ὀπωπῶν.] Εἴξεε πρὸς τὴν γῆν. Ευνέεργε.]
 Συνέσφιγγε. Πειθοῦς γὰρ τάδε πάντα προάγγελα.] Τῇ
 πειθοῖ συνήγοντο ταῦτα τὰ προαγγέλλματα. Ὅφρα μὲν
 ἔν ποτὶ γαῖαν κ. τ. λ.] Ἔως μὲν ἔν ᾧ τὴν γῆν ἡ κῆρη
 τὴν ὄψιν εἶχεν.

157. Πείθεο. Δείδιθι Ven. πῆξεν ὀπωπῶν. similis locu-
 158. Παρέπεισιν ἀνέπεισιν. B. tio occurrit apud Theocrit.
 & S. *ibid.* ἀναχνομένης. ἀναχο- Idyll. 2. v. 112. Nonn. lib.
 ρήν. Ven. & B. 46. p. 1196 l. 6. Virgil.
 159. Ερωτοτόκοισι, ἐρωταίσι- Æneid. 1. 6. v. 469. l.
 ει. B. 7. v. 250 l. 8. v. 510.
 160. Ἀφθογγῶ ἐπὶ χθόνα Ovid. Metam. 1. 13. v. 125.
 ubi

Perfuadere & tu, cara, ne Veneri iram excites.
Sic fatus, persuadendo flexit recusantis men-
tem puellae,

Animum (*ejus*) amorem parientibus errare fa-
ciens verbis.

Virgoque tacita in terram defixit oculos, 160

Pudore rubefactam abscondens genam;

Et terrae radebat summum subter vestigia, pu-
dibunda autem

Saepe circa humeros suam contraxit vestem,
Persuasionis enim haec omnia praenuntia. Vir-
ginis enim (*certe*)

Persuasae ad lectum promissio est silentium. 165

Jam & suavamarum susceperat stimulum amo-
rum,

Urebatur autem cor dulci igne virgo He-
ro,

Pulcritudineque suavis stupefcebat Leandri.

Quando igitur (*illa*) in terram habebat incli-
natos oculos,

Tum

ubi vid. notas. in Cod. Ven.
perperam legitur παρθενηλὴ δ'
ἄφθογγον. in Vatic. quoque
habetur ἄφθογγον.

161. Εὐφροσύνησαν. ἐρυθρόω-
σαν. V. & Ven. ἐρυθροσύνησαν.
S. ἐρυθροσύνησαν. |. 2.

162. Εἴην ἔξισιν. Ven. *ibid.*
ἐπ'. sic A. S. Vo. Lond. &
K. omnes alii habent ἐπ'.

163. Συνίστημι. συνίστημι. V.
συνίστημι. Ven.

164. In Cod. V. & Ven.
pro πάντεσσι legitur ἐπ'.

168. Κάμει. Κάμει. Ron-
dell. Κάμει. V. & Ven.

169. Οὐδὲν μὲν δὲ. illud
ἐν. omittunt Codices A. &
C. *ibid.* ἔχον. ἔχον. Ven. &
S. *ibid.* ἐκπύλῳ ἐμὶχλῳ. Ven.
A. Ald. 1. & 2. J. 1. &
2. W. So. H. & Par. Con-
stantinus Lascaris recte pro
ἐμὶχλῳ legit ἐκπύλῳ. uti in
Com-

170 Τόφρα ἧ καὶ Λείανδρῳ ἔρωμανέεσσι προσώποις
 Οὐ κάμειν εἰσορόων ἀπαλόχροον αὐχένα κούρης.
 Οὐδὲ ἧ Λειάνδρῳ γλυκερὴν ἀνενείκατο Φωγὴν,
 Αἰδῶς ὑγρὸν ἔρευθῶν ἀποτάζουσα προσώπου.
 Ζεῖνε, τοῖς ἐπέεσσι τάχ' ἀν καὶ πέτρον δέ-
 ναις.

175 Τίς σε πολυπλανέων ἐπέων ἐδίδαξε κελεύθους;
 Οἷ μοι, τίς σ' ἐκόμισεν ἐμὴν εἰς πατρίδα
 γαῖαν;
 Ταῦτα δὲ πάντα μάτην ἐφθέγγξας. Πῶς γὰρ ἀλή-
 της
 Ζεῖνῳ ἐὼν, καὶ ἄπυτῳ, ἐμῇ φιλότῃ μιγείης;
 Ἀμφαδὸν οὐ δυνάμεσθαι γάμοις ὅσίοισι πελάσσαι.
 Οὐ

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Τόφρα.] Τηνικαῦτα. Ἐρωμανέεσσι.] Ἐρωτικοῖς. Οὐ
 κάμειν.] Οὐκ ἐπέμεινεν. Αἰδῶς.] Ἐντροπῆς. Οὐδέναις.]
 Διεγείροις ἐπὶ πειθῶ.

Commentario J. Vatelli vi-
 dere est. Et Gulielmum de
 Mara quoque sensum hujus
 loci percepisse ex ejus inter-
 pretatione colligitur.

*Ergo donec humi radiantia
 lumina fixit.*

Quos tamen male reprehendi-
 disse videtur J. Vattelus,
 quod illud ὁμίχλῳ non re-
 tinuerint.

172. Ἀνείκατο. ἀνδείκατο.
 V. ἀνφάλατο. Ven.

173. Ἀποτάζουσα. ὑποτάζου-
 σα. Ven.

174. Πέτρον δέναις. πέτραν
 δένης. V. & Ven.

176 Ἐκόμισεν. ἐκόμισεν. Ven.

177. Ἐφθέγγξας. in So ha-
 betur ἐφθίγγξας & sic quoque
 edidit Rondellus, sed in notis
 ἐφθίγγξας legendum monet,
 quod in omnibus aliis jam
 habetur.

178. Pro ἄπυτῳ scripsi
 ἄπυτῳ cum secunda editio-
 ne

Tum & Leander amore furente vultu 170
Non defatigabatur spectando teneram cervi-
cem virginis.

Tandem autem Leandro suavem (*hanc*) emisit
vocem, (*Hero*)

Verecundiae madidum ruborem stillans a fa-
cie:

Hospes, tuis verbis forsan & caute mo-
veas.

Quis te fallentium verborum docuit vias? 175

Heu mihi! quis te duxit meam in patriam ter-
ram?

Haec tamen omnia frustra locutus es. quomo-
do enim, vagus

Hospes quum sis, & ignotus, meo amoris mis-
cearis?

Palam non possumus nuptiis legitimis jungi,
Non

ne, quod etiam probat
Andreas Papius. Henr. Ste-
phanus & Læcius hanc lec-
tionem in margine repraesentant,
& sic quoque Gulielmum de Mara legisse ex ejus
interpretatione patet.

— nam qualiter erra-
bundus

Ignotusque, meo poteris suc-
cedere lecto?

& certe τὸ ἄπυστον optime hic
convenit. explicatur per ἀνέ-
κυστος ab Hesychio & Etymo-
logici Magni Auctore, nec
aliam explicationem dant

scholia minuscule ad Homeri
Odyss. A. vs. 142. & alibi.
Hanc autem Lectionem quo-
que confirmat Clarissimi
DORVILLII nota, quae sic
se habet. Certe in genere
peregrini ἄπυστοι dicuntur. fi-
des illis non facile habetur,
sed durius illud tamen hic.
Videtur legendum ἄπυστος. Æ-
neas erat ξένος ἀλήτης, sed non
ἄπυστος: & ideo facile fides ei
habebatur. hic contra. Certe
augebitur sic, ita mihi saltem
videtur, periodi ἰνέγνια.

179. Δυνάμειδαν. sic legitur in
E omni-

180 Οὐ γὰρ ἐμοῖς τοκέεσσιν ἐπεύαδεν· ἦν δ' ἐθαλή-

σης
Ως ξεῖν^ς πολύφροιτ^ς ἐμὴν ἐς πατερίδα μί-
μνειν,

Οὐ δύνασαι σκοπέεσσαν ὑποκλέπτειν ἀφροδίτην.

Γλῶσσα γὰρ ἀνθρώπων φιλοκέρτομ^ς· ἐν ᾗ σιω-
πῇ

Ἔργον, ὅπερ τελέει τις, ἐνὶ τελόδοισιν ἀκούει.

185 Εἶπὲ δὲ, μὴ κρύψῃς, τεὸν οὐνομα, καὶ σέο πά-
τριν·

Οὐ γὰρ ἐμὸν σε λέληθεν· ἐμοὶ δ' ὄνομα κλυτὸν
Ἡρώ.

Πύργ^ς δ' ἀμφιβόητ^ς ἐμὸς δόμ^ς οὐρανομήκης,

Ωἷ ἐνὶ ναιετάουσα σὺν ἀμφιπόλῳ τινὶ μούνῃ

Σητιάδος πρὸ πόλης ὑπὲρ βαθυκύμονας ὄχθας

190 Γείτονα πόντον ἔχω, συγεραῖς βουλῇσι τοκῆων.

Οὐδέ μαι ἐγγὺς ἔασιν ὁμήλικες, οὐδὲ χορεῖαι

Ἡἰθέων

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Ἀφροδίτῳ.] Νύμφῳ ἄγαμον. Ναιετάουσα.] Κατοι-
κῶσα. Ἀμφιπόλῳ.] Θεραπαίνῃ, δέλῃ. Βαθυκύμονας.]
Βαθὺ κυμανῶσας.

omnibus, praeter Vatican.
A. B. H. & K. qui scribunt
δυναμίδα.

180. Ἡν δ' ἐθαλήσης. ἦν δ'
θαλήσης. S. in Cod. A. male
habetur ἦν δ' ἀθαλήσης.

181. πολύφροῖς. πολίφροῖς.
Cod. Ven.

182. Σκοπέεσσαν. πεκίεσσαν.
B. σκοπίσαι Rondell. forsan
πεκίεσσαν. scribere voluerunt,
quod non male hic le-
gere possumus, illud qui-
dem mox praecessit vs. 180.
sed talia passim apud auctores
recentioris aevi invenies. sic
apud

Non enim meis parentibus (*id*) placuit. Si au- 180
tem voles

Ut hospes vagabundus mea in patria manere ,
Non potes tenebrosam celare Venerem.

Lingua enim hominum amans conviciorum: &
in silentio (*clam*)

Opus, quod perficit aliquis, in triviis audit.

Dic vero, ne celes, tuum nomen, & tuam pa- 185
triam !

Non enim meum te latet: mihi nomen inclytum
Hero.

Turris autem circumsona mea domus praealta,
In qua habitans cum ancilla quadam sola
Sestiensem ante urbem super (*ad*) profundas
undas habentia littora

Vicinum pontum habeo, invisis consiliis paren- 190
tum.

Neque me prope sunt coetaneae, neque cho-
reae
Juve-

apud Nostrum infra vs. 103.

Αὐτὴ δ', ὡς ξυνέηκε πόθεν δο-
λόεντα Λεάνδρου,

Χαίρει ἐπ' ἀγλαΐῃσιν· ἐν ἡσυ-
χίῃ δ' καὶ αὐτὴ.

ubi illud αὐτὴ minus ele-
ganter bis repetitur. firma-
re hanc lectionem quoque
videtur illud Ovidii Epist.
Leandri vs. 13.

*Non poteram celare meus,
velut ante, parentes :*

184. Εἰς τριῖς αὖτις ἀπὸν, ad-
de illud Horatii lib. 2. Satyr.
6. vs. 50.

*Frigidus a rostris manat per
compita rumor.*

Martian. Capell. de Nup-
tiis Philolog. lib. 1. pag. 2.

Ed. H. Grotii. *idque deditum
mundo loquax triviatim dissul-*

taret humanitas. Ubi Doctiss.

Grotius hunc Musaei locum
citat. pro τριῖς αὖτις Cod. Ven.

habet τριῖς αὖτις.
186. Pro ἰμοὶ in Cod. B.

legitur ἰχθ.

188. Ναιτίς αὖτις, καὶ ἰχθ.

191. Εἴ αὖτις. ἰαὖτις. Ven.
W. Barth. & Rondell.

Ἡΐθέων παρέασιν· αἰὶ δ', ἀνὰ νύκτα καὶ Ἡΐδ',

Ἐξ ἄλως ἠνεμόφωνος ἐπιβρέμει ἕασιν ἡχή.

Ὡς Φαμένη ῥαδὴν ὑπὸ Φάρει κρύπτει παρῆν,

195 Ἐμπαλιν αἰδομένη, σφετέροις δ' ἐπεμέμφετο μύθοις.

Λεῖανδρος δέ, πόθου βεβωλημένος ὀξεί κέντρῳ,

Φράζετο, πῶσκει Ἔρωτος ἀεθλεύσειεν ἀγῶνα.

Αἶδρα γὰρ αἰολόμητις Ἐρως βελέεσσι δαμάζει,

Καὶ πάλιν ἀνέρος ἔλκος ἀκέασετ'· οἷσι δ' ἀνάσ-

σει

200 Αὐτὸς ὁ πανδαμάτωρ, βουλευφόρος ἐστὶ, βροτοῖσιν.

Αὐτὸς καὶ ποθέοντι τότε χρῆσθησε Λεάνδρῳ.

Ὅψ' ἔδ' ἀλαστήτας πολυμήχανον ἔννεπε μῦθον·

Παρσένη, σὸν δὲ ἔρωτα καὶ ἄγχιον οἶδμα περήσω,

Εἰ

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Ὡς Φαμένη κ. τ. λ.] Κατεμέμφετο τοῖς ἑαυτῆς λόγοις, οἷς ἠχύνετο φθασσά κατηπῆν. Φράζετο, πῶσκει κ. τ. λ.] Ἐβλάβετο, διανοήτο πῶς τὴν πάλιν τὴν ἔρωτα ἐκνικήσει. Αἶδρα γὰρ κ. τ. λ.] Ὡς πολία (leg. Ὁ σκολία) βελδόμενον Ἐρως ἀνδρα δαμάζει τοῖς βέλεσιν. Καὶ πάλιν ἀνέρον ἔλκος ἀκέασετ'·] Καὶ πάλιν ἰᾶται τὸ πάθος. Οἷσι δ' ἀνάσσει κ. τ. λ.] Ἐν οἷς βασιλεύει τὰ πάντα (forte τὰς πάντας) ἔχ' αἰπλῶς, αἰπ' ἐφ' ἧς ὑπέθετο ἠΐθεος. Ὅψ' ἔδ' ἀλαστήτας.] Βραδὺ κακοπαθήσας.

192. Παρέασιν. παρίασιν. Ven. W. Barth. & Rondell.

193. Ἡνεμόφωνος retinui cum V. S. St. L. & K. omnes alii habent ἠνεμόφῳος. hoc in margine scribunt St. & L.

194. Κρύπτει. κλίπτει. P. & Vo. sed priorem lectionem retinui. Kromajerus quoque ediderat κλίπτει sed in addendis & corrig. recte illud κρύπτει retinendum monuit. supra quidem vs. 161. habuimus Αἶδοι

Juvenum adsunt; sed semper, noctu & inter-
diu,

Ex mari ventoso insonat auribus sonitus.

Sic fata, roseam sub veste celabat genam,

Rursus pudefacta, suaque increpabat dicta. 195

Leander autem, amoris percussus acuto sti-
mulo,

Cogitabat, quomodo Amoris certaret certamen.

Virum enim variis consiliis Amor sagittis domat.

Etiam rursus viri vulneri medetur; quibusque
dominatur

Ipsa omnium domitor, iis etiam consulit, ho- 200
minibus.

Ipsa etiam amanti tunc auxiliatus est Leandro.

Tandemque ingemens solers dixit verbum.

Virgo, tuum propter amorem etiam asperam
undam transibo,

Et si

Αἰδοῖ ἱερθιδόσαν ὑποκλίπεται
παρῶν

& ὑποκλίπεται Ἀφροδίτην. vñ.
182. Sed hic invitis libris ni-
hil inmutarem. *ibid.* παρῶν.
παρῶν. V. & Ven.

195. Ἐπιμέμφοιο. ἐπιμέμ-
φοιο. Barth. & Par.

196. Βιβλαημίος. βιβλαημίος.
Ven. B. & Rondell.

197. Φράζιτο recte expli-
cat Scholiasles per ἱβλάειτο,
δινοῦτο. de hac voce vide ad
Orphei Prognost. de terrae
motib. vñ. 1. in collect. carm.

Gr. Doctiff. Maittairii.

198. Αἰολόμεντις. αἰολόμεντις.
Ven. S. St. & L. qui tamen
in margine αἰολόμεντις veram
procul dubio lectionem ex-
hibent. sic Amor dicitur πω-
λύμεντις ab Orphea Argonaut.
vñ. 423.

Πρὶς οὐρανὸν τι καὶ αὐτοτελῆ πω-
λύμεντις ἔρωτα.

ibid. Δαμάζει. Δαμάσσει. St.
L. & Kromaj. in Cod. Va-
tic. legitur δαμάσει & Ven.
δάμασσι. S. exhibet δαμάσσει.
Omnino tamen τὸ δαμάζει ge-
nuina

- Εἰ πυεῖ παφλάζοιτο, καὶ ἄπλοον ἔσεται ὕδωρ.
 205 Οὐ τρομέω βαρὺ χεῦμα τέην μετανέμενος εὐνήν,
 Οὐ βρόμον ἠχήεντα βαρυγδούποιο θαλάσσης.
 Ἀλλ' αἰεὶ κατὰ νύκτα Φορεύμενος ὑγρὸς ἀκοίτης
 Νήξομαι Ἑλλήσποντον ἀγάρρουν· οὐχ ἕκαθεν γὰρ
 Ἀντία σεῖο πόλῃος ἔχω πολυλίεθρον Ἀΐδου.
 210 Μοῦνον ἐμοὶ ἓνα λύχον ἀπ' ἠλιβάτου σέο πύργου
 Ἐκ περσάτης ἀνάφαινε χεῖρ κνέφας· ὅφρα νοήσας
 Ἔσομαι ὀλκὰς Ἑρώτος, ἔχων σέθεν ἀστέρα λύχον·
 Καί μιν ὀπιπλήθων οὐκ ὄψομαι δύντα Βοώτην,
 Οὐ θρασὺν Ωρίωνα, καὶ ἄβροχον ὀλκὸν Ἀμάξης·
 215 Πατρίδος ἀντιπόροιο ποτὶ γλυκὺν ὄρμον ἰκοί-
 μην.

Ἀλλὰ,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Μετανεύμεν.] Ἐνδραυνόμεν. Φορεύμενος.] Φε-
 ρόμενος. Ἀπ' ἠλιβάτου.] Ἀφ' ὑψηλῆς. Βοώτις.] Τὸν
 Ταῦρον. (leg. τὸν Ἰκαρον.)

nuina certe lectio cum omni-
 bus aliis retinenda est & hanc
 quoque in margine agnos-
 cunt St. & L.

204. Εἰ πυεῖ παφλάζοιτο.
 Sic πύκται παφλάζοιται apud
 Homer. Iliad. N. vs. 798.

206. Βαρυγδούποιο. περσιόσ-
 σοιμι. V. Ven. Cod. Reg. S.
 St. & L. in marg. an illud
 non retinendum sit, valdedu-
 bito. vide Homer. Iliad. A. vs.

371.

Τί πλώσεις; τί δ' ἐπιπλώσεις
 πολέμοιο γιγνέσθαι;

Quint. Calab. lib. 11. vs.

445.

Οἱ δ' ἐπιπλώσονται ἀμύμονες
 αἰέρος ἀλκῆ.

in Cod. A. legitur ἐπιπλώ-
 σοιμι.

208. Ἀγάρρουν. ἀγερρώον. V.
 ἀγέρροχον. Ven.

209. Σεῖο. σοῖο. B. & C.
 Ald.

Etsi igni ferveat, & innavigabilis fuerit aqua.
 Non timeo gravem undam, tuum adiens cu- 205
 bile,
 Non fremitum sonantem gravisoni maris;
 Sed semper per noctem vectus (*per aquas*) ma-
 didus maritus
 Natabo (*per*) Hellespontum valde fluentem;
 non longe enim
 Contra tuam urbem habeo oppidum Abydi.
 Tantum mihi quemdam lychnum ab excelsa tua 210
 turri
 E regione ostende per tenebras; ut (*illum*)
 intuens
 Sim navis Amoris, habens tuam stellam (*stel-
 lae loco*) lychnum;
 Et ipsum adspiciens non spectem occidentem
 Booten,
 Non asperum Orionem, & ficcum tractum
 Plaustrum,
 Patriae (*tuae*) oppositae ad dulcem portum 215
 veniam.

Sed,

Ald. 1. & 2. J. 1. & 2. W. H. Barth. Par. & Rondell.

210. Μῦνον. Θῶνον. S.

211. Εξ προίτης. ἐκ προί-
τη. Ven. Ald. 1. & 2. J. 1. & 2.

213. Ο'πιπιδ'ον. ὀπιπιδ'ον. B. quod saepe confundi so-
let, in P. & Vo. legitur ὀπι-

πιδ'ον. *ibid.* ἐκ ὀψομα. in
Cod. Reg. legitur ἐ βλίψον.
Quod certe glossa est ab im-
peritis in contextum recepta,
& nihil hic invitis libris in-
mutare ausus fui, tamen illud
ὀψὲ δύνει, uti Doctiss. Can-
terus emendavit, omnino am-
plector. sic evitemus ne diph-
thongi αη & αῃ sequente con-
sonante

Ἀλλὰ, Φίλη, πεφύλαξο βαρυπνέοντας ἄήτας,
Μή μιν ἀποσβέσσωσι, καὶ αὐτίκα θυμὸν ὀλέσσω·
Λύχιον, ἐμοῦ βίοτοιο φρεσφόρον ἡγεμονῆα.

Εἰ ἐτεὸν δ' ἐθέλεις ἐμὸν ὄνομα καὶ σὺ δαῖναι,
220 Ὅνομά μοι Λείανδρον, εὐτεφάνη πόσις Ἡρῶς.

Ὡς οἱ μὲν κρυφίοισι γάμοις συνέθεντο μιγῆναι,
Καὶ νυχίην Φιλότητα, καὶ ἀγγελίην ὑμεναίων,
Λύχιν μαρτυρήσιν, ἐπιτάσαντο φυλάξαι.

Ἡ μὲν φῶς τανύειν, ὃ δὲ κύματα μακρὰ περι-
σαι.

225 Παννυχίδας δ' αὐύσαντες ἀκοιμήτων ὑμεναίων,

Ἀλλήλων ἀέκοντες ἐνοσφίδησαν ἀνάγκη,

Ἡ μὲν εἶν ποτὶ πύργον, ὃ δ' ὀρφναίην ἀνά
νύκτα,

Μήτι παρὰ πλάζοιτο, βαλὼν σημήϊα πύργου,

Πλῶς

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Αὐύσαντες.] Τελέσαντες.

sonante corripiantur, & nul-
lus dubito, quin sit Musaei
manus.

216. Φίλη πεφύλαξο in edi-
tion. J. 1. & 2. legitur φί-
λητε φύλαξο.

219. Εἰ ἐτεὸν δ' ἐθέλεις re-
tinui cum S. St. L. Whit.
K. & Lond. reliqui habent
Εἰ ἐτεὸν δὲ θέλεις. Omnino le-
gendum videtur Εἰ δ' ἐτεὸν ἐ-
θέλεις DORVILLIUS. Sic quo-
que apud Homerum inve-

nies Εἰ δ' ἐτεὸν. Iliad. M. v. l.
233. & Σ. v. l. 305.

221. Συνίδουτο. ἰδίλουτο. B.

223. Μαρυείησιν. Μαρυ-
είησιν. B. *ibid.* φυλάξαι. Sic
S. St. L. K. & Lond. in V.
Ven. & A. legitur φυλάτ-
ται. omnes alii exhibent φυ-
λάσσαι.

224. Η' μὲν. Οἱ μὲν. Ald.
I. *ibid.* φῶς. sic Par. & K.
alii omnes scribunt φέω.
ibid. περιῶσαι. περιῶσαι. Ven.

225.

Sed, cara, cave graviter flantes ventos,
Ne ipsum exstinguant, & statim animam per-
dam;

Lychnum, meae vitae luciferum ducem.

Si verum autem vis meum nomen & tu sci-
re,

Nomen mihi Leander, formosae (*eleganti re. 220*
dimitae corona) conjux Herus.

Sic hi quidem clandestinis nuptiis constitue-
bant misceri,

Et nocturnum amorem, & nuntium nuptia-
rum,

Lychni testimoniis, pacti sunt servare;

Illa quidem, lychnum extendere, hic autem,
undas latas transire.

Pernoctationes autem exsecuti vigilum nuptia- 225
rum,

A se inviti separati sunt necessitate,

Ea quidem suam ad turrin, hic autem, obscu-
ram per noctem,

Ne quid erraret, *jaciens* signa turris,

Navi-

225. πανυχίδας. πανυχιδας.
A. B. & Rondell.

226. Αἰκόντες. Barthius ha-
bet ἀκόντες. quod etiam apud
Quintum Calabrum confun-
ditur lib. 6. v. 585. ubi pro ἀκ-
όντες restituit αἰκόντες L. Rho-
domannus, vide ejus Emen-
dat. in hunc Auctorem.

228. Μήπι. Μήδι. B. *ibid.*
βαλὼν. λαθὼν. V. Ven. & Reg.
quod prope accedit ad Cl.
Bergleri emendationem, qui
legit λαβὼν. & hoc omnino am-
plector. *ibid.* Πύργω. πύργω. S.
St. & L. qui tamen in margine
scribunt πύργω & sic omnes
alii habent.

- Πλᾶε βαθυκρήπιδ' ἔω' εὐρέα δῆμον Ἀΐδου.
 230 Πανυχίων δ' ὁάρων κρυφίης ποθέοντες ἀέθλης
 Πολλάκις ἠρήσαντο μολεῖν θαλαμηπόλον ὄρφνην.
 Ἡ' δὴ κυανόπεπλ' ἀνέδραμε νυκτὸς ὁμίχλη,
 Αἰδράσιν ὕπνιον ἄγουσα, καὶ οὐ ποθέοντι Λεάνδρῳ.
 Ἀλλὰ πολυφλοίσβοιο παρ' ἠϊόνεσσι θαλάσσης
 235 Ἀγγελίην ἀνέμιμνε φαινομένων ὑμενάων,
 Μαρτυρίην λύχνοιο πολυκλαύτοιο δοκεύων,
 Εὐνῆς τε κρυφίης τηλεσκόπων ἀγγελιώτην.
 Ως δ' ἴδε κυανέης λιποφεγγέα νυκτὸς ὁμίχλην
 Ἡρῶ, λύχνον ἔφαινε· ἀναπλομένοιῳ δὲ λύχνου
 240 Θυμὸν ἔρως ἔφλεξεν ἐπειγομένοιο Λεάνδρου.
 Λύχνῳ καιομένῳ συνεκάετο. παρ' ἧς θαλάσσης
 Μαυνομένων ῥοθίων πολυῆχέα βόμβον ἀκέων
 Ἐτρεμε μὲν τοπρῶτον, ἔπειτα δὲ, θάρσ' αἰέρας,
 Τοίοισι

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Πολυφλοίσβοιο παρ' ἠϊόνεσσι θαλάσσης.] Παρὰ τὸν αἰγυιῶν τῆς ἀκαταπότης (leg. ἀκαταπαύσης) θαλάσσης. Θάρσ' αἰέρας.] Ἀνδείζων, μὴ φοβηθεῖς.

229. Ε'π'. is. V. & Ven. & Vo.

230. Πανυχίων. Sic A. S. St. L. Whit. Lond. & K. In V. Ven. B. C. & reliquis editis habetur πανυχίον & sic quoque St. & L. in marg.

231. Ἡ' ἔσαντο, ἠράσαντο. S.

232. Ἡ' δὴ. Ἡ' δὲ. B.

235. Ἀνέμιμνε. ἐφύλαξε. P.

236. Πολυκλαύτοιο. πολυκλαύτοιο. A. & C. & in omnibus editis praeter S. St. L. Whit. Lond. & K. *ibid.* illud δοκῶν hic eleganter ponitur proprie dicitur de venatione, nam venatores feras oculis notare solent, sic Homerus loquitur de cane

ve-

Navigabat (*natabat*) profundi fundamenti ad
magnum populum Abydi.

Nocturnarumque consuetudinum clandestina 230
desiderantes certamina

Saepe optarunt, ut venirent cubiculum ornan-
tes tenebrae.

Jam atrata cucurrit noctis caligo,
Viris somnum adferens, sed non amanti Leandro;
Sed (*is*) multifremi apud littora maris
Nuntium opperiebatur lucentium nuptiarum, 235
Testimonium (*signum*) lychni lugubris obser-
vans,

Lectique clandestini procul speculantem nun-
tium.

Ut vero vidit nigrae obscuram noctis caliginem
Hero, lychnum ostendit: accenso vero lychno
Animum Amor ussit festinantis Leandri: 240
Lychno ardente ipse etiam ardebat. ad mare
autem

Insanarum undarum multum sonantem fremitum
audiens

Tremebat quidem primo, postea vero auda-
ciam attollens,

Tali-

venatico, cum quo Hecto-
rem comparat Iliad. Q. vñ.
340.

Ἄπτη) κατίπιδι, πρὶν πε-
χίωσι πιπιθῶς,
Ἰχία π γλυτῆς, τὴν ἰλισσόμενον
τὴν δοκῶν.

237. T. J. B. & Barth.

γτ. Ven.

240. Ε'πειρομήμοιο. ἀπειρο-
μήμοιο. A.

241. Θαλάσση. retinui cum
S. St. L. Whit. Lond. &
K. omnes alii habent θα-
λάσσης. sic quoque in marg.
St. & L.

F 2

244.

Τοίοισι προσέλεκτο παρηγορέων Φρένα μύθοις·

245 Δεινὸς Ἔρως, καὶ πόντος ἀμείλιχος· ἀλλὰ
θαλάσσης

Ἔστιν ὕδωρ, τὸ δ' Ἔρωτος ἐμὲ φλέγει ἐνδόμυ-
χον πῦρ.

Λάζεις πῦρ, κραδίη, μὴ δείδῃ νήχυστον ὕδωρ.

Δεῦρό μοι εἰς φιλότητα· τί δὴ ῥοθίων ἀλεγί-
ζεις;

Ἀγιάσσεις, ὅτι Κύπρις ἀπόσπορος ἐστὶ θαλάσ-
σης,

250 Καὶ κρατεῖ πόντοιο, καὶ ἡμετέρων ὀδυνάων;

Ὡς εἰπὼν μελέων ἐρατῶν ἀπεδύσατο πέπλον

Ἀμφοτέρης παλάμῃσιν, ἑὼ δ' ἔσφιγξε καρή-
νω,

Ἡϊόνος δ' ἐξῶρτο, δέμας δ' ἔρριψε θαλάσῃ.

Λαμ-

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Ἀλεγίζεις.] Φροντίζεις. Ἐρατῶν.] Ἐραστῶν, κα-
λῶν. Πέπλον.] Ποτήριον.

244. Προσίλεκτο. ἀσπλίλεκτο.
Vatic. & Ven.

245. Ἀλλὰ θαλάσσης ἐστὶν ὕδωρ.
Rondellus legit ἀλλὰ θαλάσ-
σης ἐκτὸς ὕδωρ, ut sit oppositio
(ait) *inculpenta inter mare quod
extra Leandrum est, & ignem,
qui intra Leandrum.*
Quae emendatio rejicienda
videtur, si spectes illam Berg-
leri pro θαλάσσης legentis
θάλασσαν, cum quo omnino

facerem: sensus enim tunc
optime procedit.

246. δ' hanc voculam ma-
le omittit Voetius.

248. Δεῦρό μοι εἰς φιλότητα
similem locutionem haboί-
mus infra vs. 29. Ἡρῆς εἰς πό-
δον ἦλθε.

250. Καὶ κρατεῖ πόντοιο.
Venus navigantium etiam
curam gerit, uti notavit Vir
Doctus ad Anytae Poëtiacae
Epi-

Talibus adloquebatur consolans mentem verbis:

Gravis Amor, & mare inplacabile: sed ma- 245
ris

Est aqua, verum Amoris me urit intestinus ig-
nis.

Adsume ignem, cor, ne time effusam aquam.

Ades mihi ad amorem; cur fluctus curas?

Ignoras, quod Venus nata sit e mari,

Et dominatur ponto, & nostris doloribus? 250

Sic fatus membra amabilia exuit vestem

Ambabus manibus, suoque adstrinxit capiti;

Littoreque exsiluit, corpusque dejecit in ma-
re,

Splen-

Epigramma 2. in Venerem,
quod exstat in collectione
οὐτο Poëtriarum Edita a Cl.
Wolfio.

Κίπερδ' αὖτ' ὁ χῶρ',
ἵπαι φίλον ἔπλιτο τήνα,
Αἶν' ἀπ' ἐπείρου λαμπρὸν
ὄρεσιν πίλαγ',
Ὅφρα φίλον ἰαύτῃσι τιλῇ
πλόον, ἀμφὶ ᾗ πόντ'
Δημαίῃ, λαμπρὸν ὀρεγ-
μῶ' ἔοιαι.

Adde quoque Nostrum in-
fra v. 320.

Πολλὰ μὲν λιπείδωσι θαλασ-
σάϊν' Ἀφροδίτῃ.

Praeterea hoc clare patet ex
Ovidio Heroid. Epist. 15. v. 13.

*Solve ratem. Venus orta
mari, mare praestat a-*

manti.

*Aura dabit cursum; tu
modo solve ratem.*

*Ipsa gubernabit residens in
puppe Cupido:*

*Ipsa dabit tenera vela, le-
getque manu.*

adde Epist. 16. v. 25.

*Perstet: ἔσ', ut pelagi, sic pe-
ctoris adjuvet aestum:*

*Deserat in portus ἔσ' mea
vota suos.*

& Epist. 19. v. 159. *ibid.*
pro ὀδυμίων in Cod. Vatican.
& Venet. legitur ὀδυμίων.

251. Ἀπὸ δὲ τοῦ πίπλου, ἀπὸ
δὲ τοῦ πίπλου. Ven.

152. Ἀμφοτέρῃς retinui cum
S. Steph. L. Whit. Lond.
& K. reliqui omnes habent
ἀμφοτέρῃς.

F 3

254.

Λαμπομένη δ' ἔσπευδεν αἰὲ κατειναντία λύχνης,
 255 Αὐτὸς ἐὼν ἐρέτης, αὐτότολ^{ος}, αὐτόματ^{ος} ἦν.
 Ἡρὼ δ' ἠλιθιάτοις Φαειφόρ^{ος} ὑπόθι πύργῳ,
 Λαυγαλῆς αὐρησιν ὅθεν πινύσειεν ἀήτης,
 Φάρει πολλάκι λύχνον ἐπέσκεπεν, εἰσόκε Σητῆ
 Πολλὰ καμῶν Λεϊάνδρ^{ος} ἔβη ποτὶ ταύλοχον ἀκ-
 τήν.

260 Καὶ μιν ἐὼν ποτὶ πύργον ἀνήγαγεν· ἐκ δὲ θυ-
 ράων

Νυμφίον ἀδμαίνοντα περιπύξασα σιωπῇ,
 Ἀφροκόμης ῥαθάμιγγας ἔτι τάζοντα θαλάσσης,
 Ἡγάγε νυμφοκόμοιο μυχοὺς ἐπὶ παρθενεῶνος,
 Καὶ χροὰ πάντα κάθηρε, δέμας δ' ἔχειεν ἐλαίῳ.
 265 Εὐόδμῳ, ῥοδέῳ, καὶ ἀλίπνοον ἔσβεσεν ὁδμήν.
 Εἰσέτι δ' ἀδμαίνοντα βαθυστρώτοις ἐνὶ λέκτροις
 Νυμφίον ἀμφιχυθεῖσα Φιλήνορας ἴαχε μύθους·

Νυμ-

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Ἀδμαίνοντα.] Ψυχαγογῆντα.

254. Κατειναντία. in secunda
 editione scribitur κατ' ἰναοπία.

255. Αὐτίστολος. ῥαυτίστολος.
 Barth. & Rondell.

257. Λαυγαλῆς. λεπταλῆς.
 V. & Ven. *ibid.* αὐρησιν. αὐ-
 ρισιν. sic omnes praeter V.
 Ven. B. S. St. L. Whit.
 Lond. & K. Codex Regius
 habet λαυγαλῆς & pro αὐρησιν.
 mendose etiam δ' αὐρίσιν. *ibid.*
 ὅθεν. ὅθι. V. & Ven.

258. Εἰσέτι. ἀπείσκιπν.
 H.

261. Περιπύξασα. περιπύ-
 ξασα. H. περιπύξασα. S.

263. Νυμφοκόμοιο. νυμφοκό-
 μοιο. V. & B. *ibid.* παρθενεῶ-
 νος. sic S. St. L. Whit.
 Lond. & Krom. in Codice
 Veneto legitur παρθενεῶνας er-
 rore calami pro παρθενεῶνα.
 reliqui scribunt παρθενεῶνης.

264. Δέμας δ' ἔχειεν ἐλαίῳ.
 Εὐόδμῳ,

Splendentemque festinabat semper adversus lychnum,

Ipsæ remex, ipse classis, ipse sibi navis. 255

Hero autem alta lucifera in turri,

Perniciosis auris undecumque spiraret ventus,

Veste sæpe lucernam tegebat, donec Sesti
Multum fatigatus Leander venit ad portuosum
littus;

Et ipsum suam ad turrin deduxit; ad fores ve- 260
ro

Sponsum anhelantem complexa silentio,
Spumeas ex capillis guttas adhuc stillantem maris,

Duxit sponsam ornantis ad penetralia virginalis
cubiculi.

Et cutem totam absterfit, corpusque unxit oleo
Bene olenti, roseo, & mare spirantem exstinxit 265
odorem:

Adhuc autem anhelantem alte stratis in lectis
Sponsum circumfusa blanda (*haec*) emisit verba:

Spon-

Εὐόδμω, ῥοδίω. De unguentorum Generibus & eorum usu plurima docuit Illustr. Spanhemius ad Callimachi Hymn. in Lavac. Pallad. vs. 13.

265. Ἀλίπνεον. ἀλίπλεον. Rondellus. ἀλίπλεον. B. W. & Barth.

267. Ἰαχί. Sic Ven. B. S.

St. L. Whit. Lond. & K. reliqui exhibent Ἰνιπτι. sic etiam in marg. St. & L. in Vaticano Cod. legitur Ἰαχί ex quo facile Ἰαχί exsculpes. Andreas Papius quoque, quamvis Ἰνιπτι ediderit, tamen in notis τὸ Ἰαχί non male praefert.

268.

Νυμφίε, πολλὰ μόγησας, ἀ μὴ πάθει νυμφίῳ
ἄλλῳ.

Νυμφίε, πολλὰ μόγησας, ἄλιν νύτοι ἀλμυρὸν
ὔδαρ,

270 Οἱ δ' ἄρ' ἰχθυόεσσα βαρυγυῖοις θαλάσσης.

Δεῦρο, τεὸς ἰδρῶτας ἑμοῖς ἐνικάτθεις κόλποις.

Ὡς ἡ μὲν ταῦτ' εἶπεν· ὁ δ' αὐτίκα λύσατο
μίτρην,

Καὶ θεσμῶν ἐπέβησαν ἀειτονόου Κυθαρῆης.

Ἦν γὰρ ἡ, ἀλλ' ἀχόρβυτ' ἦν λέχῳ, ἀλλ'
ἄτερ ὕμνων.

275 Οὐ ζυγίην Ἡρην τις ἐπευφήμησεν αἰοδός.

Οὐ

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Μίτρη.] Τὴν ζώνην.

268. Πολλὰ μόγησας ἀ. in Codice Veneto legitur πολλὰ ἰπαθις πᾶ, quae lectio forsitan quoque a manu glossatoris provenit. idem tamen dixit Homerus Odyss. Θ. v. 155.

Ὡς πρὶν μὲρ μάλα πόλιν ἰπαθῶν, καὶ πόλιν ἰμόγησας. in Vaticano habetur πολλὰ ἰπαθ' ὅ. ibid. πᾶθι. in Secunda editione & Soter. male legitur πᾶθι.

269. Πολλὰ μόγησας. πολλὰ ἰμόγησας. Ven. Eodem modo locutus est Homerus loco mox laudato.

270. Pro .σ. in Codice

Ven. & secunda editione legitur δ'.

271. ἐνικάτθεις. Ald. 1. & 2. scribunt ἐν κατθεις. B. & S. exhibent ἐνικάτθεις. & hoc quoque apud St. & L. in marg. invenies. in Codice Vaticano & Veneto legitur ἐν κατθεις.

272. Ταῦτ' ἡ δέ. V. & Ven. ibid. λύσατο. λύσατο. Ven. ibid. μίτρη. μήτρη. B. & Par. De zona virginitatis signo egregia notavit summus Spanhemius ad Callimachi Hymnum in Jov. v. 21. & Dian. 14. adde quoque

Sponse, multa tulisti, quae non passus est sponsus alius;

Sponse, multa tulisti; satis tibi est falsae aquae,
Odorisque pilcosi graviter frementis maris: 270

Huc ades, tuos sudores meis depone in complexibus.

Sic illa haec locuta est; ille vero statim solvit zonam,

Et leges inierunt benevolae Veneris.

Erant nuptiae, sed sine choreis; erat lectus, sed sine hymnis;

Non Zygiam (*jugalem*) Junonem quisquam 275
invocavit Poëta;

Sed

que J. Hoelzlinum ad Apollonium Rhodium. lib. 1. Argonaut. vs. 288.

274. Ηῖ, γάμος, ἀλλ' ἀχί-
ρδωτος. huc facit locus Theocriti Idyll. 27. vs. 25.

Οὐκ ὀδυρόμενος, σὺν ἄλλῳ ἔχει
γάμον, ἀλλὰ χροῖόμενος.

Homer. Odys. 4. vs. 144.
& seqq.

275. Ηῖλω. omnes nostri Codices Mss. & editi habent Ἴηλω. praeter P. Vo. & K. cum quibus omnino Leopardi emendationem amplexus sum pro Ἴηλω reponentis Ηῖλω. quod etiam e Codice Neapolitano legendum monet G. Falkenburgius in Lectionibus & Conject. ad Nonni Dionys. lib. 4. pag.

130. l. 19. vide quoque Rittershusium ad Oppian. Halieut. lib. 4. vs. 156. adde Nonnum lib. 31. p. 794. l. 18.

Μητίρρα πασιθίης Ζυγίας θαλάμη-
πύλον Ηῖλω.

Sic vetus Marmor inscribitur JUNONI JUGALI, quod notat Rondellus. immo *tibi* quam in nuptiis Veteres adhibere solebant etiam dicitur *Zygia* apud Apulejum Metamorph. lib. 4. p. 152. edition. B. Vulcanii. *ibid.* αἰδώς. αἰδώς. V. Ven. B. Reg. S. St. & L. in marg. utraque lectio recte potest admitti. Rondellus habet αἰδώς.

G

276.

- Οὐ δαΐδων ἤτραπτε σέλας θαλαμηπόλον εὐνήν·
 Οὐδὲ πολυσκάρθῳ τις ἐπεσκίρτησε χορείη,
 Οὐχ ὑμέναον αἶσε πατρὸς, καὶ πότνια μήτῃς·
 Ἀλλὰ λέχῳ τρυφέτασα τελεσιγάμοισιν ἐν ὥραις
 280 Σιγὴ πατρὸν ἐπηξεν, ἐνυφοκόμητε δ' ὁμίχλῃ.
 Καὶ γάμῳ ἦν ἀπάνευθεν αἰδομένων ὑμεναίων.
 Νύξ μὲν ἦν κείνοισι γαμοτόλῳ, οὐδέ ποτ' Ἡὼς
 Νυμφίον εἶδε Λέαδρον ἀειγνώτοις ἐνὶ λέκτροις.
 Νήχετο δ' ἀντιπόροιο πάλιν ποτὶ δῆμον Ἀΐδου
 285 Ἐννυχίων ἀκόρητῳ ἔτι πνείων ὑμεναίων·
 Ἡρὼ δ' ἐλκεσίπεπλῳ, εὐς ληθοῦσα τοκῆας,
Παρ.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Ἡὼς.] Ἡμέρα. Ἀειγνώτοις ἐνὶ λέκτροις.] Τοῖς λίαν ἔγνωσμένοις.

276. Δαΐδων. δαΐδων sic legitur in omnibus praeter V. S. St. L. Whit. Lond. & K. in So. legitur δαΐδων. *ibid.* ἤτραπτε. ἤτραψι. Vatic. & Ven. quod forte retinendum.

277. Ἐπισκίρτησι. ἐπισκέρτησι. B. ἐπιδυφήμῃσι. S. hanc lectionem etiam repraesentant Stephanus & Læcius in margine. in Vatic. & Ven. habetur ἐπικλύπησι.

278. Αἶσε. αἶσι. V. Ven. Reg. & B.

280. Illud Σιγὴ πατρὸν ἐπηξεν. ut & versum praecedentem melius paraphrastice ver-

tit Andreas Papius.

Et stratum taciturna totum genialibus horis

Ipsa quies statuit.

281. Michael Neander de re Poëtica p. 730. quem librum supra laudavi, hunc locum sic citat Ἡὴ γάμος ἦν ἀπάνευθεν κ. τ. λ. sed cum hic quoque memoria lapsus fuisse credo, versu etiam 280. pro ἐπηξεν citat ἐπηξεν.

282. Hic versus & tres sequentes in Cod. Vatican. & Ven. desiderantur.

283. Ἀειγνώτοις. ἀειγνώτοις. B.

285.

Non taedarum inluminabat splendor nuptialem
lectum;

Neque peragili quisquam saltavit chorea,
Non hymenaeum cantavit pater, & veneranda
mater;

Sed lectum sternens perficientibus nuptias in ho-
ris

Silentium thalamum fixit, novam nuptam vero 280
ornavit caligo;

Et nuptiae erant longe a canendis hyme-
naeis.

Nox quidem erat illis nuptiarum ornatrix, ne-
que umquam Aurora

Sponsum vidit Leandrum valde (*ipsi*) notis in
lectis.

Natabat autem e regione positi rursus ad popu-
lum Abydi

Nocturnos insatiabilis adhuc spirans hyme- 285
naeos:

Ast Hero, longa induta veste, suos latens pa-
rentes, (*clam parentibus*)

Vir-

285. Ἐπὶ πλείων ὑμεναίων.
eamdem locutionem repe-
ries apud Nonnum Dionys.
lib. 25. p. 648. l. 10.

Οὐκ ἄχαμαι Περσὴν μίαν κλεί-
ουσα γυναῖκα,

Εἶμασι συμφιδίουσιν ἔτι πλεί-
ους ἱρώτων.

rarior locutio occurrit apud
Eumdem lib. 45. p. 1162.

lin. 32.

— Ἡ μὲν πλείους ἔτι πλείους
τεκνύσας,

πλείων idem ac ὅζων interdum
significat uti rectissime do-
cet Doctiss. Berglerus. sic a-
pud Oppianum lib. 1. Cy-
neget. vs. 339.

Ἐπὶ ψάλλοις, πλείωντε παλαῶν
τίτοις μύθοις.

G 2

287.

Παρθένῳ ἡματίη, νυχίη γυνή. ἀμφότεροι ἥ
Πολλάκις ἤρσαντο κατελθέμεν εἰς δύσιν Ἡῶ.

Ὡς οἱ μὲν Φιλότῃ ὑποκλέπτοντες ἀνάγκην

290 Κρυπταδίῃ τέρποντο μετ' ἀλλήλων κυθερείῃ.

Ἀλλ' ὀλίγον ζώσκον ἐπὶ χρόνον· οὐδ' ἐπὶ δηρὸν

Ἀλλήλων ἀπόσαντο πολυπλάγκτων ὑμεναίων·

Ἀλλ' ὅτε παχύνεντ' ἐπήλυθε χεῖματ' ὥρη,

Φρικαλέας δονέουσα πολυσροφάλιγγας ἀέλλας,

295 Βένθεα δ' ἀσθήρικτα καὶ ὕγρα θέμεθλα θαλάσσης

Χειμέριοι πνέοντες αἰεὶ συφέλιζον ἅηται,

Λαίλαπι μασίζοντες ὅλην ἅλα· τυπτομένης ἥ

Ἡδὴ

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Πολλάκις ἤρσαντο κ. τ. λ.] Πολλάκις ἤρσαντο κατελθεῖν
τῇ ἡμέρᾳ εἰς δύσιν. Ἀπόσαντο.] Ἀπώηλαυσαν. Ἀέλλας.
] Συσροφὰς ἀνέμων. Βένθεα — — συφέλιζον.] Εὔ-
σιον τὰ βάθη.

287. Integer hic versus I. v. 415.
deest in Cod. A.

288. Ἡρσαντο. ἤρσαντο.
S. *ibid.* κατελθέμεν. μετελθέμεν.
V. & Ven.

291. Οὐδ' ἐπὶ δηρὸν. sic le-
gitur in B. S. St. L. Whit.
Lond. & K. in Ald. 1. &
2. & J. 1. habetur ἐδὲ π. δη-
ρὸν. reliqui scribunt ἐδὲ ἔ. δη-
ρὸν. sed ibi potius legendum
est ἐδ' ἔ. δηρὸν Praetuli tamen
ἐδ' ἐπὶ δηρὸν cum optimis, hoc
quoque dixit Homerus Iliad.

Ὡς τε μοι κλέῃ ἐσθλὸν, ἐπὶ
δηρὸν δὲ μοι αἰὼν
ἔσται,

tamen apud eundem etiam
invenies illud ἔ. δηρὸν Odyss.
Θ. v. 150.

Σοὶ δ' ἔδδ' ὅτε ἔ. δηρὸν ἀπίρ-
σται, ἀλλὰ τοι ἤδη

Νῆες τε κατεῖνται,

292. Male in V. Ven. B.
S. St. & L. pro ἀμείλων le-
gitur ἀγρόπων. Amor quidem
& Amantes vigilare dicuntur:
sic

Virgo diurna (erat,) nocturna mulier. utrique
autem

Saepe optarunt descendere ad occasum auro-
(*solem*)

Sic hi quidem amoris abscondentes necessita-
tem

Occulta delectabantur inter se Venere. 290

Sed exiguo vixerunt tempore; nec diu

In vicem fruebantur multivagis nuptiis;

Sed quando pruinosa venit hiemis hora,

Horrendas commovens multarum vortiginum
procellas,

Profunditatesque infirmas & madida fundamen- 295
ta maris

Hiemales spirantes semper verberabant ven-
ti,

Turbine percutientes totum mare; vapulante
autem (*eo*)

Jam

sic apud Ovidium lib. 1. A-
mor. El. 9. vs. 7. & ὑβραῖοι
ἀκοίμητοι apud Nostrium in-
fra vs. 12. & 225. verum
prior lectio e toto sensu pro-
babilior videtur.

293. χάματ' ὤρη. Vide
quae notavit Casaubonus ad
Athenaeum lib. 3. c. 6.

294. Φεινηλίας. φερηνλίας.
B. *ibid.* δονύσαι. δονάσαι. V.
& Ven.

295. Θίμηθλα. θίμηθλα.

ita scribunt Cod. Angl. Ald.
1. & 2. J. 1. & 2. So. W. H.
Barth. Par. & Rondell. & sic
quoque J. Vatellus in com-
ment. hunc locum producit.
ibid. pro ἀνι θυφίλιζον. legitur
ἐπισυφίλιζον in omnibus prae-
ter Ven. B. S. St. L. Whit.
Lond. & K.

296. χαμίριαι πιόντις. mal-
lem χαμίριαι πιόντις. DOR-
VILLIUS.

- Ἡδὴ νῆα μέλαιναν ἀπέκλυσε διχθάδι χέρσῃ
 Χειμερινὴν καὶ ἄπισον ἀλυσκάζων ἄλα ναύτης.
 300 Ἀλλ' οὐ χειμερινὴς σε φόβῳ κατέρυκε θαλάσσης,
 Κερτερόθυμε Λεάνδρε· ἀφικτορὶν δέ σε πύργου,
 Ἡθάδα σημαίνουσα Φαεσφορίην ὑμεναίων,
 Μαινομένης ὠτρυνεν ἀφειδήσαντα θαλάσσης,
 Νηλεΐης καὶ ἄπιστος. ὄφελλε ἢ δύτμορος Ἡρῶ
 305 Χείματος ἱσταμένοιο μένειν ἀπάνυθ' Λεάνδρου,
 Μηκέτ' ἀναπτομένη μινυώριον ἀστέρων λέκτρα.
 Ἀλλὰ πόθος καὶ μοῖρα βίησατο· θελγομένη ἢ
 Μοιρῶν ἀνέφαινε, καὶ οὐκέτι δαλὸν ἐρώτων.
 Νύξ ἦν, εὔτε μάλιστα βαρυπνεύοντες αἴηται,
 310 Χειμερινὴς πνοιῇσιν ἀκοντίζοντες αἴηται,
 Ἀθρόον ἐμπίπτουσιν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης·

Δὴ

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Ἡδὴ νῆα μέλαινας κ. τ. λ.] Τότε τὴν βαθεῖαν ναῦν
 εἰς δύο διέκλυσε εἰς τὴν ἡγῆν (leg. διελὼν εἰς τὴν γῆν
 ἡγάγεν.) Ἀφειδήσαντα.] Μὴ φροντίσαντα. Βίησατο.] Ἐ-
 βιάσαντο. Δαλὸν.] Καϊόμενον ξύλον.

297. Locus certe obscu-
 rus. Quid si tamen legamus

— — — τυπτομένην ἢ

Ἡδὴ νῆα μέλαινας ἀπέκλυσε
 διχθάδι χέρσῃ.

ἀπέκλυσε & ἀνέκλυσε non mul-
 tum distant. ἀνέκλινε & ἀνελ-
 κύν *subducere navem*. videa-
 tur Thucyd. c. viii. 12. &
 Harpocration in voce Νει-
 κία. DORVILLEIUS. pro ἀπέ-

κλυσε. legitur ἀπέκλυσε. in
 V. S. St. & L. in marg.
 In Ven. B. & Reg. legitur
 ἀπέκλυσε. *ibid.* διχθάδι. διχθάδι.
 V. & Ven.

300. χειμερινὴς. χειμεριν. B.
 χειμεριν. Ven.

301. πύργου. λόγι. V. Ven.
 S. St. L. & K. certe reti-
 nendum videtur πύργου quod
 omnes alii repraesentant, &
 male

Jam navem nigram fregerat bifida (in) terra
 Hiemale & infidum vitans mare nauta.
 Sed non hiberni te timor coërcebat maris, 300
 Magnanime Leander; nuntius sed te turris,
 Consuetam significans lucem nuptiarum,
 Furentis impulit securum maris,
 Crudelis & perfidus: debebat autem infelix He-

ro

Hieme instante manere sine Leandro, 305
 Non amplius accendens brevis temporis stel-
 lam lectorum.

Sed amor & fatum cogebat (*eam.*) allec̃ta (*cu-
 pida*) autem
 Parcarum ostendebat, non amplius facem amo-
 rum.

Nox erat, quum maxime spirantes venti,
 Hiemalibus flatibus jaculantes venti, 310
 Collecti irruunt in littus maris:

Tunc

male in margine hanc lectio-
 nem rejecerunt St. & L.
 auctoritatem secundae edi-
 tionis, nimis ubique secu-
 ti.

302. Η' θάλα. Ε' θάλα. V.
 & Ven. Η' δάλα. A. & C.

303. In Ald. 1. & 2. J.
 1. & 2. So. W. H. Par. &
 Rondell. legitur *Μαιτομήνης*
 σ' in Barth. *Μαιτομήνης δ'.*

304. Ο' φιλαι. ὄφιλαι. Whit.
 & Lond.

306. Α' γαπιομήνη. ἀγαπιο-

μήνη. J. 2.

309. εὔντι. ὄντι. Ven. ὄντι.
 V. *ibid.* βαρυπνέοντις αἷται.
 sic omnino retinendum cum
 V. Ven. B. Reg. S. St. L.
 Whit. Lond. & Kromaj. in
 omnibus aliis legitur *βαρυπ-
 νέοντις αἷται.* sed recte hanc
 lectionem in margine posue-
 runt St. & L.

310. Α' κοινίζοντις αἷται. ἀ-
 κοινίζοντας αἷται. B. & Reg.
 in Codice Veneto pro αἷται
 legitur αἷται.

312.

Δὴ τότε Λείανδρός περ, ἐθήμονⓈ ἐλπίδι νύμ-
φης,

Δυσκελάδων πεφόρητο θαλασσαίων ἐπὶ νώτων.

Ἡδὴ κύματι κύμα κυλίνδετο, σύνθετο δ' ὕδωρ.

315 Αἰτέρι μίσγετο πόντος· ἀνέγρετο πάντοθεν ἡχὴ
Μαρναμένων ἀνέμων· Ζεφύρῳ δ' ἀντέπνεεν ΕὐρⓈ,
Καὶ ΝότⓈ ἐς Βορέην μεγάλας ἀφείκει ἀπει-
λὰς.

Καὶ κτύπⓈ ἦν ἀλίατⓈ ἐλσυμαράγοιο θαλάσ-
σης.

Αἰνοπαθὴς ᾗ ΛέανδρⓈ ἀκηλήτοις ἐνὶ δίναις

320 Πολλάκι μὲν λιτάνυσε θαλασσαῖν Ἀφροδίτην.

Πολλάκι δ' αὐτὸν ἀνακτα Ποσειδάωνα θαλάσσης·

Ἀτθίδος οὐ Βορέην ἀμνήμονα κάλλιπε νύμφης·

Ἀλλὰ οἱ οὔτις ἄρηγεν, Ἔξως δ' οὐκ ἤρκεσε μοί-
ρας. Πά-

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Δυσκελάδων.] Δυσήχων. Κυλίνδετο.] Διεγείρετο. Ἀ-
λίατⓈ.] ἈφόρητⓈ. Αἰνοπαθὴς.] Δεινὰ πεπονθώς.
Ἀκηλήτοις.] Ἀνησύχοις.

312. Δὴ τότε. in Codice Veneto male habetur δὴ τότε καὶ. *ibid.* ἐθήμονⓈ. ἐσθήμονⓈ. Ald. 1. & 2. & Par.

313. Ἐπὶ νώτων. sic V. Ven. B. S. St. L. Whit. Lond. & K. reliqui male habent ὁμοαίων. sic infra vs. 324.

Πάντοθεν δ' ἀγεομένοιο δυσασ-
τεῖ κύματιⓈ ὁρμῇ
ΤυπτόμενⓈ πεφόρητα.

314. Κύματ. κύματι. Ven. *ibid.* pro σύνχυτο, quod in V. Ven. S. St. L. Whit. Lond. & K. habetur, scripsi σύνθετο cum omnibus aliis, quod ποιη-
πώτεροι, & multo elegantius dictum est. sic fluctus pendere dicuntur apud Statium lib. 5. Thebaid. vs. 368.

—— nigris redit humi-
da tellus

Vorti-

Tunc Leander, consuetae spe sponsae,
 Valde sonanti ferebatur maris in dorso.
 Jam ab unda unda volvebatur, adcumulabatur
 vero aqua,
 Aetheri miscebatur pontus; concitabatur undi 315
 que fremitus
 Pugnantium ventorum: Zephyro autem contra
 spirabat Eurus,
 Et Notus in Boream magnas inmisit minas;
 Atque fragor fuit vehemens valde frementis ma-
 ris.
 Gravia autem passus Leander inplacabilibus in
 gurgitibus
 Saepe quidem precabatur aequoream Venerem, 320
 Saepe autem ipsum Regem Neptunum maris:
 Atthidis non Boream inmemorem reliquit nym-
 phae;
 Sed ipsi nullus auxiliatus est; Amor autem non
 coërcuit fata. Undi.

*Vorticibus, totumque Notis
 portantibus aequor*

Pendet.

ubi ad versum 366. vide Barthium, qui hunc Musaei locum ibi lic quoque laudat. & male haec lectio ab H. Stephano & Lestio in marginem rejecta est.

315. Πάιτοθιν. πάιτοθι. W. *ibid.* ἡχῇ. ἡ γῆ. V. A. C. Ald. 1. & 2. J. 1. & 2. W. H. P. Barth. Par. Vo. & Rondell.

317. Α'φείκειν V. S. St. L. P. Vo. Whit. Lond. & K.

alii habent ἰφείκειν.

318. Κτύπον. κλίπος. V. & Ven. *ibid.* ἱρισμαράγιο. ἱρισμαράδοιο A. & C. Ald. 1. & 2. J. 1. So. & H. in J. 2. legitur ἱρισμαράγιο.

319. Α'κηλύτοις. ἀκηλίτοις. B. *ibid.* δίναις. δείναις. B.

320. Μῖν μῖν. B. *ibid.* λιπίνους. λιπίους. V. Ven. S. & Whit.

323. Α'λλά οἱ ἔτις. ἀλλ' ἔτις. Vatic. & B. ἀλλ' ἔτις γ. Ven. *ibid.* μοίρας. μοίραις. Ven.

Πάντοθι δ' ἀγρομένοιο δυσαντέϊ κύματος ὄρμῃ
 325 Τυπτόμενος πεφόρητο. ποδῶν δέ οἱ ἄκλασεν ὄρμῃ,
 Καὶ δένος ἦν ἀδόνητον ἀκοιμήτων παλαμάων.
 Πολλὴ δ' αὐτόματος χύσις ὕδατος ἔρρει λαιμῶ,
 Καὶ ποτὸν ἀχρήϊστον ἀμαιμακίευσεν πίνει ἄλμης.
 Καὶ δὴ λύχνον ἄπιστον ἀπέσβεσε πικρὸς ἀήτης,
 330 Καὶ ψυχὴν ἔ' ἔρωτα παλυτλήταο Λιάνδρου.
 Ἡ δ', ἔτι δηθύοντο, ἐπ' ἀγρύπνοισιν ὀπωπαῖς
 Ἰστατο

324. Πάντοθι. Πάντοθι. S. P. Vo. Sr. & L. in marg. in Veneto legitur Πάντοθιν. Quod non male retinere possumus, nam repetitio ὄρμῃ in-grata hic est. *ibid.* ὄρμῃ. ὄρμα. Ven.

325. Τυπτόμενος. sic B. S. St. L. Whit. Lond. & K. quod certe retinendum est, reliqui exhibent Θρυπτόμενος sic etiam in marg. St. & L. verum error inde natus est, quod illud mox repetitur vs. 337. *ibid.* ποδῶν δέ οἱ ἄκλασεν ὄρμῃ legerim ποδῶν ἢ οἱ ἄκλασεν ἄρμη. praeceffit enim ὄρμη. nam quod versu 309. & 310. repetatur ἀπὸ elegantiam potius habet. videatur Hesychius in ἄρμη. Rhodomann. ad Quintum Calabrum xi. 361. vide quoque Foessii Oecon. Hippocratis & Epist. ad Hebr. 4. 12. ἄρμῶν, ubi alii ab ἄρμῶς, alii ab ἄρμη deducunt, ut vox videatur satis boni commatis. DORVILLIUS.

Conjeceram ἀκλή, sed cum Cl. DORVILLIO omnino faciendum. Certe videtur haec genuina lectio. nam in α, facile corruerunt librarii, sic pro ἀρχῇ scribitur ὄρχῃ apud Athenaeum, quod docebit G. Canterus de ration. emend. Auct. Gr. cap. I. hic versus autem non reperitur in Cod. Vatican. nec Venet.

326. Σθίνος sic omnes praeter S. St. L. & K. qui scribunt εἶνος. *ibid.* ἀδόνητον. ἀνόνητον. V. & Ven. *ibid.* ἀκοιμήτων. ἀκοιμήτων. Ven. & A.

328. Καὶ ποτὸν ἀχρήϊστον. male inutilem. ait Rondellus, verterem, extremum ut dicimus ἀχρήϊς ὁ λίσσος; extrema perniciēs. Ἀχρήϊς. recte videtur reddi inutilis: inprimis si ita accipiamus, quomodo apud Ovidium II. pont. VIII. 59. ubi videatur Cl. Burmannus & in add. DORVILLIUS. *ibid.* ἀμαιμακίευσεν

Undique autem adcumulati male obvio fluctus
inpetu

Impulsus ferebatur; pedum autem ei defecit vi. 325

gor,

Et vis fuit immobilis inquietarum manuum.

Multa autem spontanea effusio aquae fluebat in
guttur,

Et potum inutilem inpetuosi potavit falsuginis
maris;

Et jam lychnum infidum exstinxerat amarus ven-
tus,

Et animam & amorem multum passi Leandri. 330

Illa autem, morante adhuc, (*Leandro*) vigi-
libus oculis

Sta-

κίτν πίν ἄλμης. in Codice Ve-
neto legitur ἀμαμάκιστον πίν
ἄλμην.

329. Καὶ δὲ λύχιον ἄπιστον.
Lychnum infra vs. 301. di-
citur Διακέρειν νηλεὲς καὶ ἄπι-
στον. eleganter etiam ἀσπιδότης
vocatur in Epigrammate An-
tipatri in Anthol. lib. 3. c. 7.
In Codice Veneto pro ἄπιστον
legitur ἄσπιδιστον. quod certe
glossema est. sed corrup-
tum, pro ἄσπιδιστον ibi sal-
tem legerem ἄσπιλον, quod
Hesychius explicat per ἄσπ-
δης. & sic τὸ ἄπιστον. optime a
glossatore potuit explicari.

330. Πολυτελήτισ. hoc re-
praesentant Cod. Vatican.
Ven. B. S. St. L. Whit. &

Lond. probat & hanc lectio-
nem J. Rondellus, cum his
omnino quoque feci. Alii
omnes habent πολυκλαύτισ,
verum illud innox repetitur.
Scio recentioris aevi Poëtam
non tam anxie talia curasse,
verum nimis absurdum est,
unum idemque epitheton
nunc Λακρόδερ & mox τῷ με-
ρίμναις adungere. Post hunc
versum in Codicibus Vati-
cano & Veneto hi duo inter-
feruntur, sed spurii procul du-
bio.

Νοίκισι δ' ἀγροδόμοις ἐπισκο-
λήσειν ἀήτης

Ἡ δὲ γὰρ φθιμύνοισι μέγαν θίσσ-
μισσα Λεάνδρην.

331. Η' δ', ἔκ θεοδύνοισι.
H 2 sic

Ἰτάτο κυμαίνεσσα πολυκλαύτοις μερίμναις.
 Ἡλυθε δ' ἠριγένεια, καὶ οὐκ ἴδε νυμφίον Ἡρώ,
 Πάντοβι δ' ὄμμα τίταινεν ἐπ' εὐρέα ἰώτα θαλάσ-
 σης,

335 Εἴπῃ ἐσαθρήσειεν ἀλώμενον ὃν παρκοίτην
 Λύχου σβεννυμένοιο. ὦρα κρηπίδα ἧ πύργου
 Θρυπτόμενον σπιλάδεσσιν ὅτ' ἔδρακε νεκρὸν ἀκοί-
 τήν,
 Δαιδαλέον ῥήξασα ὦρ' ἑήθεσι χιτῶνα,
 Ροιζηδὸς προκάρην αὖτ' ἠλιόεσσι πέσει πύρ-
 γου.

340 Καδδ' Ἡρὼ τέθνηκεν ἐπ' ὀλλυμένῳ ὦρα κοίτῃ,
 Ἀλ-

sic S. St. L. Whit. Lond. & K. & hanc lectionem omnino veram vehementer probat And. Papius. omnes alii exhibent εἰσιὲ δ' ἰθύοντες. illud autem δαδύνοντες latet quoque in Codicibus Vaticano & Veneto, alter exhibet εἰσιὲ δ' ἠθύοντες alter εἰσιὲ δὲ θύοντες. Cod. Angl. cum reliquis editis nullo sensu habent εἰσιὲ δ' ἰθύοντες. *ibid.* ἐπ' ἀγρυπνοῖσιν. ἐπ' ἀγρυπνίῃσιν. A & S. huc pertinet locus Virgilii lib. 4. Aeneid. vs. 529. & seqq.

332. Πολυκλαύτοις. πολυκλαύτοις. Vatic. Ven. B. S. St. L. Whit. & Lond.

333. Pro Ἡλῳδ' δ'. in Cod. Veneto habetur Ἡλῳδον.

334. Πάντοβι. πάντοβι. S. St. & L. in marg. *ibid.* ὄμμα τίταιν in Cod. B. legitur ὄμμα τιταί.

335. ὃν παρκοίτην. voculam δὲ omittunt. V. & B. etiam non habetur in secunda editione, verum ibi pro ἀλώμενον exhibetur ἀλωόμενον. in Cod. Veneto legitur ἀλφόμενον.

336. Παρῳ. Papius & Voetius scribunt παρῳ.

337. Θρυπτόμενον. sic omnes libri praeter Codicem Venetum, cum quo potius legerem Δρυπτόμενον ex Homeri Odyss. E. vs. 434.

Ως ἔπειτα πύργῳ δρακόντι
 ἀπὸ χειρῶν

Stabat fluctuans luctuosis curis.

Venit autem aurora, & non vidit sponsum He-

ro,

Circumquaque oculos dirigebat in lata dorſa
maris,

Sicubi videret errantem ſuum maritum 335

Lychno exſtincto. apud fundamentum vero
turris

Dilaniatum ſcopulis ut vidit mortuum mari-
tum,

Variam diſrumpens circa peſtora veſtem,

Cum ſtrepitu praeceps ab alta cecidit turri.

Atque Hero mortua eſt ſuper mortuo mari. 340
to,

Suique

Ρ'ινεὶ ἀπὶ δρυοῦ θιν, ἢ δὲ μίτρα
κύμα κάλυψεν.

338. Δαυδαλίον. in Cod. A.
& C. ſcribitur Δαυδάλαγον. *ibid.*
ωβι. ωβι. V. & Ven. *ibid.*
Χιτῶνα. χιτῶνας. Ald. 2. &
J. 2.

339. Ρ'οιζηδὸν Ρ'οιζηδὲν. Ron-
dell. *ibid.* ἀπ' ἡλιβάτου πίσε
πύργου. in Ald. 2. legitur ἀπ'
ἡλιβάτου πίσε πύργου.

340. Κάδδ'. in St. L. & K.
habetur καδ' δ', ſed cum aliis
omnibus ſcripti κάδδ', quod
etiam apud Homerum Iliad.

B. vſ. 549. in Cod. B. legi-
tur καδ'. *ibid.* τείθηκεν ἰπ'. τείθ-
ηκε σὺν. Ven. B. Reg. L.
Whit. Lond. K. St. & L. in
marg. ſed cum Cod. Angl.
& reliquis editis priorem lec-
tionem praetuli, an illa non
melius hic conveniet? an non
magis Poëtice dictum eſt? ut
eodem quaſi tumulto compo-
nantur. ſic in Epigramma-
te Antipatri, quod mox lau-
davi.

Κοιτὲς δ' ἀμφοτέρους ἴδ' ἔχον
πίφθ', —

Ἀλλήλων δ' ἄποιαντο ἔνιν πυμάτω περ ὀλέ-
θρων.

Τ Ε Λ Ο Σ.

341. Εἰ πυμάτω. εὐπύμαντι. *hic in exemplari, quod Guliel-
mus Canerus cum suo con-
tulerat. Sed adscititius sine
dubio.*
Vatican.
*Ad finem opusculi, ait And.
Papius, accesserat versiculus*

Suique invicem potiti sunt etiam in ultima per-
nicie.

F I N I S.

Τοῖα δ' ἐρωμανίστων αἰσλ'
ἀπὸκεῖτ' αἰζηοῖς.
id est,
Talis vefanos juvenum ma-

net exitus igneis.
Et certe in hoc verficulo ni-
hil cum Mufis commune
est.

M U S A E I

HERO ET LEANDER.

I N T E R P R E T E

ANDREA PAPIO GANDENSI.

Musa mihi testem, taciti cane lychnon amoris :
 Nocturnoque virum pelago ad connubia nan-
 tem :

Obscurumque torum, dea quem non viderit Eos :
 Et Seston latebras Hérus, & moenia Abydi.

5 Jam mihi Leandrum videor spectare natantem :
 Et lychnon, Veneris qui jussu referre solebar,
 Noctinubaeque Hero flammis praestare ministras,
 Furtorum indicio dulci : quem Juppiter astris
 Debuerat socium post munera jungere noctis,

10 Ut coelo fulgeret amorum pronubus ignis.

Quod miseras pariter curas obiisset amantum,
 Connubii extollens vigilis praenuncia signa,
 Ante malus tristi rueret quam turbine ventus.

Ergo age, & exitio, dea, commemoremus eodem

15 Extinctamque facem simul, extinctumque Leandrum.

Stabant oppositae, ponti discrimine parvo,
 Sestos Abydenacque domus : tensisque Cupido
 Cornibus unum ambas jaculum contorsit in urbeis :
 Accendens juvenem pariter, pariterque puellam,

20 Leandrum teneramque Hero : sic nomine dicunt.

Hæc

Haec Sestum : at juvenis sedeis habitabat Abydi.
 Urbibus ambabus pulcherrima scilicet ambo
 Sidera : consimiles ambo. quae si aequora navi
 Forte leges, turrim observa, qua Sestias Hero
 Lumina monstrabat nanti spectanda Leandro : 25
 Quaere & fluctisonans antiquae littus Abydi,
 Nunc quoque Leandri lethum quod plangit & igneis.
 Unde autem patria degens Leander Abydo
 Herus arsit amores, & amore innexuit ipsam?
 Forte decens Hero, clara de stirpe, sacerdos 30
 Servibat Veneri : seorsimque parentibus, expers
 Conjugii, turrim vicinum habitabat ad aequor.
 Divae instar Veneris. casti sed plena pudoris,
 Nec se foemineis adjunxit caetibus unquam,
 Nec gratas duxit choreas cum aequalibus una : 35
 Invidiam atque assueta suis convitia vitans,
 Quaequae sibi formae dum postulat aemula laudem.
 At semper dominam supplex venerata Cytheren,
 Saepe etiam donis puerum placabat Amorem,
 Ardentem metuens dia cum matre pharetram. 40
 Non tamen effugit spiranteis igne sagittas.
 Instabant Veneris populo solemnia festa,
 Quae Sesti peraguntur Adonidique & Cythereae.
 At sacram propere ad lucem venere frequentes
 Incinctas pelago terras quicunque tenebant : 45
 Pars longe Aemoniam linquens, pars littora Cypri :
 Feminaque haerebat sacris non ulla Cytheris,
 Non Libani choreas beneolenti in vertice ducens.
 Quin vicinorum festo nec defuit ullus :
 Incola non Phrygiae, non finitimae urbis Abydi: 50

- Nec juvenum quisquam formae studiosus: ut illi,
Si quo forte vocat festi nova fama, sequentes,
Non tantum aeternis properant dare munera divis,
Quantum collectas festo spectare puellas.
- 55 At divae gradiens templo pulcherrima virgo,
Fulgorem grato spargebat plurima vultu:
Exoriens veluti terris argentea Luna.
Quippe genas niveas summo rubor orbe tenebat,
Folliculis bicolor qualis rosa prodit: ut Herus
- 60 Membra tuens, credas roseum te cernere pratum.
Miscebat nam cuncta rubor: seseque ferebat
Tralucens roseis per candida tegmina plantis.
Et Charites membris quacunque à parte fluebant.
Treis prisca finxere quidem: sed virginis unus
- 65 Centum una Charites ridens spirabat ocellus.
Certe equidem Veneri digna est oblata sacerdos.
Sic illa ante alias forma praeclara puellas,
Antistes Veneris, tanquam Venus altera visa est:
Et juvenum subiit per mollia corda: torique
- 70 Nullus erat sociam qui non sibi posceret Hero.
Quacunque illa vago templum pede perlustrabat,
Hac comites oculosque virum mentesque trahebat.
Tum juvenum admirans aliquis sic ore locutus:
Spartam adii, claram vidi Lacedaemonis urbem,
- 75 Formosae qua dura manu certamina tractant:
At talem aspexi nusquam, teneramque probamque,
Atque unam Charitum e numero fortasse minorum.
Jamque adeo fessum nequeo me explere tuendo.
Protinus exspirem, thalamis modo perfruar Herus.
- 80 Nec magis optarim fieri deus aethere in alto,
Quam

Quam mihi cara domi conjux contingat ut Hero.
 At famulam si forte tuam mî nulla facultas
 Tangere, me simili saltem dea conjuge dona.
 Haec simul hinc aliquis : alium simul inde latenti
 Vulnere dementem faciebat forma puellae. 85

At non tu, miser aspecta Leandre puella
 Occultis voluisti animum consumere curis :
 Sed subito victus flammam spirante sagitta,
 Formosa haud poteras Hero sine ducere vitam.
 Illius ad nictus ardor surgebat amorum, 90
 Et cor indomitae flagrabat ab impete flammæ.
 Inculcata etenim præstantis forma puellae
 Corda virûm penetrat teli velocior ictu.
 Estque oculus via prima: oculo tum deinde profectum,
 Labitur ima sub usque viri præcordia vulnus.
 Hic illum tremor, & pudor, & stupor, inque pu- 95
 dentia

Oppressere. trementem animo : captumque pudore :
 Et forma stupidum : sed amor remove pudorem.
 Ergo audax ab amore, pudorisque immemor omnis,
 Accessit sensim, & contra stetit ora puellae :
 Tendebatque dolos oculis obliqua tuendo, 100
 Virginis abducens per mutos pectora nutus.
 Illa autem, cupidi percepta fraude Leandri,
 Conscia gaudebat formæ : taciturnaque & ipsa
 Interdum vultus terra attollebat amoenos,
 Leandrum per signa monens occulta vicissim : 105
 Figebatque iterum. ille animo gaudebat ovanti,
 Perceptum virgo quod non sprevisset amorem.

Secreti interea quaerit dum temporis horam

- Leander, cedente die lux linquere terras
 110 Incipit, & sero consurgere vesper ab axe.
 Ergo ut caeruleam sensit crebrescere noctem,
 Tum vero intrepidum propius se offerre puellae:
 Et furtim prensae digitos compressit, ab imo
 Ingentem penitus gemitum dans pectore: at illa,
 115 Indignata velut, roseam subducere dextram.
 Sed blandos simul ac nutus agnovit amatae
 Virginis, arreptam tunicis fulgentibus, audax,
 Intima pertraxit secum in penetralia templi.
 Ast aegre subiciens, pedibus pugnantibus, Hero,
 120 Invitae similis, talcis dedit ore loquelas,
 Foeminea cum voce minax aggressa Leandrum.
 Quid furis? aut quo me castam miser abripis hospes?
 Hinc alio concede, meamque hanc desere vestem.
 Neu diteis ignare meos offende parenteis.
 125 Haud Veneris tibi casta deae tentanda sacerdos.
 Virginei sperare nefas te gaudia lecti.
 Talibus illa minis, sibi convenientibus, usa est.
 Foemineas ergo Leander ubi audiit iras,
 Protinus agnovit persuasae signa puellae.
 130 Ardenti juveni cum foemina nanque minatur,
 Nempe minis etiam verum testatur amorem.
 Dans igitur niveo fragrantique oscula collo,
 Talibus orabat, misero correptus amore.
 Post Venerem Venusalma mihi, post Pallada Pallas:
 135 Non te ullis etenim statuo mortalibus aequam,
 Fas mihi quam magni Jovis est componere natis:
 Felices ambo qui te genuere parentes:
 Quique tulit felix uterus nimis. accipe tantum

Quae

Quae precor, indigni magnum miserata furorem.
 Cypridis antistes Cypriae quoque munera cura, 140
 Laeta colens ortus, & sacra jugalia divae.
 Nam castam Veneris non convenit esse ministram,
 Virginibus nequenim capitur. quin orgia vero
 Magna deae, & placidae leges, si nosse laboras,
 Sunt tediae & thalami, tu, si tibi Cypria cordi, 145
 Dulcia jura libens blandi complectere amoris :
 Meque tibi famulum vel si placet adde maritum :
 Quem telis tibi fixit Amor, statuitque prehensum,
 Herculem ut indomitum virga Cyllenius aurea
 Duxit Jardaniae quondam servire puellae. 150
 Me Venus ipsa tibi, non callidus attulit Hermes.
 Non te fama, reor, fugit Arcadicae Atalantae :
 Quae cum Milaniona diu fugisset amantem,
 Virginitate ferox, tandem, incita Cypridis ira,
 Quem prius aspernata, sub alto pectore fixit. 155
 Nec tu cara, deae ne te petat ira, repugnes.
 His dictis accensum animum commovit : &, ante
 Multa recusanti, blandum persuasit amorem.
 At virgo in terras oculos defixa tacebat :
 Condebatque genas roseo perfusa pudore : 160
 Et summam stringebat humum vestigia subter :
 Circum humerosque frequens niveum adducebat a-
 miſtum :
 Cedentis manifesta animi dans signa : tacendo
 Quippe ineunt victae thalami promissa puellae.
 Jamque & amariciem blandi gustarat amoris : 165
 Dulcibus atque animum fervebat ab ignibus Hero :
 Hacrebatque amens forma stupefacta Leandri.

- Ergo dum terris oculos defixa moratur,
 Dum neque Leander flagrante Cupidine vultu
 170 Destitit in tenera fixus cervice puellae.
 Cum tandem blanda compellat voce Leandrum,
 Purpurea madidum stillans a fronte pudorem.
 Permoveas hospes vel saxa rigentia dictis.
 Ecquis fallendi varias tibi tradidit arteis?
 175 Eheu, quis patrias mihi te perduxit in oras?
 Haec frustra tibi dicta tamen. nam quo mihi pacto,
 Ignotusque vagusque hospes, jungaris amore?
 Cui neque permittat mihi mens aversa parentum
 Connubium celebrare palam: nec, si tibi forsan
 180 Inducas animum patria confidere nostra,
 Furta queant Veneris recte celata teneri.
 Quippe hominum pravique tenax, & garrula lingua:
 In trivis que aliquis, tacite quae gesserit, audit.
 Sed ne mi nomenque tuum, patriamque taceto.
 185 Quippe meum calles, Hero quae nomine dicor.
 At coelo domus aequa mihi, circumsona turris:
 Quam, pelagi ad ripas, patriae prae moenibus urbis,
 Infelix habitans, custos atque unica mecum,
 Proxima sum ponto, durosque ob iussa parentum.
 190 At procul aequales absunt, juvenumque canoros
 Ad numeros choreae: tantum, nocteisque diesque,
 Ventosi tristis pelagi fremit auribus horror.
 Sic effata, genas roseas contexit amictu,
 Victa pudore iterum: atque suo se prodidit ore.
 195 Ille autem, stimulis acrique cupidine victus,
 Volvebat quo bella modo certaret amoris.
 Corda viri nam cunctus amor domat icta sagittis:
 Rursus

Rursus & ipse viri vulnus medicatur: & idem
 Consiliique autor pariter dominusque suorum est.
 Ergo nec cupido tunc defuit ille Leandro. 200

Qui tandem haec meditata gemens verba edidit ore.
 Te propter truculenta vehar trans aequora virgo,
 Fervida stent flammis licet, atque impervia nautis.
 Non freta vasta tuo vereor fruiturus amore,
 Murmurane & fremitus resonantis triste profundi: 205

Quin semper tibi nocte madens advectus amator
 Helles tranabo rapidum mare. non procul urbe
 Nanque tua tenet oppositae me littus Abydi.
 Tantum nocte aliquod turri mihi lumen ab alta
 Adversum exhibeas: quo tutior improba labar 210
 Aequora, navis amoris, habens pro sidere lumen.

Atque hoc aspiciens, non feri signa Bootae,
 Non saevum Oriona, intactumque aequore Currum,
 Oppositae possim patriae contingere portus.
 Sed bene ventorum furias defende sonantum: 215
 Lucifero ne forte meae ductore salutis

Extincto, pariter vitam cum lumine perdam.
 At nomen tibi siqua meum novisse voluptas:
 Leander vocitor, tuus Hero candida conjux.

Sic tacitae Veneris leges iniere, modumque: 220
 Nocturnosque toros, & connubialia signa
 Luminis instituere, fidem servare parati:
 Haec praeferre facem, hic longum superare profun-
 dum.

Gaudia dein noctis pacti vigileisque hymenaeos,
 Inviti a sese demum abscessere coacti. 225
 Illa suam turrim repetens: ac providus ille

Signa

- Signa notans turris, ne se nox falleret atra;
 Ingentem ad populum celsae trajecit Abydi.
 At, socia optantes longae certamina noctis,
 230 Saepe decus thalami tenebras properare petebant.
 Jam nox ingruerat rebus caligine caeca:
 Suadebatque viris, cupido sed non tibi, somnum,
 Leander: qui, fluctifoni per littera ponti,
 Dum data luccrent hymeneia signa, manebas:
 235 Luminis indicium exspectans, miserabile quondam,
 Pignoraque occulti procul affulgentia lecti.
 At simul obscuram nox caerulea fuderat umbram,
 Extulit illa facem. quae postquam accensa reluxit,
 Protinus ussit amor properantis corda Leandri:
 240 Ardenti simul exarsit face. sed maris alti
 Insanum accipiens fremitum fluctusque sonanteis;
 Extimuit primum: posito mox deinde pudore,
 Talibus ipse animos addit sibi vocibus ultro.
 Saevus amor: pontusque immitis. at aequoris alti
 245 Est aqua: me vero penitus amor ignibus urit.
 Arripe cor igneis, nec aquas horresce patenteis:
 Mique ades ardenti. quid enim maria horrida curas?
 An nescis Venerem, spumanti ex aequore natam,
 Et pontum imperio & nostros cohibere dolores?
 250 Sic fatus, pulchros artus nudavit amictu
 Ambabus manibus: capiti simul implicat aptans.
 Littoreque exsiliit, corpusque iniecit in undas.
 Adversum properans fulgentia lumina semper,
 Ipse sibi pariter remex, pariter quoque navis.
 255 Ast Hero, summa lumen quae turre tenebat,
 Officeret tristi nequando flamine ventus,

Saepe

Saepe facem opposito defendit tegmine : dum se
Leander Sesta fessum statione locasset.

Accepit quem turre sua. sed limine in ipso
Conjugem anhelanten tacitis complexa lacertis, 260
Stillantem madidos etiam maris imbre capillos,
Virginei statuit thalami in penetralibus inis.

Et totum abstergens corpus, perduxit olivo
Spiranti, roscō : pontique extinxit odorem.
Dein, cum sublimi jam composuisset anhelum 265
Circumfusa toro, verbis ita fatur amicis.

Sponse afflicte malis, sponsus quae non tulit al-
ter :

Sponse afflicte malis : fileant nunc unda, salum-
que,

Pisceus & fetor resonantis triste profundi.
Hoc gremio jam sponse tuos compone laboreis. 270

Sic illa : at propere Zonam simul ille resolvit :
Et placidae Veneris coierunt legibus ambo.
Nuptiae erant : sed quae choreis cantuque care-
rent.

Non vates Juno te pronuba voce citavit.
Non tediae accensae thalamo luxere jugali. 275

Non agili quisquam chorea circumtulit artus.
Non pater & veneranda parens cecinere hymenaeum.

Sed stratum taciturna torum genialibus horis
Ipsa quies statuit : sponsam compere tenebrae.
Ergo nuptiae erant nullis celebres hymenaeis, 280

Noctis adornarant quas tempora : matutino
Deprendit sponsum nequenim ulla aurora cubili :

Rursus ad oppositae populos sed nabat Abydi,

K

Noctur-

Nocturnos spirans nondum exsaturatus amoris.

285 Ast Hero in longa fallebat veste parentes,
Luce palam virgo, mulier nocturna : frequentes
Optabantque ambo tardum cito cedere solem.

Sic illi, tacito dum clam potiuntur amore,
Inter se Veneris jungebant gaudia furtim.

290 Sed breve vixerunt tempus : laerique hymenaeis
Multivagis simul haud longum potuere potiri.
Quippe aderant concreta gelu mox tempora bru-
mae,

Horribileis excire mari consueta procellas :

Cum fundo tenus instabilis vada concita ponti

295 Hibernae cruerent imis è sedibus aerae,
Turbine verrentes rapido mare : jamque carinas
Condiderat passim tranquillo navita portu,
Infido metuens sese committere ponto.

At non hiberni tenuit fortissime terror

300 Te Leandre maris : turri sed rursus ab alta
Indicio solitis lumen fulgens hymenaeis,
Suadebat rabiem saevi contemnere ponti.
Heu lumen crudele. hiemis nam tempore saltem
Debueras Hero infelix caruisse Leandro,

305 Nec stellam indicio deinceps accendere lecti.

Vicit Amor, fatumque tamen : parensque furo-
ri,

Parcarum exhibuit, nequenim jam lumen amo-
rum.

Nox erat, infesto validi cum turbine venti,

Flatibus hibernis immania bella moventes,

310 Certatim maris incumbunt ad littora densi.

Tunc

Tunc quoque Leander solitae spe brachia nuptae
 Jactabat: tali pelago ad connubia tendens.
 Jamque undam premere unda, & aquae concreescere
 moles:

Aethere confundi pontus: tremere excita tellus
 Ventorum pugnis: zephyro nanque obstitit Eu-315
 rus,

Terrebatque minis Boream crudelibus Auster:
 Et gravis ingenti gemitu procul unda sonabat.
 At vero miser implacidis, Leander, in undis
 Saepe quidem Venerem prece postulat aequore na-
 tam,

Neptunumque patrem pelagi cui credita regna: 320
 Arthidis & Boream nymphae meminisse jubebat.
 Sed dare nullus opem: nec amor mala fata morari.
 Undique ut ingruerat tandem maris impete victus,
 Jactabatur aquis: pedibus vigor ille recessit:
 Assiduasque manus defecit mobile robur: 325
 Quin & sponte frequens irrupit gutture pontus,
 Insuavem cumulans potum non utilis undae.
 Atque infida nocens extinxit lumina ventus:
 Leandrique animam, & miserandum extinxit amo-
 rem.

Illa moranti oculis semper vigilantibus instans, 330
 Sollicitas animo volvebat faucia curas.
 Jamque Aurora aderat: sponsum nec viderat Hero.
 Ergo oculos per terga maris circumtulit ampla,
 Errantem siqua spectaret forte maritum,
 Extincta face: quem turri conspexit ut ima 335
 Collidi exanimem, jactatum fluctibus atris,

Continuo pictam rumpens a pectore vestem,
Præcipitem sese turris de vertice jecit.

340 Sic Hero exanimi super' est extincta marito:
Sequē illi summa quoque sunt in morte potiti.

MUSAEI POEMATUM,

DE AMORE ET MORTE

LEANDRI ET HERÛS.

a

Q. Septimio FLORENTE CHRISTIANO
versibus e Graeco expressum.

Insequē, Diva, facem, furtivos testis amores
Quae vidit, simul undivagi nocturnum Hyme-
naei

Inque natatorem, & connubia furva perenni
Invisa Aurorae, Sestonque & Abydon, ubi Herûs
Festinus Hymen noctu est; audire Leandrum 5
Jam videor, Venerisque, ipsam, quae nuntia, te-
dam,

Herûs noctivagae quae praevia pronuba, Amoris
Grande decus tedam, quam post certamina noctis
Inferere astrorum numero cata debuit alti
Cura Jovis, mox dicere & indigitare jugale 10
Sidus amorum: adjuvit enim sine more labores
Clara Cupidineos, atque insomnes Hymenaeos:
Nuntia servavit vigilans, infesta priusquam
Vis venti ingrueret: sed nunc mihi concine mortem
Leandri, exitiumque extinctae triste lucernae. 15

Adversa opposita duo sunt, pontoque propinqua
Oppida Sestus, Abydus: Amor cum tenderet arcum,
Tunc forte una urbem percussit utramque sagitta,
Virginis & juvenis quo pectora torruit ictu:

K 3

No.

- 20 Nomen erat juvenis Leander, virginis Hero;
 Haec urbem Sestum, contra ille tenebat Abydum,
 Ambo utriusque urbis pulcherrima sidera quondam,
 Consimilesque sibi: Qua, si unquam sit tibi cursus,
 Parte, super turri rogites qua Sestias Hero
 25 Lychnum stabat habens, & dux erat alta Leandro:
 Tum freta pontifona antiquae sciteris Abydi
 Suspirantis adhuc & amorem, & fata Leandri:
 Verum quis potuit civis Leander Abydi,
 Et capi amore Herûs, & amore ligare cupitam?
 30 Pulchra Hero claro genere orta, Jovisque propa-
 ges,
 Sacra fuit Veneri Cythereae antistita virgo,
 Indocilisque tori, Cypris digna ipsa videri.
 Nunquam foemineis (pudor is fuit) ausa catervis
 Misceri, aut choreas æquaevae pubis adire,
 35 Aemula foeminei fugiens contagia sexûs,
 Qui semper formae praelato invidit honori:
 Verum perpetua Veneris prece numen amicans,
 Saepe sacris sub muneribus placabat Amorem,
 Coelesti cum matre, timens flammata pharetræ
 40 Vulnera: sed nec sic potuit fugere ignea tela.
 Jamque dies aderat, qui Sesto festus in urbe,
 Publicus, huc Venerique, & Adonidi solvere vota
 Omnis conferto plebs agmine concurrebant;
 Huc vicina suos omnis tulit insula cives:
 45 Aemoniae hinc, hinc æquoreae ruit incola Cypri:
 Nulla Cythereas tenuit tunc foemina sedes,
 Nullus odorati Libani saltabat in antris,
 Nullus tam celebri tunc defuit accolâ luce;

Huc

Huc Phrygiae, huc venit vicinae habitator Abydi,
 Quique puellari juvenes ardore tenentur. 50

Namque illis solitum celebrare frequentibus urbes,
 Ducere quas fama est festae sollemnia lucis,
 Non tam sacrorum, quam formae propter amorem
 Virgineae. Tunc ergo Deae delubra petebat

Virgo Hero, faciem splendore corusca venusto, 55
 Menstrua nascenti qualis Luna albicat ore;

Cui summos nivearum orbis rubicunda genarum
 Almities notat; ut bicolor rosa primitus exit

E calathio: credas pratum fulgere rosarum
 Pulchra per ora Herûs; etenim rubor undique ma- 60

las

Vestibat, subterque pedes, dum incedit, amictu
 Candidulo fulsere rosae; quin gratia membris

Multa inerat: Charitas tantum tres esse Vetustas
 Falso ait, unus ocellus enim si riserat Herûs,

Crescebant centum Charites: haec Cypride digna 65
 Flaminica, exsuperansque omnes forma illice Nym-

phas

Esse Venus meruit, Veneri sacrata Camilla:
 Haec facile juvenum subiit praecordia, nec vir

Ullus erat qui conjugium non posceret Herûs;
 Quae quoties, & qua templum sublime pererrans 70

Incedit, trahit in se animos oculosque virorum,
 Hanc aliquis juvenum miratus talibus inquit,

Et Spartam ascendi, & vidi Lacedaemonis arces;
 Magnum ubi certamen formarum audimus haberi;

At non sic tenero & molli veneranda decore 75
 Visa mihi: ac forsitan Charitum Venus hâc habet unam:

Lu.

Lumina lassâ mihi, sed non satiata videndo;
 Lecti Herûs initum haud dubitem vel morte pacisci:
 Nec deus esse velim, nec coeli gaudia curem,

80 Aedibus in nostris potiar si conjuge tali.

Sin mihi fas non est sacram adfectasse Camillam,
 Da similem uxorem thalamis, Cytherca, fovere.

Sic aliquis juvenum in vota haec clamabat, idem-
 que

Vulnus alunt alii venis, furtim illa furentes

85 Forma facit: graviora quibus tu, passe Leander,

Non tua furtivis pungebas pectora curis;

Verum improvîso telorum saucius igne

Nolebas sine forma Herûs producere vitam:

Ex oculorum acie fax augescebat amorum,

90 Pectus & invictae bullibat ab impete flammæ:

Namque inculpatae praestans bona forma puellae,

Corda virûm penetrans volucris cadit ocyus arcu:

Pandit ocellus iter, cujus de verbere acuto

Labitur, atque viri subit in praecordia vulnus;

95 Hunc pudor & stupor atque effrons fiducia coepit,

Atque tremor; nam cor trepidat, vincique pudebat:

Et stupet in forma, sed amoris flamma, pudore

Deposito, audacem faciens, insurgere jussit

Compositis sensim pedibus, tum virgine coram

100 Astitit, obliquansque dolo motabat ocellos,

Nutibus impellens tacitis errare puellae

Mentem oculosque Herûs: quae postquam sensit amo-
 rem

Leandrique dolos, gavisa est conscia formae;

Saepe etiam tacitum vultum demissa fefellit,

Nuti-

Nutibus occultis dans nuntia signa Leandro, 105
 Atque iterum avertens : juvenis tum gaudia pectus
 Pertentant, quod se virgo intellexit amari,
 Nec renuit : Dumque occultam sibi postulat horam
 Leander, Sol contracta jam luce latebat
 Occasus, vesperque aderat cum grandibus umbris : 110
 Ille pede audenti confestim accedit ad illam,
 Ut vidit pulla conceptas veste tenebras,
 Utque manum roseam compressit leniter Herûs,
 Infanum quantum ingemuit : voci illa pepercit
 Iratam simulans, pulchramque averſa retraxit 115
 Inde manum ; sed ubi nutus, animique remissi
 Indicia accepit Leander, veste petitam
 Purpurea audacter deduxit in ultima templi.
 Pone ſequebatur pedibus cunctantibus Hero,
 Nolenti ſimilis, vocesque has ore refudit, 120
 Foemineum minitans in morem & verba Leandro,
 Quis furor ô hospes ? quid me rapis, ô ſcelerate
 Virginem ? abi actutum, & mea veſtimenta relin-
 que ;

Neve meorum iram locupletum accerſe parentum :
 Non tibi fas Veneris ſacram adfectare miniſtram, 125
 Nulla via eſt qua tu poſſis contingere lectum
 Virginis : Haec ſic virginibus conſueta minata eſt ;
 Ille minas ſimul ac, muliebresque audiit iras,
 Agnovit victae ſigna haud obſcura puellae :
 Foemina nam cupidis quoties ſuccenſet ephebis, 130
 Promittunt irae Veneris commercia tales.
 Ergo ubi odorato Nymphae tulit oſcula collo,
 Sic fatur magno mentem percuffus amore,

Altera post Venerem Venus, & post Pallada Pal-
las,

- 135 O quam te memorem! neque enim muliebribus istis
Te similem formis fas dicere! sed Jove natis.
O fortunatos tam pulchra prole parentes!
O felicem uterum qui te tulit! En age nostris
Te facilem praebens precibus miserere furentis
140 Igne tuo, Venerisque sacerdos Cypridis acta
Exsequere, & divae cole connubialia jura.
Non decet innuptas Veneri servire puellas:
Sed nec virginibus signatis Cypria gaudet.
Quaeris quae leges, quae sint mysteria Divae?
145 Conjugium & thalami: Quod si tibi Cypris amatur,
Flexanimorum age ama mellitum foedus amorum;
Supplicis hoc, si vis, vel conjugis accipe votum,
Quem tibi caepit Amor telis venatus acutis,
Ut fortem Alcidem, virgam qui commovet auream
150 Mercurius pernix, nymphae servire coëgit
Jardaniae: at tibi me misit Cytherea, nec Hermes.
Virginis Arcadiae puto te meminisse Atalantae,
Virginitatis amans quae Milanionis amantis
Effugit studia, irata post Cypride mutans,
155 Spretum ante, ardebat tota deperdita mente:
Da te ergo facilem, ne accendas Cypridis iram.
Sic ait; ac mens est renuentis flexa puellae,
Corque deerravit blando sermone loquentis.
At virgo ipsa oculos figens tellure silebat,
160 Clam suffusa genas instante pudore rubentes:
Ac summam pedibus terram radebat, & ora
Saepe verecunda atque humeros velabat amictu:

Hæc

Haec persuasi animi sunt argumenta, silensque
 Usuram thalami solet omnis virgo pacisci.
 Dulcis amaritiem jam corde bibebat amoris 165
 Virgo Hero, flamma penitas arente medullas,
 Sensibus ereptis ad amabilis ora Leandri.
 Ergo hîc, donec operta esset caligine tellus,
 Insano errantes oculos Leander amore
 Non habuit fessos spectando virginis ora; 170
 Quae tandem dulci sermone affata Leandrum est,
 Emittens molli pudibundum ex ore ruborem,
 Tu dictis, hospes, posses vel faxa movere;
 Ecquis te docuit fallentia verba rotare?
 Heu quis te nostras externum duxit in oras? 175
 Attamen incassum fudisti haec vinnula verba:
 Nam quî mecum ineas foedus peregrinus, & erro
 Intutus? sancte atque palam connubia nobis
 Concelebrare nefas; nostri hoc vetuere parentes.
 Quin si forte meam patriam cupis, hospes, habere, 180
 Semper furtivi reteguntur gaudia lecti:
 Namque hominum vulgo lingua est mala, quodque
 latenter
 Feceris, in triviis communis fabula fiet.
 Sed nec te pigeat patriam cum nomine vestram
 Dicere; nam nostrum notum tibi; nominor Hero: 185
 Celsa mihi domus est, quae personat undique, turris;
 Hîc habitans una tantum famulante ministra,
 Ante urbem Sestum super altae margine ripae,
 Propter sum pelagus; sic me statuere parentes:
 Nec prope sunt pueræ aequales, juvenumque cho- 190
 reac

Longe absunt : verum semper noctuque , diuque
Ventosi pelagi sonus auribus infremit asper.

Sic fata , occuluit roseam sub tegmine malam :
Erubuitque iterum , & puduit sic esse locutam :

195 Cuspide sed punctus Leander Amoris amara,
Certamen quo pacto ineat meditatur amantum.
Namque virum telis donitans Amor improbus, ul-
cus

Saepe viri medicat ; tum quis semel imperat , ipse
Cuncta regens , consultor erit mortalibus aegris :

200 Ille Leandro etiam voluit succurrere amanti,
Hinc animo aeger amans sic callida dicta reponit,
Te propter saevas , ô virgo , enare per undas
Non dubitem , vel si plenum ignibus aestuet aequor ,
Nec freta pervia sint ; tua si mihi certa voluntas ,

205 Haud hiemem horrifoni metuam maris , ire paratus
In thalamum , formosa , tuum , semperque silente
Nocte ferar , pontique Helles freta lata natator
Trajiciam sponsus ; procul haud mea distat Abydus
Urbe tua : excelsa tantum de turre lucernam

210 Ulteriore mihi ex ripa , in caligine pande :
Sic mihi fidus erit tua fax , ego navis Amoris ;
Intusque illam , non mersum fera Bootem ,
Non siceum Plaustri tractum , nec Oriona saevum ,
Dulce queam adversum patriae contingere litus.

215 Tu grave spirantes ventos , mea cura , caveto ,
Ne faculam extinguant , animamque in luce relin-
quam

Ilicet extincta : Nam lux dux nostra , salusque est.

Quod si tantus amor nostrum cognoscere nomen ,

For-

Formosae sponsus Leander nominor Herûs.

Conjugium clandestino sic foedere pactum est; 220

Ambo inter sese sic convenere, fidesque

Ultro accepta data est, ut testis sola lucerna

Nuntia sit thalami, & noctis firmentur amores.

Haec lumen praeferre, hic se committere ponto

Promisit: mox perfectis insomnibus horis 225

Pervigilis sacri, tum invitus uterque faceffit;

Haec turrim repetens, ille atra in nocte recedens,

Et missò turris signo, ne forsàn aberret,

In bene fundatae populos enavit Abydi.

Tota nocte ambo furtivae murmura rixae 230

Optabant, creperasque addit quas Hesperus umbras,

Dilectus thalamis. Jam nigra in veste reversae

Surgebant tenebrae, mortalia pectora somno

Damnantes, non Leandrum, qui littore ponti

Exstructi thalami expectat prodentia signa, 235

Facturamque facem lacrymas vestigat ocellis,

Furtivi quae nuntia erat longinqua cubilis.

Ut vidit tectum prima caligine caelum,

Lychnum Hero ostendit, mox postquam accensa lucerna est,

Mentem accendit Amor properantis multa Leandri: 240

Cumque ardente ardet juvenis face, cumque sonantes

Infani audiret fluctus maris, intremittit ipse

Primo aditu; sed post animis fiducia venit:

Talibus alloquiis se tandem hortatur, & inquit,

Saevus amor certe est, pelagusque immite, sed 245
undae

Aequora habent tantum, urit me intimus ignis Amoris,

Accipe cor flammæ, neque sit metus ullus aquarum :
Huc mihi ades præsens in amore; quid æquor &
undas

Horrescis? nescis Venerem maris esse propagem?
250 Et domina est ponti, & nostros regit æqua labores.

Haec ubi dixit, utraque manu sustollit amictum,
Exuit & membris, nuda in cervice renodat,
Littoreque exsiluit, corpusque emisit in altum,
Semper in adversam properans transire lucernam,
255 Ipse suus remex, vector suus, & sua cymba.

At turri ex alta sublimis lucifer Hero,
Qua spirans tristes ventus diffuderat auras,
Saepe mori vetuit prætenta veste lucernam,
Donec multa mari passus Leander, in actam
260 Sestiada evasit, turrinque inductus ab illa est;
Quæ virum anhelantem complexa in limine primo
Spumicomas pelagi stillantem è corpore guttas
Virginei cupidum thalami in penetralia duxit,
Deterisitque cutem, roseoque perunxit olivo

265 Corpus odorifero, pontique abolevit odorem.
Quin & adhuc respirantem amplexata maritum
Mollibus in stratis hæc mollia verba locuta est,
Sponse, graves quos nemo alius tulit ante, labores

Anclasti: mi sponse, sali spumantis abunde est
270 Jam tibi, cetosique, dedit quem pontus, odoris:
Huc ageris, & sudorem deponere laboris
In nostros, optate, finis. Zonam ille subinde
Solvit, & in venerem veniunt communiter ambo.
Non habuit choreas iste Hymen, nec torus hymenæ,
Con-

Conjugiam cantor neque sacrum voce probavit; 278
 Nec fulsere faces ad connubiale cubile,
 Nec choreas agilis quisquam salisubfusus egit;
 Sed nec Hymen Hymenace boni cecinere parentes:
 At fixo thalamo stravere silentia lectum,
 Perfica cum expeterent tunc tempora, feraque mun- 280
 dum

Hora dedit, nullo sonuere Hymeneia cantu
 Gaudia; sola illis nox pronuba: nulla Leandrum
 In lectis Aurora virum conspexit apertis.
 Nando etenim adversam contra repetebat Abydon,
 Noctis adhuc spirans; sed non satiat amor: 285
 At vero ipsa suis clam pulchra parentibus Hero
 Noctu nupta, die virgo apparebat: uterque
 Saepe vovebat uti occasum lux alma videret.

Sic suffurantes fatalis tempus amoris
 Mutua carpebant celati gaudia lecti. 290
 Verum ambo exiguo vixerunt tempore lacti,
 Nec potuere diu instabili gaudere hymenaeo:
 Nam simul ac hiemis pelago vis atra rigentis
 Incubuit, dein horrentes sonuere procellae,
 Et stabilita alte mollis fundamina ponti, 295
 Hiberno flantes quassarunt fidere venti,
 Turbine verrentes latum mare, navita saevum;
 Nec tutum fugiens pelagus, tellure repulsam
 E gemina piceam jam fregerat aequore navim.
 At non ô patiens animi, generose Leandre, 300
 Te metus hiberni maris arcuit: illa lucerna
 De turri, & solitae monitrix praenuntia flammæ
 Suscit ut insanos velles contemnere fluctus,

Cru.

Crudelis, neque fida: ô si miseranda puella;
 305 Dum saevibat hiems, sine conjuge sola Leandro,
 Mansisset, thalami metuens accendere fidus!
 Sed superans Amor, & fati vis dura coëgit:
 Victa facem mortis, neque jam monstrabat amoris.
 Nox erat (& gravius spirant hoc tempore venti,
 310 Flatibus hibernis ferientes littora venti
 Confertim incumbunt pelago) cum sponte Leander
 Spe solitae sponsae, se triste frementibus undis
 Commisit; jamque unda super devolvitur undam,
 Turbatur pelago, miscetur & aethere pontus,
 315 Undique fit sonitus, dum venti praelia miscent,
 Eurus flat contra Zephyrum, Boreaeque minatur
 Multa Notus, magno pelagi ruit unda fragore.
 Interea infelix juvenis crudelibus actus
 Vorticibus, supplex Cytheream saepe vocabat,
 320 Saepe & Neptunum, imperio freta lata tenentem;
 Nec Boream Nymphac immemorem finit Atthidos:
 atqui
 Nullum illi auxilium, neque fata amor acer abegit.
 Undique surgentis tandem infausto impete fluctus
 Illisus fertur, genuum vis fracta labascit,
 325 Mobilium manuum virtus immota jacensque est;
 Intrat & in fauces sponte ingens fluxus aquarum.
 Sic tristes bibit ille sali insuperabilis undas:
 Quin fax infida exstincta est stridore procellae
 Illa salus & amor, lacrymandi & vita Leandri:
 330 Dumque teneret adhuc iter hic, vigilantibus usque
 Fluctuat illa oculis, plangentibus incita curis.
 Jamque erat orta dies, neque sponsum respicit Hero,
 Lumi-

Luminaque intendens in lati tergora ponti,
 Quaerit an errantem poterit spectare maritum,
 Forte face extincta : sed ubi in fundamine turris 335
 A scopulis lacerum consortis corpus amici
 Aspexit, pictam scindens a pectore vestem,
 Praecipiti sonitu de turri proruit alta.

Sic Hero super interiit consorte peremto ;
 Seque ipsis ambo supremo in fine fruuntur.

M U S A E I

D E

HERONE ET LEANDRO.

Carmen.

Interprete DAVIDE WHITFORDO.

Diva facem memora tacitos quae vidit amores,
 Et nantem in tenebris, vectosque per alta ju-
 gales,
 Foederaque aeternam Aurorae fugientia lucem,
 Nocturnisque thoris sociatam Seston Abydo.
 5 Fax & Leandri nantis sonus impulit aures,
 Fax quae furtivae Veneris praenuncia lucet,
 Obscurasque Herûs exornat praevia taedas.
 Quam pater aetherius (quoniam praelusit amantum
 Ignibus) emeritam superaddere debuit astris,
 10 Sponsarumque decus dixisse & fidus amorum.
 Quae socio ardentes solata est lumine curas,
 Et thalami insomnis fidissima nuncia fulsit,
 Cum nondum flassent hostili turbine venti.
 Sed tristes utriusque mihi (Dea) praecipe casus,
 15 Extinctamque facem & crudelia fata Leandri.
 Respicit oppositam contraria Sestos Abydon
 Confinis pelago; stetit hic arcumque tetendit
 Aliger, & volucrem direxit utrinque sagittam,
 Quâ juvenis virgoque calent. Si nomina quaeras,
 20 Formosus Leander erant, & nobilis Hero.
 Haec Seston colit, oppositam tenet alter Abydon.

Ambo

Ambo fiderei, propriae decus urbis uterque,
 Pene pari formâ, quae si loca forte peragres,
 Aëriam turrim explora, quâ Sestias Hero
 Stans face nocturnis Leandrum rexit in undis. 25
 Undisonum antiqui contra pete littus Abydi,
 Plorat adhuc juvenem & tristes reminiscitur ignes.
 Unde tamen patriâ juvenis delatus Abydo
 Arsit, & externos excivit virginis ignes?
 Pulcra Hero claris majoribus orta, Sacerdos 30
 Idaliae Veneris taedaeque incognita, turrim,
 Fluctibus aequoreis vicina colebat avitam.
 Altera visa Venus, castoque retenta pudore
 Nunquam virgineae se consociare catervae,
 Non inferre pedem juvenili sueta choreae, 35
 Aemula foeminei vitat consortia coetus.
 (Nam celebres urunt muliebria pectora formae)
 Te solam, Cytherea, colit, te munere, Diva,
 Et natum multo libamine placat Amorem,
 Coelestis pharetrae flagrantia tela tremiscens. 40
 Non tamen effugit quos sic vitaverat arcus.
 Et jam festa dies populis celeberrima fulsit,
 (Quam Veneri Sestos colit, & tibi pulcher Adoni)
 Undique conveniunt sacrae ad spectacula lucis
 Insula quos gremio Oceani circumflua misit, 45
 Aemonii procures aderant, atque incola Cypri,
 Vosque puellares liquere Cythera catervae,
 Quique agili quatiunt Lybani juga summa choreâ.
 Nec deerat quisquam vicinis accola sacris.
 Huc Phryx, oppositaeque ruebat civis Abydi. 50
 Contactique novis juvenes ardoribus, illi

- Nam semper festi studio famâque trahuntur.
Nec peragenda vocant tantum solennia Divûm,
Agmen virginêâ quantum spectabile formâ.
- 55 Ante alias Hero gressum per templa ferebat
Praelustri jubar evibrans pulcherrima vultu,
Pallida seu primae resplendent cornua Lunae.
Illa genas modico tamen interfusa rubore
Ut bicolor thecis exit rosa, pandere ab omni
- 60 Hero parte rosis gemmantia prata videtur.
Nam color enituit roseus per membra, rosasque,
In gressu tunicae sinuata volumina pandunt.
Multa comes membris it gratia, prisca sorores
Tres aetas dedit, haec oculo si riserit uno
- 65 Gratia fidereo centena exultat ocello.
O quam digna tibi servit, Cytherea, Sacerdos!
Sic inter reliquas formosa Antistita fulget,
Aemula virgo suae possit contendere Divae.
Corda incauta virûm penetrârat, tota juvenus
- 70 Virgo tuae coepit flagrare Cupidine taedae:
Nam gressus quacunq[ue] Hero per templa ferebat
Attonitis inhiant animis oculisque sequuntur.
Atque aliquis formam miratus talia fatur.
Accessi Sparten, pulcrâ Lacedaemona vidi,
- 75 Roboris & primae florent ubi praemia formae.
Abstulit una decens generosa modestaque palmam.
Gratia forte tibi, Dea, de tribus unica servit,
Quam fesso nondum satiato lumine vidi.
Cujus complexu abnuerem nec morte revelli.
- 80 Aetherias semper servant sibi numina sedes,
In nostros formosa thoros si venerit Hero.

O Dea, nam nobis tangenda Antistita non est,
 Nostra tamen simili laudetur sponsa juventâ.
 Talia jactabat juvenis, diversa furentes
 Virgo viros graviter tacito torquebat amore. 85
 Torruit at visæ postquam te flamma Leander,
 Stat nolle occultis animum consumere telis.
 Corque inopinus amor postquam inflammaverat, Hero
 Certum est velle frui aut invisam abrumpere vitam
 Combibit assiduos oculis spectantibus ignes, 90
 Inque triumphali tabescunt viscera flammâ.
 Sic illibatae penetrat plus virginis ardor
 Corda viri, quam quae nervo salit acta sagitta:
 Invadens oculos primum, tum luminis icti
 Descendit dolor, & meat ad prae cordia vulnus. 95
 In diversa trahunt virtusque, timorque, pudorque.
 Cor tremit, implicito sed enim pudor obstat amanti.
 At capitur formâ, tum pellit flamma pudorem.
 Ergo virum tandem victrix audacia ducit
 Passibus ambiguis, & coram virgine sistit. 100
 Tum tremulos obliqua tuens detorquet ocellos,
 Pectore in incauto tentans accendere flammam.
 Leandri insidias agnovit virgo, suaeque
 Conscia gaudebat formae, at perfusa rubore
 Saepe levi textit roseum velamine vultum: 105
 Signa pari referens & respondentia nutu.
 Ora iterum attollit, laetantur corda Leandri
 Quod non sprevisset virgo quos senserat ignes.
 Interea juvenis dum commoda quaerit amori
 Tempora, contracto descendit lumine Phoebus, 110
 Et trahit exorients obscuras Hesperus umbras.

- Vadit, & optatam intrepidus stetit ante puellam;
Ambiguae fidens nocti fretusque tenebris.
Tum strinxit roseos digitos sine murmure, & imo
115 Corde dedit gemitum, filet illa immota, manumque
Virgineam subito (velut indignata) recepit.
Talibus agnoscens juvenis mutabile signis
Ingenium, audaci traxit velamina dextrâ,
Splendida ad augusti ducens penetralia templi.
120 Haec velut invito sequitur vestigia gressu,
Cedentem se passa trahi, tum talibus inquit,
Foemineis conata minis terrere Leandrum.
Quis furor hic, hospes? cohibesne a virgine dextram?
Dum licet I procul, & velamina sacra relinque.
125 Nostra potens opibus domus est, poenamque minatur.
Idaliae non est sic atrectanda Sacerdos.
Nec thalami sperare tibi fas gaudia nostri.
Talia virginibus bene convenientia dixit.
Ille minas postquam audivit simulantis inanes,
130 Certa dari victae sensit sibi signa puellae.
Foemina nam blando quaecunque minatur amanti,
Exprimit ipsa minis conceptos pectoris ignes.
Oscula tum roseae cervici dulcia figens,
Talia dicta dedit vivo percussus amore.
135 Post Venerem mea sola Venus, post Pallada Pallas,
Nam tibi terra parem non educat ulla puellam:
Solaque supremi soboles est aequa Tonantis.
Et Pater, & felix tibi quae dedit ubera Mater,
Ter felix venter qui protulit, at prece nostrâ,
140 (Chara) velis flecti, nec veras temnere flammâs.
Cur Venerem fugis ah! Veneris non aequa Sacerdos?
Huc

Huc ades, & cole rite Deam sociata cubili.
 Casta puella sacris Cythereae ingrata ministrat.
 Virginitas Paphiae infensa est. Si noscere Divae
 Sacra tuae cupis, & sinceras discere leges, 145
 Sunt taedae, & thalami; tua si Venus est tibi curae,
 Dilige jucundi sociabile foedus amoris.
 Me famulum aut taciti consortem fuscipe lecti,
 Quem domitum telis dedit hic in vincla Cupido.
 Sic magnum Alciden quondam Cyllenius ales 150
 Victor Jardanes captivum ad moenia duxit.
 Me tua Diva tibi, nullus Caducifer offert.
 Nec te Virgo latet, quo pacto fugerit olim
 Melanionaeos crudelis Abantias ignes,
 Virginitatis amans, quae Divae numine victa 155
 Exosum prius ingenti dilexit amore.
 Tuque puella tui formida numinis iram.
 Sic fatus dubios animos in pectore flexit,
 Inspirans rapidos verbis fallacibus ignes.
 Illa solo fixos oculos taciturna tenebat, 160
 Dejectum roseo vultum perfusa pudore,
 Attrivitque solum moto pede, saepe rubentes
 Hero pulchra genas niveo velamine texit.
 Cuncta haec jam victae praenuncia, namque tacendo
 Ad primos illecta thoros se virgo resignat. 165
 Mollia crudeles stimuli praecordia tentant,
 Jam stupet, & valido fervercit amore Leandri
 Virgo, novasque fovet tenero sub pectore flammās.
 Interea pudibunda solo dum dejicit ora,
 Nulla furens animi Leander taedia sensit, 170
 Turbida virginco defigens lumina collo,

Ille

- Illa diu tandem servata silentia rumpit;
 Et roseum humectat prorupto flumine vultum.
 Vocibus his (hospes!) fortasse adamanta moveres.
 175 Quis te verborum variâ sic imbuit arte?
 Hei mihi! quis talem nostris te sistit in oris?
 Ista tamen frustra; quid enim malefidus, & hospes
 His novus in terris, ad conjugialia pectus
 Vincula sollicitas, quae fors invisa recusat?
 180 Obstat uterque parens votis; si crebrior istam
 Visere posse putes (hospes quia cognitus) aedem;
 Tentabis frustra latebras praetendere amor.
 Ora virum probris sic asluevere, tenebris
 Ut quae tecta putes, spargat per compita rumor.
 185 Verum age! ne patriam me nec tua nomina celes,
 Nec te nostra latent, praeclari nominis Hero,
 Aëraeque colens expôsta cubilia turris.
 Heic habito, famulâ tantum consorte, sonantes
 Ad fluctus pelagi, prope clarae moenia Sesti
 190 Neptuno immiti jussu vicina parentum.
 Aequae longe comites, dulcisque chorae
 Virgineae plausus, tantum noctesque diesque
 Insonat assiduo spumofus murmure Nereus.
 Haec effata genam roseam velamine texit,
 195 Erubuitque iterum, seque his super increpat ipsâ.
 Sed juvenis volucris transfixus pectora flammâ
 Jam parat ad dubium sese certamen amoris.
 Namque domans telis mortalia corda Cupido
 Ipse manus adhibet medicas, ubi praesidet ille
 200 Consiliis juvat, & solus moderatur habenas.
 Ardenti qui promptus opem tulit ipse Leandro.

Ingemit & vafro tandem sermone profatur.
 Te propter, virgo, nabo maria aspera quamvis
 Claudat iter flammis, infanaque ferveat unda.
 In thalamos Herûs mare non terrebit euntem, 205
 Si fremat excitum ventis & verberet astra.
 Sed semper pelagi me semita nota, maritum
 Hellepontiacis madidum tibi sistet ab undis.
 Nam' colo non longe distantis maenia Abydi.
 Tu tantum adversam sublimi a vertice turris 210
 Per tenebras ostende facem (formosa) tuoque
 Sidere deducar nocturni navis amoris.
 Hoc ego, non gelidum cupiam spectare Booten,
 Oriôna gravem, pelagoque incognita plaustra.
 Hoc vehar oppositas terrae securus ad oras. 215
 (Chara) sed instantes pernox custodia ventos
 Arceat, extinguant mihi ne cum lumine vitam.
 Lumine lucifero ductore animaeque viaeque.
 Et si te tantum nostrum juvat accipe nomen.
 Sum conjux (formosa) tuus, dicorque Leander. 220
 Sic illi tacito jungebant foedera nexu,
 Nocturni secreta thori, at praenuncia lecti
 Taeda ministerium occulti servaret amoris.
 Tenderet illa facem, hic jactaret brachia ponto.
 Furtivum interea cupidi certamen amoris 225
 Perficere, abscedunt (invitus uterque) revisit
 Illa suas sedes, juvenis ne noctis in umbra
 Signa subobscurae fallant incognita turris
 Multa cavens, patriam serò defertur ad urbem.
 Dulciaque optantes venturae gaudia noctis, 230
 Obscuras nimium cupiunt properare tenebras.

- Jamque superfusae nigrae caliginis umbrae;
 Gratum aliis referunt, tibi non, Leandre, soporem.
 Anxius undosi stabas prope littora ponti
 235 Promissa ostensis expectans gaudia flammis,
 Sollicitaeque facis deposcens flebile signum,
 Luminaque occulti procul effulgentia lecti.
 Vidit ut Oceano piccas insurgere nubes,
 Extulit illa facem, fulgentia lumina cernens
 240 Fervet, & immenso comburitur igne Leander.
 Flamma virum taedamque cremat; sed littore summo
 Ut stetit, & sonitum ingentem maris auribus hausit,
 Intremuit primum, mox expulit ipse timorem,
 Talibus obfirmans trepidantia pectora dictis.
 245 Saevus amor, pontusque gravis sed mitior unda
 Est maris, haurit amantis adustas flamma medullas.
 Concipe cor ignes, nec te vaga terreat unda.
 Hic praesens in amore mihi maria aspera temne.
 Ignoras pelago quod sit Venus edita, fluctus
 250 Quae regit aequoreos & nostro praesidet igni?
 Exuit haec fatus pulchro de corpore vestem,
 Atque manu capiti haesuram constrinxit utrâque.
 Littoreque exiliens corpus dejecit in aequor,
 Ad facis oppositae fulgentia lumina tendens,
 255 Ipse ratis, remexque sibi, gnarusque magister.
 Hero flammiferae sed summo in vertice turris,
 Quâ celeri instabant atroces flamine venti,
 Saepe manu vestem circumtulit, alta Leander
 Tangeret undosi tutus dum littora Sesti.
 260 Vestibulo occurrens turrim tunc ducit ad altam,
 Solaque anhelantem tacite complexa maritum
 (Aequora

(Aequora perfusis rorantem salsa capillis)
 Dulcia virginei vocat ad penetralia lecti.
 Siccavitque cutem, & dulci perfudit olivo,
 Praepingui, roseo, pelagique extinxit odorem, 265
 Composuitque thoris, & adhuc ex aequore fessum
 Circumfusa virum, verbis sic mulcet amicis.
 Sponse laborasti seu nullus sustinet alter.
 Sponse laborasti, tibi falsus sufficit humor
 Aequoris ingrati, piscosaeque Tethyos unda. 270
 Huc ades! hoc gremio duros depone labores.
 Dixerat, hic primos cito virginittatis honores
 Carpit, & optatae Veneris nova foedera jungunt.
 Taeda, sed absque choro; thalamus fuit, at sine cantu.
 Conjugium nullus celebravit carmine vates. 275
 Nec fax ulla thori genialis praevia luxit.
 Non agili juvenes circumsiluere choraea.
 Nec pater & mater natis cecinere Hymenaeum.
 Sed thalamum ornârunt taciturna silentia noctis,
 Atque maritales sponsum obduxere tenebrae. 280
 Et non cantatis se conjunxere Hymenaeis.
 Sola fuit lecti nox conscia, sponsus in illo
 Nunquam Luciferi surgentia lumina vidit,
 Adversum repetens patriae sed littus Abydi,
 Spirat inexpletum nocturnos semper amores. 285
 Fallit & incautos Hero malefida parentes,
 Noctu nupta, die virgo, cupiebat uterque
 Saepius occiduos pelago se mergere soles.
 Sic illi tacitam Venerem velare coacti,
 Mutua carpebant occulti gaudia lecti. 290
 Sed breve tempus utrique fuit: nec longior aetas

- Est data trajectis vada per Nereïa taedis.
Bruma rigens gelidis horrebat amicta pruinis,
Et maria horrifonae turbabant cana procellae,
295 Et penitus motas pelagi traxere lacunas,
Acquora praecipiti verrentes turbine Cori.
Certatim nimbi feriunt mare, praescius horret
Nauta, ratemque avidus praerepto lictore frangit,
Infidam fugiens hyemem pelagique labores.
300 Sed non magnanimum incoepto terrere Leandrum
Excitus valuit brumali fidere pontus.
Extulit infelix solitae praenuncia taedae
Lumina, sublimis malefido è vertice turris,
Securumque maris monuit: sed tempore brumae
305 Debuerat virgo infelix caruisse Leandro,
Et clarum officio dimittere fidus amorum.
Dirus amor, fatumque coëgit, nuncia lethi
Fax miserae accensa est, nec amantum praevia flammis.
Nox erat, & motâ tum tempestate feroces
310 Grandia brumali tollebant aequora flatus,
Et vasto unanimis venti incubuere profundo.
Tunc quoque Leandrum consuetae Virginis ardor
Impulerat saevo sese committere ponto.
Unda tumens undam ferit, & confunditur aequor,
315 Miscetur coelo mare, mota est undique tellus
Ventorum occurfu, Zephyro contrarius Eurus
Ibat, & in Boream immani Notus irruit irâ,
Immensumque furebat inevitabilis unda.
Dira sed in tumido Leander gurgite passus,
320 Saepe mari genitam Venerem prece lassus adorat,
Saepe ipsum pelagi domitorem, saepe recenser

Atthidos

Atthidos creptae Borea tibi gaudia nymphae.
 Non tulit ullus opem, fatum non cessit amori.
 Undique contritum juvenem maris obvius urget
 Impetus, & pedibus saeva abstulit unda vigorem, 325
 Brachiaque assiduo ceciderunt fessâ labore,
 Nec revomit falsas quas hauserat aquoris undas,
 Sed bibit affusum defectis faucibus aequor.
 Ecce facem extinguit crudeli turbine ventus,
 Leandrumque simul miserosque obtexit amores. 330
 Prospiciens vigili sed apertum lumine pontum
 Stabat adhuc dubiis Hero tristissima curis,
 At jubare exorto sponsum non aspicit usquam.
 Ergo oculos celeres circumfert acquore toto,
 Fluctibus oppressum tumidis si forte videret 335
 Infidâ face deceptum, ad fundamina turris
 Ut lacerum scopulis vidit miseranda maritum,
 Diripuit variam moritura a pectore vestem.
 Nec mora praecipitem turri se misit ab alta,
 Exanimem super expirans illapsa maritum, 340
 Ultima nec miseros necis hora diremit amantes.

F I N I S .

N 3

I N.

I N D E X

OMNIUM VERBORUM.

A.

Α. 268

Α'βροχον. 214

Α'βυδόθι. 28

Α'βυδον. 4

Α'βυδ@. 16

Α'βύδχ. 21. 26. 50. 209.
284

Α'γαλμα. 8

Α'γάπαζε. 147

Α'γαπάζων. 99

Α'γάρρον. 208

Α'γγελίην. 12. 222. 235

Α'γγελιώτῳ. 7. 237

Α'γε. 14

Α'γεν. 9

Α'γερομένων. 54

Α'γέμῃ. 53

Α'γλαϊάων. 75

Α'γλαίη. 37

Α'γλαίησιν. 104

Α'γνώσκει. 249

Α'γυσα. 233

Α'γυσιν. 43

Α'γελον. 203

Α'γρομένησι. 34

Α'γρομένοιο. 324

Α'γρύπνοισιν. 331

Α'γων. 119

Α'γῶνα. 197

Α'δίδακτ@. 31

Α'δόκητον. 88

Α'δόνηπν. 326

Α'δώνιδι. 43

Α'εθλῶσειεν. 197

Α'εθλον. 9. 75

Α'εθλε. 230

Α'ε. 254. 192. 296

Α'εδομένων. 281

Α'είρε. 243

Α'εισε. 278

Α'έκοντες. 226

Α'έλας. 294

Α'έξετο. 90

Α'ήμῃ. 13

Α'ήται. 296. 309. 310

Α'ήτας. 216

Α'ήτῳ. 13

Α'ήτης. 257. 329

Α'θανάτων. 53

Α'θέσφατον. 115

Α'θηναίη. 135

Α'θήνῳ. 135

Α'θρόον. 311

Α'θμαίνοντα. 261. 266

Α'ιδού. 33. 161

Α'ιδομένη. 162. 195

Α'ιδύς.

INDEX VERBORUM

- Ἀΐδῆς. 173
 Ἀΐδῶ. 98
 Ἀΐδάς. 96. 97
 Ἀΐῆ. 38. 207
 Ἀΐέν. 52
 Αἰθέρα. 315
 Αἶμα. 30
 Αἰμονίης. 46
 Αἰνοπαθῆς. 86
 Αἰνοπαθῆς. 319
 Αἰολόμητις. 198
 Αἰέσεται. 199
 Ἀκηλήτοις. 319
 Ἀκοιμήτων. 12. 225.
 326.
 Ἀκοίτῳ. 337
 Ἀκοίτης. 207
 Ἀκοντίζοντες. 310
 Ἀκόρητῳ. 285
 Ἀκρε. 58
 Ἀκρον. 162
 Ἀκύν. 184
 Ἀκρόμην. 75
 Ἀκύν. 5
 Ἀκύνων. 242
 Ἀκτύν. 259
 Ἀκτῖσεν. 90
 Ἀλα. 297. 299
 Ἀλασησας. 202
 Ἀλατο. 71
 Ἀλ'. 14. 38. 41. 207.
 274. 291. 293. 300
 Ἀλα. 28. 88. 137. 139.
 216. 234. 245. 279.
307. 323
 Ἀλῆ. 33
 Ἀλήλων. 226. 290. 292.
 341
 Ἀλῶ. 124
 Ἀλοθεν. 84
 Ἀλῶ. 84. 268
 Ἀλήλοισι. 23
 Ἀλεγίζης. 248
 Ἀλέγχα. 155
 Ἀλέειν. 41
 Ἀλδομένη. 36
 Ἀλήτης. 177
 Ἀλίαςῳ. 318
 Ἀληχία. 26
 Ἀλίπνοον. 265
 Ἀλῖς. 269
 Ἀλῖςφένων. 45
 Ἀλῖς. 328
 Ἀλμυρόν. 269
 Ἀλός. 193
 Ἀλυσκάζων. 299
 Ἀλάμηνον. 335
 Ἀλῶναι. 97
 Ἀμπεμακέτι. 328
 Ἀμάξης. 214
 Ἀμειλιχῳ. 245
 Ἀμήχανον. 127
 Ἀμμοῦ. 89
 Ἀμνήμονα. 322
 Ἀμωμήτοις. 92
 Ἀμφ'. 163
 Ἀμφαδόν. 179
 Ἀμφιβόητῳ. 187

Ἀμρμ

I N D E X

<p> Ἀμφιπόλῳ. 183
 Ἀμφιχυθείσα. 267
 Ἀμφοτέρῃς. 18. 252
 Ἀμφοτέροι. 287
 Ἀμφοτέρων. 22
 Ἀμφω. 22
 Ἄν. 80. 174
 Ἄνὰ. 17. 43. 55. 192.
 227
 Ἀνάγκη. 226
 Ἀνάγκῳ. 140. 289
 Ἀναιδείῃ. 96
 Ἀναιδείῳ. 99
 Ἀναινομῆς. 158
 Ἀνακτῶ. 321
 Ἀναπλομή. 306
 Ἀναπλομήοιο. 239
 Ἀναστα. 33
 Ἀνάσσει. 199
 Ἀνασεύλασσε. 110
 Ἀνάφαινε. 211
 Ἄνδρα. 198
 Ἄνδράσιν. 233
 Ἄνδρὸς. 95
 Ἄνδρῶν. 69. 72
 Ἀνέγχετο. 315
 Ἀνέδραμα. 232
 Ἀνέμων. 316
 Ἀνέμιμνε. 235
 Ἀνεείκατο. 121. 172
 Ἀνεπλοίητο. 168
 Ἀνέρχῃ. 199
 Ἀνέφαινε. 308
 Ἀνήγαγεν. 260 </p> | <p> Ἄνθρωπων. 183
 Ἀνικῆτε. 91
 Ἀντέκλινεν. 107
 Ἀντέπνεεν. 316
 Ἀντία. 209
 Ἀντίον. 100
 Ἀντιπόροιο. 215. 284
 Ἀνύσαντες. 225
 Ἀοιδὸς. 275
 Ἄπ'. 94. 153. 210. 339
 Ἀπαγγέλλοντα. 6
 Ἀπαλὰς. 69
 Ἀπαλήν. 76
 Ἀπαλόχρουν. 171
 Ἀπάνευθε. 305
 Ἀπάνευθεν. 281
 Ἀπασράψασαι. 56
 Ἀπεδύσατο. 251
 Ἀπειλαί. 132
 Ἀπειλὰς. 317
 Ἀπειλείσσει. 122
 Ἀπειλείωσι. 131
 Ἀπειλῆς. 129
 Ἀπέκλασε. 298
 Ἀπέκρυψεν. 105
 Ἀπενόσφισεν. 98
 Ἀπέσβεσε. 329
 Ἀπεσείσατο. 108
 Ἀπλοον. 204
 Ἀπισιν. 299. 329
 Ἀπιστῶ. 304
 Ἀπὸ. 32
 Ἀπείπε. 125
 Ἀπείλειπε. 124 </p> |
|--|---|

Ἀπό

V E R B O R U M.

Ἀπὸναντο. 292. 341

Ἀποσβέσασσι. 217

Ἀπόποροϑ. 249

Ἀποσάξου. 173

Ἀπυϑ. 178

Ἀρα. 71

Ἀρηγεν. 323

Ἀρήτειρα. 68

Ἀεγνώποις. 283

Ἀεσώσασσι. 67

Ἀεσυν. 98

Ἀεσυνός. 273

Ἀεκαδής. 153

Ἀρχαίης. 26

Ἀσέρρα. 212. 306

Ἀσέρρες. 22

Ἀσηρ. 111

Ἀσηρικτα. 295

Ἀσός. 50

Ἀσρον. 10

Ἀσρων. 9

Ἀσυ. 74

Ἀπαλάντη. 153

Ἀτερ. 274

Ἀτθίδϑ. 322

Ἀτρεκέως. 66

Ἀυρησιν. 257

Ἀυτάγγελοι. 132

Ἀυτάρ. 112

Ἀυτή. 103. 104

Ἀυτῶν. 29

Ἀυτίκα. 79. 217. 272

Ἀυτόματϑ. 255. 327

Ἀυτὸν. 321

Αὐτός. 200. 201. 255

Αὐτῶν. 19

Αὐχένος. 133. 171

Ἀφ. 46

Ἀφάσσειν. 82. 126

Ἀφείκεν. 317

Ἀφειδήσαντε. 303

Ἀφθιτϑ. 3

Ἀφθογγϑ. 160

Ἀφθόγγοισι. 102

Ἀφροδίτη. 143

Ἀφροδίτῳ. 38. 182. 320

Ἀφροδίτης. 155

Ἀφροκόμης. 262

Ἀχλυδέντα. 3

Ἀχόρδϑ. 274

Ἀχρηῖσιν. 328

B.

Βαθυκύμενας. 189

Βαθύσκιϑ. 111

Βαθυστρώπις. 266

Βαλῶν. 228

Βαρύ. 205

Βαρυγδέποιο. 206. 270

Βαρυπνείοντες. 216

Βαρυπνεύοντες. 309

Βεβλημῶϑ. 134. 196

Βελέεσσι. 149. 198

Βένθεα. 295

Βήσκατο. 307

Βιότοιο. 218

Q

Βλῆθ

I N D E X

Βλεφάρων. 90
 Βολάων. 94
 Βόμβον. 242
 Βορέϊον. 317. 322
 Βυλῆσι. 190
 Βυληφόρον. 200
 Βωάτιον. 213
 Βρέμον. 206
 Βροπιῖσιν. 200
 Βυσόθεν. 115

Γ.

Γαῖαν. 169. 176
 Γαμήλια. 142
 Γάμοις. 179. 221
 Γάμον. 3
 Γάμοι. 4. 146. 274. 281
 Γαμοσόλον. 7
 Γαμοσόλο. 282
 Γάμων. 31
 Γάρ. 37. 42. 51. 61. 92.
 131. 136. 164. 177.
 180. 183. 186. 198.
 208
 Γαστήρ. 139
 Γείποναι. 190
 Γείπνες. 17
 Γείπονι. 32
 Γείτον. 50
 Γελόων. 65
 Γλυκερίον. 172
 Γλυκεριῶ. 167
 Γλυκύν. 215
 Γλυκύπικρον. 166

Γλωσσαι. 183
 Γενετήρων. 125
 Γυναῖκες. 37. 131
 Γυναικός. 92
 Γυναικῶν. 67
 Γυναιξίν. 34. 136
 Γυνή. 47. 287

Δ.

Δ'. 17. 23. 26. 29. 31.
 44. 46. 63. 69. 71.
 76. 78. 86. 90. 94. 98.
 99. 101. 103. 107.
 111. 117. 121. 124.
 133. 140. 144. 146.
 148. 155. 160. 168.
 180. 186. 187. 192.
 195. 199. 202. 219.
 225. 227. 230. 238.
 246. 252. 253. 254.
 256. 264. 266. 272.
 280. 284. 286. 295.
 314. 316. 321. 323.
 324. 327. 333. 334.
 341
 Δαιδαλέον. 338
 Δαῖδων. 276
 Δαῖναι. 145. 219
 Δάκτυλα. 114
 Δαλόν. 308
 Δαμάζει. 198
 Δαμάς. 88
 Δε. 21. 33. 55. 58. 61.
 63. 64. 82. 96. 97.
 104.

V E R B O R U M.

104. 115. 120. 129.	Δυσαντίϊ. 324
152. 162. 164. 167.	Δύσπτο. 69
170. 172. 177. 183.	Δύσιν. 110. 288
185. 196. 224. 239.	Δυσκελάδων. 313
241. 243. 260. 287.	Δύσμορε. 123
297. 304. 307. 319.	Δύσμορος. 304
325. 336	Δώμασιν. 81
Δείδιθι. 247	Δώματα. 28
Δεινός. 245	
Δέμας. 264	Ε,
Δεῦρ'. 142	
Δεῦρο. 124. 248. 271	Ε'ασιν. 191
Δή. 42. 248. 312. 329	Ε'βαινε. 100
Δηθύνοντ@. 331	Ε'βη. 259
Δῆμον. 284	Ε'γγύθι. 16. 112
Δηρόν. 291	Ε'γγύς. 191
Δι'. 203	Ε'γείρης. 157
Δια. 54	Ε'γνώ. 130
Διακτορή. 301	Ε'γώ. 80
Διακτορίω. 6	Ε'δέξατο. 166
Διδυμόχρον. 59	Ε'δίδαξε. 175
Διεφαίνετο. 68	Ε'δίζετο. 109
Δίξεο. 24. 26	Ε'δρακε. 337
Δίναις. 319	Ε'δρακον. 74
Διός. 137	Ε'ειπε. 134
Διοτρεφές. 30	Ε'ίω. 16. 20. 274. 282
Διχθάδι. 298	Ε'ίω. 105
Δοκδίων. 236	Ε'θαύμασε. 73
Δολεράς. 101	Ε'θέλες. 87. 89
Δολόεντα. 103	Ε'θέλεις. 219
Δόμος. 187	Ε'θέλης. 148
Δονέκσα. 294	Ε'θελήσης. 144. 180
Δυνάμεθα. 179	Ε'θέλυσσα. 121
Δύνασαι. 182	Ε'θήμον@. 312
Δύντω. 213	Ει. 82. 146. 204. 219
	Ο 2
	Εἶδε.

I N D E X

- Εἶδε. 283
 Εἶδεν. 98
 Εἰκελσι. 23
 Εἴλε. 96
 Εἶνα. 80
 Εἰναλῆς. 46
 Εἶπε. 185
 Εἶπεν. 272
 Εἶπον. 23
 Εἶπα. 335
 Εἰπών. 158. 251
 Εἶς. 64
 Εἰς. 248
 Εἰσέπ. 27. 266
 Εἰσῆ. 17. 37
 Εἰσὶν. 132
 Εἴσκω. 137
 Εἰσόκε. 258
 Εἰσορόων. 171
 Εἶχε. 72
 Εἶχεν. 97
 Εκ. 59. 63. 111. 211.
 260
 Εκαθεν. 208
 Εκατὸν. 65
 Εκαῖνοι. 51
 Εκόμιζεν. 151
 Εκόμιαγεν. 176
 Ελαίω. 264
 Ελείπετο. 49
 Ελέλιξεν. 101
 Ελκε. 118
 Ελκεις. 123
 Ελκεσίπεπλ. 286
 Ελκε. 85. 95. 199
 Ελήσποντον. 208
 Ελόχουσι. 139
 Ελπίδι. 312
 Εμέ. 245
 Εμή. 178
 Εμί. 176
 Εμμενεν. 47
 Εμόγησα. 78
 Εμοί. 185. 210
 Εμοῖς. 180. 271
 Εμόν. 124. 186. 219
 Εμῶ. 218
 Εμπαλιν. 195
 Εμπίπτειν. 311
 Εμός. 187
 Εμῶν. 125
 Εν. 60. 73. 104. 181.
 279. 341
 Ενα. 18. 210
 Εναίεν. 21
 Εναντίον. 16
 Ενδοθι. 107
 Ενδόμυχον. 246
 Ενέδησε. 29
 Ενεπε. 202
 Ενι. 47. 48. 81. 156.
 159. 184. 188. 266.
 283. 319
 Ενικάτθεο. 271
 Εννύχιον. 9
 Εννυχίων. 285
 Εννυχ. 4
 Ενόησε. 117
 Ενοσφίαθησα. 226
 Ενυμφοκόμησε. 280

Εξ.

V E R B O R U M.

Εἶ. 193
 Εἶξεν. 162
 Εἶξέσπασε. 116
 Εἶῶρτο. 253
 Εἶοικε. 126
 Εἶοικότα. 128
 Εἶος. 149
 Εἶον. 163. 227. 260
 Εἶορτή. 42
 Εἶορτῆς. 49. 54
 Εἶπ. 285
 Εἶς. 286
 Εἶσον. 31
 Εἶπ. 37. 104. 229. 331.
 334. 340
 Εἶπακκε. 140
 Εἶπαντέλλασα. 57
 Εἶπάζιον. 66
 Εἶπέβλω. 74
 Εἶπέβησαν. 273
 Εἶπέεοσι. 174
 Εἶπέεοσιν. 122
 Εἶπει. 129
 Εἶπειγομύοιο. 240
 Εἶπειτα. 243
 Εἶπεμήμετο. 195
 Εἶπεμήνατο. 85
 Εἶπεμπε. 152
 Εἶπέοικε. 82.
 Εἶπέοικεν. 143
 Εἶπέσκεπεν. 258
 Εἶπεσκήρτησε. 277
 Εἶπώαδεν. 180
 Εἶπαφῆμῃσω. 278
 Εἶπῆσαν. 175

Εἶπῆλυθα. 293
 Εἶπηξεν. 280
 Εἶπι. 95. 119. 127. 160.
 263. 291. 311. 313
 Εἶπιβήμην. 79
 Εἶπιβρέμει. 193
 Εἶπιθρώσκησαν. 113
 Εἶπικλήσαι. 10
 Εἶπιμάρτυρα. 1
 Εἶπισάσαντο. 223
 Εἶπιχθονίησιν. 136
 Εἶπόθησεν. 156
 Εἶπώχετο. 55
 Εἶρασαμύχ. 154
 Εἶρατῆς. 117
 Εἶρατῶν. 251
 Εἶργα. 141
 Εἶργον. 184
 Εἶρετης. 255
 Εἶρευθος. 173
 Εἶεσμαράγοιο. 318
 Εἶρηῆς. 150. 152
 Εἶρέοντα. 145
 Εἶρρεε. 327
 Εἶρριψε. 253
 Εἶρυθαίνετο. 61
 Εἶρυθιόωσαν. 161
 Εἶρωμανέεοσι. 170
 Εἶρωμανέων. 11
 Εἶρωσ. 17. 98. 149. 198.
 240. 245. 323
 Εἶρωτα. 27. 39. 203. 330
 Εἶρωτος. 8. 99. 197. 212.
 246
 Εἶρωτοτόκασι. 159
 Ο 3 Εἶρώταν.

I N D E X

- Ἐρώτων. 1. 90. 147. 166. 308
 Ἐς. 9. 29. 44. 110. 176. 181. 288. 317
 Ἐσθρήσειεν. 335
 Ἐσβησεν. 265
 Ἐσπερος. 111
 Ἐσπῶδεν. 254
 Ἐσπῶδον. 44
 Ἐσπόμενον. 72
 Ἐσπετι. 204
 Ἐστομαι. 212
 Ἐσὶ. 146. 165. 200
 Ἐσιν. 52. 94. 127. 246
 Ἐστιάχισεν. 115
 Ἐσφίγξει. 252
 Ἐχαπα. 119
 Ἐπὸν. 219
 Ἐπ. 262. 331
 Ἐτρεμε. 97. 243
 Εὐκλέα. 86
 Εὐνὴν. 154. 205. 276
 Εὐνῆς. 237
 Εὐδομον. 133
 Εὐδόμω. 265
 Εὐρέα. 334
 Εὐρατο. 66
 Εὐρον. 78
 Εὐρος. 316
 Εὐπε. 309
 Εὐσεφάνη. 220
 Εὐχρῶον. 133
 Εὔφαιεν. 239
 Εφίσπετι. 120
 Εφθίγξας. 177
 Εφίμειρω. 80
 Εφλεξεν. 240
 Εφύλαξεν. 12
 Εφύτλασε. 138
 Εφώνεεν. 84
 Εχει. 77
 Εχειν. 70
 Εχεν. 169
 Εχισα. 25
 Εχθρόν. 13
 Εχειεν. 264
 Εχω. 190. 209
 Εχων. 81. 212
 Εῷ. 252
 Εῶν. 178. 255
 Ζ.
 Ζεὺς. 8
 Ζεφύρω. 316
 Ζηλήμονα. 36
 Ζηλήμονες. 37
 Ζησιᾶς. 24
 Ζησὸν. 21
 Ζυγίλω. 275
 Ζώειν. 89
 Ζώεσκον. 291
 Η.
 Η'. 21. 55. 67. 71. 115. 224. 227. 272. 331
 Η'. 138. 139. 154
 Η'. 51. 59
 Η'ς.

V E R B O R U M,

Η'ε'ης. 35
 Η'γαγε. 263
 Η'γαγεν. 152
 Η'γεμόνευε. 25
 Η'γεμονῆα. 218
 Η'γρᾶσεν. 149
 Η'δη. 166. 232. 298.
 314
 Η'εν. 70
 Η'θάδα. 302
 Η'ἰθέοισιν. 73. 131
 Η'ἰθεον. 19
 Η'ἰθεων. 51. 69. 84. 192
 Η'ἰόνεαςι. 234
 Η'ἰόνθ. 253
 Η'λθε. 29
 Η'λθεν. 42
 Η'λυθε. 333
 Η'λιβάτοιο. 256
 Η'λιβάττ. 210. 339
 Η'λικθ. 35
 Η'μαρ. 44
 Η'μαπη. 287
 Η'μετέρω. 81
 Η'μετέρων. 140. 250
 Η'ν. 31. 274. 281. 309.
 318. 326
 Η'ν. 144. 148. 180
 Η'νεμόφωνθ. 193
 Η'πείλησεν. 128
 Η'ρακλῆα. 150
 Η'ρέμα. 100. 114
 Η'ρῶ. 275
 Η'ρήσαντο. 231. 288
 Η'ε'γένεα. 333

Η'ρκεσε. 323
 Η'ρε'ς. 4. 7. 29. 60. 79.
 89. 220
 Η'ρῶ. 20. 24. 30. 70. 81.
 120. 167. 186. 239.
 256. 286. 304. 333.
 340
 Η'ρεθῶτε. 276
 Η'συχίη. 104
 Η'χη. 193. 315
 Η'χέντα. 206
 Η'χι. 75
 Η'ῶ. 192. 288
 Η'ῶς. 3. 110. 282
 θ.
 θ'. 76
 Θαλαμηπόλον. 231. 276
 Θαλασσίω. 320
 Θαλασσιών. 313
 Θαλάσση. 32. 241. 253
 Θαλάσσης. 206. 234. 245.
 249. 262. 270. 295.
 303. 311. 318. 321.
 334
 Θαλασσοπόρων. 2
 Θάμβεε. 98
 Θάμβθ. 96
 Θαρσαλέως. 99. 112. 118
 Θάρσθ. 243
 Θεά. 1
 Θεαίνης. 142
 Θελγομήη. 307
 Θελξινόων. 147

Θεῆς.

I N D E X

Θεῆς. 55. 126. 145
 Θέμεθλα. 225
 Θεός. 80
 Θεομά. 142. 145
 Θέμετω. 167
 Θέτω. 156
 Θεσμών. 147
 Θεσμῶν. 273
 Θηλείης. 129
 Θηλυπεργίων. 36
 Θηλυτέροις. 122
 Θητδύεν. 151
 Θλίβων. 114
 Θοός. 150
 Θεσύν. 150. 214
 Θρυπτόμηνον. 337
 Θυγατέρας. 137
 Θυηλαίς. 39
 Θυηλας. 53
 Θυμόν. 107. 159. 217. 240
 ΘυόεντΘ. 48
 Θυεργίων. 260

I.

Γαίνεται. 144
 Γάνθη. 107
 Γαχε. 267
 Γαρδανίλω. 151
 Γδρωπας. 271
 Γδε. 113. 238. 333
 Γδεν. 3
 Γδες. 86
 Γέρεια. 31. 141
 Γέρειαν. 66. 82. 126

Γερών. 44
 Γ'θι. 142
 Γκείθαι. 44. 127
 Γκέτιω. 148
 Γκοίμιω. 215
 Γλασκομδία. 38
 Γμερόεις. 20
 ΓμερόεντΘ. 168
 Γμερόεσαν. 105
 Γσίω. 136
 Γσαμένοιο. 305
 Γσατο. 25. 100. 332
 Γχθυόεσα. 270
 Γχνεσιν. 162

K.

Καδδ'. 340
 Καί. 2. 3. 4. 5. 16.
 15. 16. 19. 20. 25.
 27. 29. 33. 39. 43.
 62. 72. 73. 74. 75.
 77. 91. 95. 100. 104.
 107. 108. 131. 138.
 145. 146. 148. 152.
 157. 162. 166. 170.
 174. 178. 185. 192.
 199. 201. 203. 204.
 213. 214. 217. 219.
 222. 233. 245. 250.
 260. 264. 265. 273.
 278. 281. 295. 299.
 304. 307. 308. 317.
 318. 326. 328. 329.
 330. 333. 341

Κα-

V E R B O R U M.

Κάθηρε. 264
 Καιομύω. 241
 Καλέω. 136
 Κάλεα. 54
 Κάλει. 85. 168
 Καλιθέμεθλον. 71
 Κάλιπε. 322
 Κάλα. 92
 Καλύκων. 59
 Κάμν. 171
 Καμών. 259
 Καρήνω. 252
 Καρτερόθυμι. 301
 Κετ. 80
 Κατά. 71. 207. 211
 Κατατρίχεν. 87
 Κατελθέμν. 288
 Κατεναντία. 254
 Κατέρυκε. 300
 Κατήϊεν. 110
 Κεδνίω. 76
 Κεῖθι. 23
 Κένοισι. 282
 Κέλδθον. 124
 Κελδύθας. 175
 Κέντροις. 87
 Κέντρον. 166
 Κέντρω. 196
 Κεῖθεα. 119
 Κιχήσας. 149
 Κλαίοντα. 27
 Κλύεν. 129
 Κλυτόν. 186
 Κνέφας. 211
 Κόλποις. 271

Κόμιζε. 148
 Κόρον. 78
 Κόρη. 108
 Κέρλω. 86
 Κέρης. 62. 85. 100. 102.
 112. 114. 117. 158.
 171
 Κυδέρεα. 83
 Κεαδίη. 91. 97. 247
 Κεαδίη. 156
 Κεαδίλω. 167
 Κεατίει. 250
 Κρηπίδα. 336
 Κρηπίων. 137
 Κρυπαδίη. 290
 Κρύπτει. 194
 Κρυφίης. 237
 Κρυφίοισι. 87. 221
 Κρυφίης. 230
 Κρυφίων. 1
 Κρύφης. 185
 Κτύπ. 318
 Κυανέης. 238
 Κυανόπεπλον. 113
 Κυανόπεπλ. 232
 Κυδέρεαν. 38. 146
 Κυθερείη. 43. 290
 Κυθερείης. 273
 Κυθήρων. 47
 Κύκλα. 58
 Κυλίνδεπ. 314
 Κύμα. 314
 Κύματι. 224
 Κύμαπ. 314
 Κύματ. 324

P

Κυ-

I N D E X

Κυμαίνεσσι. 332

Κύπρι. 135

Κύπριδι. 157

Κυπριδίη. 42

Κυπριδίων. 132

Κύπριδος. 31. 68. 126.

141

Κύπριν. 135

Κύπρις. 33. 66. 68. 77.

144. 152. 249

Κύπρις. 46

Κύπρις. 133

Λ.

Λάζιο. 247

Λαθριδίασις. 106

Λάθριον. 109

Λαίλαπι. 297

Λαιμῶ. 327

Λαικεδαίμονος. 74

Λάμπρο. 62

Λαιμομύης. 254

Λαχῶσα. 30

Λεάνδρε. 301

Λεάνδρον. 5. 283

Λεάνδρος. 20. 129. 319

Λεάνδρος. 15. 27. 103.

168. 246. 305. 330

Λεάνδρος. 25. 106. 122.

201. 233

Λεάνδρος. 86.

Λεάνδρος. 109. 170. 196.

220. 259. 312

Λεάνδρος. 172

Λεμῶνα. 60

Λέκτρα. 146

Λέκτροις. 266. 283

Λέκτρον. 127. 165

Λέκτρων. 306

Λέληθεν. 153. 186

Λαγαλέης. 257

Λακοπαρή. 57

Λακοχίτωνος. 62

Λεχέων. 79

Λέχος. 274. 279

Ληθῶσα. 286

Λιβάνη. 48

Λιποφεγγέω. 238

Λιτάνωσι. 320

Λιτάνων. 139

Λεξά. 101

Λύσσι. 272

Λύχνιοι. 236

Λύχνον. 1. 5. 6. 8. 25.

210. 212. 218. 239.

258. 329

Λύχνη. 15. 223. 239. 254.

301. 336

Λύχνω. 241

Μ.

Μαινομύης. 303

Μαινομύων. 242

Μακαρτάτη. 139

Μακρά. 224

Μάλισα. 309

Μαργαίτης. 123

Μαγμαρυγί. 56

Μαγ-

V E R B O R U M.

Μαρναμένων. 316
 Μαρτυρείω. 236
 Μαρτυρήσιν. 223
 Μασίζοντες. 297
 Μάτην. 177
 Μέ. 123. 148. 152
 Μεγάλας. 317
 Μεθωμίλησθ. 34
 Μέλαιναν. 298
 Μειλανίων. 154
 Μελέεσσι. 60
 Μελέων. 61. 63. 251
 Μελίφρονα. 147
 Μέλποντες. 14
 Μέν. 21. 30. 46. 67. 84.
 97. 109. 114. 128.
 169. 221. 224. 227.
 243. 272. 282. 289.
 320
 Μενέαινε. 70
 Μένειν. 305
 Μερίμναις. 332
 Μερόπεια. 93
 Μετ'. 9. 135. 290
 Μετὰ. 135
 Μετανόησιν. 205
 Μετεκίαθεν. 112
 Μετέρχεο. 141
 Μετήλυθεν. 35
 Μη. 157. 185. 217. 247.
 268
 Μηκέτ'. 306
 Μήνιν. 125. 157
 Μη π. 228
 Μητρε. 138. 278

Μητελ. 40
 Μία. 14. 77
 Μιγείης. 178
 Μιγῆναι. 221
 Μίμναι. 181
 Μιν. 10. 96. 97. 213.
 217. 260
 Μινυάριον. 306
 Μίσγετο. 315
 Μίτρω. 272
 Μόγησας. 268. 269
 Μόθον. 75
 Μοι. 14. 24. 82. 83. 176.
 191. 220. 248
 Μοῖρα. 307
 Μοίρας. 323
 Μοιραίων. 308
 Μολῆν. 231
 Μόνη. 188
 Μῶνον. 210
 Μόρον. 27
 Μύθοις. 159. 195. 244
 Μῦθον. 73. 134. 202
 Μύθους. 267
 Μυστιπώλως. 142
 Μυχῆς. 263
 Μῶμον. 36

N.

Ναίτης. 50
 Ναῖε. 32
 Ναιετάεσκον. 45
 Ναιετάεσσι. 188
 Ναίων. 28

P 2

Ναῖε

I N D E X

Ναύλαχον. 259
 Ναύτης. 299
 Νέη. 68
 Νέλω. 76. 83
 Νεκρὸν. 337
 Νάμασι. 106
 Νάμασιν. 102
 Νάματα. 117
 Νάσκον. 169
 Νῆα. 298
 Νηληϊῆς. 304
 Νηδν. 55. 71
 Νηῆ. 119
 Νήξομαι. 208
 Νήσων. 45
 Νῆυς. 255
 Νήχετο. 284
 Νηχόμῃον. 5
 Νήχυτον. 247
 Νισομῃῆς. 61
 Νοήσας. 211
 Νόον. 72
 Νότϙ. 317
 Νύκτα. 192. 207. 227
 Νυκπγάμοιο. 7
 Νύτοι. 269
 Νυκτὸς. 232. 238
 Νύμφῳ. 151
 Νύμφης. 312. 322
 Νύμφιε. 268. 269
 Νυμφίον. 261. 267. 283.
 333
 Νυμφίϙ. 268
 Νυμφοκόμοιο. 263
 Νυμφοσέλον. 10

Νύξ. 282. 309
 Νυχίη. 287
 Νυχίῳ. 224
 Νύχιον. 2
 Νῶτα. 334
 Νῶτων. 313

Ξ.

Ξάνι. 123. 174
 Ξάνϙ. 178. 181
 Ξυνάειδε. 14
 Ξυνέεργε. 163
 Ξυνέηκε. 103. 108
 Ξυνέηκεν. 18

Ο.

Ο'. 21. 107. 112. 200.
 224. 227. 272
 Ο'άρων. 132. 230
 Ο'δεύει. 95
 Ο'δμή. 270
 Ο'δμῳ. 265
 Ο'δὸς. 94
 Ο'δυναίων. 11. 250
 Ο'θεν. 257
 Οί. 46. 63. 221. 289
 Οί. 176
 Οί ab οὔ. 323. 325
 Οἷα. 57. 116
 Οιάπαρ. 121
 Οἶδμα. 203
 Οἰκτερον. 140
 Οἷσι. 199

Οἷσις.

V E R B O R U M.

Οἰσοῖς. 88
 Οἰσὸν. 18
 Οἰσῆ. 93
 Οἰσῆς. 41
 Οἰσρον. 129
 Οἰσρω. 134
 Οἰκναλίους. 120
 Οἰλίη. 138
 Οἰλίη. 138
 Οἰλέθρω. 341
 Οἰλέσσω. 217
 Οἰλίω. 297
 Οἰλίγον. 291
 Οἰλιοθήνη. 95
 Οἰλκᾶς. 212
 Οἰλκὸν. 214
 Οἰκυμῆοιο. 15
 Οἰκυμῆω. 340
 Οἰλυμπον. 80
 Οἰμαρτήσαντες. 52
 Οἰμήγυεν. 9
 Οἰμήλικες. 191
 Οἰμίχλη. 232. 280
 Οἰμίχλιω. 113. 238
 Οἰμμα. 334
 Οἰμματα. 72
 Οἰμοδέμνιον. 70
 Οἰμῆ. 5
 Οἰν. 335
 Οἰνομα. 186
 Οἰξεί. 196
 Οἰξύπερον. 93
 Οἰπάσταις. 83
 Οἰπερ. 184

Οἰπη. 4. 24. 52. 71
 Οἰπιπιδύων. 101. 213
 Οἰλοπεράων. 77
 Οἰωπα. 76
 Οἰωπαῖς. 331
 Οἰωπαῖς. 101
 Οἰωπῶν. 105. 160. 169
 Οἰωπηῖς. 78
 Οἰργια. 145
 Οἰρίαις. 174
 Οἰρμή. 325
 Οἰρμή. 91. 324
 Οἰρμον. 215
 Οἰρφναίω. 227
 Οἰρφνίω. 231
 Οἰς. 70. 138
 Οἰσίσι. 179
 Οἰσσοι. 45
 Οἰσσον. 54
 Οἰτ. 131. 337
 Οἰτε. 293
 Οἰπ. 249
 Οἰτη. 11. 108
 Οἰ. 48. 50. 53. 70. 126.
 136. 144. 152. 153.
 171. 179. 180. 182.
 186. 205. 206. 214.
 233. 275. 276. 302.
 322
 Οἰασιν. 193
 Οἰδ. 41. 291
 Οἰδὲ. 35. 47. 49. 51.
 69. 191. 277
 Οἰδέποτ. 34. 282

I N D E X

- οὐκ. 3. 80. 82. 87. 89. 108. 121. 143. 156.
 213. 323. 333
 οὐκέτι. 308
 οὖν. 109. 169
 οὖνομα. 19. 185. 219.
 220
 οὐπω. 76
 οὐρανίη. 40
 οὐρανομήκης. 187
 οὐπς. 323
 οὐχ. 78. 208. 278
 οὐφε. 304
 οὐφθαλμοῖο. 94
 οὐφθαλμὸς. 65. 94
 οὐφρ. 109. 169. 211
 οὐψ. 172. 202
 οὐφομαι. 213
 οὐχθας. 189
- Π.
- Πάθε. 268
 Παλαιοί. 63
 Παλαμαίων. 326
 Παλάμη. 118
 Παλάμησιν. 252
 Πάλιν. 107. 199. 284
 Πανδαμάτωρ. 200
 Πανδήμι. 42
 Παννυχίδας. 225
 Παννυχίαν. 230
 Πανσυδία. 44
 Πάντα. 164. 177. 264
 Πάντοθεν. 315
- Πάντοθεν. 324. 334
 Παπταίνων. 78
 Παρ. 234
 Παρ. 241
 Παρ. 32. 336
 Παρακοίτη. 340
 Παρακοίτιν. 148. 335
 Παρακοιπν. 81. 83
 Παραπλάγξας. 159
 Παραπλάζοιτο. 228
 Παραπλάζων. 102
 Παρέασιν. 192
 Παρείω. 161. 194
 Παρειῶν. 58
 Παρέπαισιν. 158
 Παρηγορέεσκε. 39
 Παρηγορέων. 244
 Παρθένη. 203
 Παρθενεῶν. 263
 Παρθενίης. 155
 Παρθενικαῖς. 144
 Παρθενικαίων. 54. 130
 Παρθενική. 160
 Παρθενικῆς. 127. 133. 164
 Παρθενικῆσιν. 128
 Παρθένον. 19. 123.
 143
 Παρθέν. 20. 55. 120.
 153. 167. 287
 Πάρ. 156
 Πάση. 156
 Παςδν. 280
 Πατήρ. 278
 Πάτριω. 185
 Πατερίδα. 176. 181

Πα-

V E R B O R U M.

Πατρίδ^Θ. 215
 Πάφλαζεν. 91
 Παφλάζοιπ. 204
 Παχνήεντ^Θ. 293
 Πειθομύης. 165
 Πείθεο. 157
 Πειθομένων. 130
 Πειθῆς. 164
 Πελάσσαι. 179
 Πέλεν. 11
 Πελεν. 93
 Πέπλον. 251
 Περ. 312. 341
 Περσῆτης. 111. 211
 Περῆσαι. 224
 Περήσεις. 23
 Περήσω. 203
 Περὶ. 67. 338
 Περικαλλέες. 22
 Περικαλλέ^Θ. 89
 Περικτιόνων. 49
 Περίπυσον. 92
 Περπύξασα. 261
 Πέστε. 339
 Πέτρον. 174
 Πεφόρητο. 313. 325
 Πεφυκέναι. 64
 Πεφύλαξο. 216
 Πῆξεν. 160
 Πίεν. 328
 Πικρὸς. 329
 Πισά. 145
 Πλωτῆρα. 2
 Πνείοντες. 296
 Πνίων. 285

Πνύσκειν. 257
 Πνοιῆσιν. 13. 310
 Πόδεσιν. 120
 Ποδῶν. 325
 Πόθεν. 28
 Ποθέοντες. 230
 Ποθέαν^η. 201. 233
 Πόθον. 29. 103. 108
 Πόθ^Θ. 307
 Πόθ⁸. 134. 140. 196
 Πόθω. 29
 Πόλῃες. 17
 Πόλη^Θ. 189. 209
 Πολίεσιν. 18
 Πολίων. 22
 Πολλὰ. 259. 268. 269
 Πολλὰι. 63
 Πολλάκι. 39. 258. 320.
 321
 Πολλάκις. 105. 163. 231.
 288
 Πολλή. 327
 Πολλόν. 67
 Πολυδαίδαλον. 118
 Πολυήχεα. 242
 Πολυκλαύσιο. 236
 Πολυκλαύσοισιν. 332
 Πολυκτεάνων. 125
 Πολυμήχανον. 202
 Πολυπλάγκτων. 292
 Πολυπλανέων. 175
 Πολυσκάρθμω. 277
 Πολυτροφάλιγγας. 294
 Πολυτλήσιο. 330
 Πολυφλοίσβοιο. 234

Πολύ

I N D E X

ΠολύφοιτΘ. 181

Πόντιοι. 250

Πόντον. 190

ΠόντΘ. 245. 315

Πόντι. 16

Πορθμόν. 26

Ποσειδάωνα. 321

Πόσις. 220

Ποσιν. 100

Ποτέ. 154

Ποπ. 151. 165. 169. 215.
227. 259. 260. 284

Πότνια. 278

Ποπν. 328

Πε. 27

Πειν. 13

Πεδ. 189

Προάγγελαι. 164

Προγόνων. 32

ΠροκάρηνΘ. 339

Προσέλεκτο. 244

Προσώποις. 170

Προσώπων. 56. 173

ΠτερσέντΘ. 93

Ππρύγεσι. 48

Πτολίεθρον. 21. 209

Πτολίεσι. 47

Πυμάτω. 341

Πῦρ. 246. 247

Πύργον. 24. 32. 227. 260

ΠύργΘ. 187

Πύργ. 210. 228. 256.
336. 339

Πυελ. 167. 204

Πυελπνιόντας. 41

Πυελπνιόνται. 88

Πυρὸς. 91

Πυρσὸς. 90

Πῶς. 177

Πῶσκειν. 197

P.

Ρ'αθάμιγγας. 262

Ρ'έον. 63

Ρ'ηγμῖνι. 311

Ρ'ήξασα. 338

Ρ'όδα. 62

Ρ'οδέλω. 116. 194

Ρ'οδέω. 265

Ρ'οδοειδέα. 114

Ρ'όδον. 59

Ρ'όδων. 60

Ρ'οθίων. 242. 248

Ρ'οιζηδόν. 339

Σ.

Σ'. 138. 139. 176

Σαοφροσύνη. 33

Σβεννυμένοις. 15. 336

Σε. 136. 137. 153. 175.
186. 300. 301

Σελήνη. 57

Σέθεν. 212

Σεῖο. 209

Σέλας. 276

Σέο. 185. 210

Σιγή. 280

Σιωπή. 165

Σιωπ

V E R B O R U M.

Σημαίνουσιν. 302
 Σημήϊα. 130. 228
 Σησιάδθ. 189
 Σησόν. 4. 43
 Σησός. 16
 Σησῆ. 258
 Σιωπῆ. 115. 183. 261
 Σκοπέεσσαν. 182
 Σοί. 126. 149. 152
 Σόν. 148. 203
 Σοφός. 152
 Σπάρτης. 74
 Σπώδισι. 53
 Σπιλάδεσσιν. 337
 Σταίζοντα. 262
 Στένθ. 326
 Στήθεσι. 338
 Στορέσκα. 279
 Στυφέλιζον. 296
 Στυγεραῖς. 190
 Σὺ. 23. 86. 146. 157.
 219
 Σὺν. 40. 90. 188
 Συνέθεντο. 221
 Συνεκαίετο. 241
 Συνέλαθθ. 11
 Σύνθετο. 314
 Σφετέροις. 195
 Σφυρα. 45. 62

T.

Τ'. 12. 270
 Τάδε. 164

Τανύειν. 224
 Ταῦτ'. 272
 Ταῦτα. 177
 Τάχ'. 174
 Τάχα. 59. 77
 Τέ. 5. 20. 57. 116.
 237
 Τελώ. 82. 205
 Τεθήλει. 65
 Τεθναίλω. 79
 Τέθνηκεν. 340
 Τέκε. 138
 Τέλει. 184
 Τελεσιγάμοισιν. 279
 Τελευτῶ. 14
 Τεοῖς. 174
 Τεόν. 185
 Τεός. 271
 Τέρποντο. 290
 Τῆμθ. 49
 Τῶ. 43
 Τηλεσκόπων. 237
 Τί. 123. 248
 Τιμήεντθ. 119
 Τινά. 24
 Τινί. 188
 Τίς. 47. 49. 51. 64. 69.
 73. 84. 176. 184. 175.
 275. 277
 Τίταινεν. 334
 Τιταίνων. 17
 Τὸ. 246
 Τοῖα. 84. 128
 Τοῖω. 76. 83. 121

Q

Τοιοῖσι

I N D E X

Τοίοισι. 244
 Τοῖον. 134
 Τοκίεασιν. 180
 Τοκῆας. 286
 Τοκῆων. 190
 Τὸν. 3. 8. 39. 149. 156
 Τόξα. 17
 Τοπρωῶτον. 243
 Τόσων. 53
 Τόπε. 96. 201. 312
 Τόφρα. 170
 Τρεῖς. 64
 Τελόδοισιν. 184
 Τρομέεσκ. 40
 Τρομέω. 205
 ΤρόμΘ. 96
 Τυπομύνης. 297
 ΤυποτόμυΘ. 325

Τ.

Τ'γεθ'. 295
 Τ'γρον. 173
 Τ'γρος. 207
 Τ'δατΘ. 327
 Τ'δωρ. 204. 246. 247.
 269. 314
 Τ'μύναιον. 278
 Τ'μυαίων. 2. 12. 222.
 225. 235. 281. 285.
 292. 302
 Τ'μνων. 274
 Τ'π'. 99. 162
 Τ'παγγελέεσκ. 196

Τ'πέρ. 189
 Τ'πνον. 233
 Τ'πδ. 62. 194
 Τ'ποδρήσκειν. 143
 Τ'ποκλέπειν. 182
 Τ'ποκλέπισκ. 161
 Τ'ποκλέπιοντες. 289
 Τ'ποκλέπιων. 85
 Τ'πόχεσις. 165
 Τ'ψόθι. 256

Φ.

Φαινομύων. 235
 Φαεσφορίω. 302
 Φαεσφόρον. 218
 ΦαεσφόρΘ. 256
 Φαίης. 59
 Φαμύη. 194
 Φανῆναι. 60
 Φάρεϊ. 194. 258
 Φαρέτριω. 40
 Φάπς. 52
 Φάπο. 73
 ΦέγγΘ. 110
 Φιλέεις. 146
 Φίλη. 135. 157. 216
 Φιλήνορας. 267
 ΦιλοκέρπυΘ. 183
 ΦιλοπαέρθενΘ. 51
 Φιλότητα. 222. 248
 Φιλότηπ. 178
 Φιλότητος. 289
 Φλέγει. 246

Φερδ-

V E R B O R U M.

Φλεξας. 19
 Φλογερίω. 40
 Φόβος. 300
 Φοινιάσεται. 58
 Φονίω. 121. 172
 Φορβύμβρος. 207
 Φερίζετο. 197
 Φρένα. 87. 102. 158.
 244
 Φρένας. 69. 72. 95
 Φερκαλέας. 294
 Φρυγίης. 50
 Φύγεν. 154
 Φυλάζειν. 223
 Φῶς. 224

X.

Χαῖρεν. 104
 Χαλεπόν. 13
 Χαλίφρονα. 117
 Χαρίεντες. 35
 Χαρίεντος. 56
 Χαρίεσσα. 30
 Χάριτας. 64
 Χάριτες. 63
 Χαρίπεσι. 65
 Χαρίτων. 77
 Χερίσμησε. 201
 ΧείματΘ. 293. 305
 Χειμερίω. 299
 Χειμερίης. 300
 Χειμερίης. 310
 Χειμέριοι. 296

Χεῖρα. 116
 Χέρσω. 298
 Χεῦμα. 205
 Χθόνα. 160
 Χθονός. 162
 Χιονέων. 58
 Χιτῶνα. 118. 124. 163.
 338
 Χολωσαμμένης. 155
 Χορῆαι. 191
 Χορείη. 277
 Χορδύων. 48
 Χορδόν. 35
 Χρόα. 264
 Χροιλῶ. 61
 Χρόνον. 291
 Χρυσόρραπις. 150
 Χύσις. 327
 Χωομένη. 116

Υ.

Ψάσαντο. 64
 Ψυχίω. 330

Ω.

Ωῖ. 188
 Ωκλασεν. 325
 Ωμοισιν. 163
 Ωρεσις. 279
 Ωρη. 293
 Ωρίω. 109
 Ωρίωνα. 214

Q 2

Ως.

INDEX VERBORUM.

Ω's. 59. 86. 103. 113. 221. 251. 272. 289
177. 141. 150. 181. Ω'τρυνεν. 303
238 Ω'φελεν. 8
Ω's. 41. 67. 158. 194.

F I N I S.

LEC.

L E C T O R I

S.

Cum hoc opusculum typis jam plene descriptum esset, accepi ab Amplissimo Viro GULIELMO KLERCK Civitatis Wageningae Consule &c. &c. editionem Frobenianam, quae in forma quarti ordinis excusa est Basil. Ann. MDXVIII. sed quia Hervagius totam hanc editionem expressit, conlationem hic subnectere inutile fuisset. Vale.

A D D E N D A

I N S C H O L I I S.

Ad versum 160. Εἴη πρὸς τὸ γῆρ.] illud Εἴη procul dubio corruptum est, quare legendum videtur εἴη, aut forte εἴητι.

I N N O T I S.

vs. 45. *Ad finem adde.* huc quoque facit Joannes Grammaticus Gazaus vs. 167.

Καὶ σέβας ἀρχηγέσιο φαίνεται ὠκιστοῖο,
Ὅς ῥέον αὐτοέλικτον αἰετφαικδὸν ἐλίσσων
Δαιωπὸν πρὶ γαῖαν ἄγχι κυκλέμενοι ὕδωρ.

vs. 78. Παπταίνων ἐμύγησα, πόρον δ' ἔχ' εὔρον ἐπωπῆς. Rondellus legit παπταίνων ἐμύγησα. *alii qui sunt pugnantis ait cum versu 171.* Οὐ κάμω εἰσορέων. Sed male; non tam axie loquuntur Poëtae, & praeterea elegantius vs. 171. dixit Musaeus ἢ κάμω εἰσορέων, ut eo vehementius amorem exprimeret.

vs. 101. *Ad finem adde.* Verum haec lectio omnino rejicienda est; nam illud ἐλίσσων proprie & eleganter dicitur, sic apud Nonnum Lib. 4. Dionys. p. 118. l. 30.

A D D E N D A.

Ἴϊ ποτε δινδῶν φρενοτερπεία κύκλον ὀπωπῆς,
 Ο'φθαλμὺς ἐλέλιξεν, ὅλη σελεύγισε σελέην
 Φιγλί μαρμαίρουκ'.

vs. 178. *Post locum, quem ex paraphrasi Gulielmi de Marabrouduxi, adde.* sic etiam hunc locum citat Michaël Neander de re Poëtica pag. 733. & pro ἱμῇ φιλότῃ, scripsit ἱμὸς φιλότῃ.

vs. 182. Repetitur, *adde*, & κακοφονίαν parit, quam tamen hic non deprehendes, licet τοκίεσσι legas. *deinde ad finem adde.* Vulgata lectio tamen satis placet, sed σκοπίσσαν Ἀφροδίτῃν elegantius verte *furtivam Venerem*, non *tenebrosam*; sic quoque versu 290. Κρυπταδίῃ — Κυθιρέῃ potius verterem *Furtiva-Venere*.

vs. 213. Solet. *adde* Reg. legit ὑποπιδύων. *deinde post ὀπιπιδύσας adde.* illud autem ὀπιπιδύων Verte *observans*, ὀπιπιδύειν enim est *observare*; de hac voce egit Clariss. G. d'Arnaud in Animadv. Critic. pag. 71. Sic apud Hesiodum E'eg. vs. 29.

Νεῖκε' ὀπιπιδύειτ', ἀγροῆς ἱπακχὸν ἰόντα.

ubi Proclus Scholiastes, Νεῖκε' ὀπιπιδύονται.] τυτίςτι πρὸς μύσας πρὸς φιλοεικίας βλέπονται, καὶ ἱπῆκοι ὄντα τ' κατ' ἀγροῖν κυνηγῶν φιλοεικίαν.

Adde Ἡμερ. vs. 42.

Εὖ μάλ' ὀπιπιδύονται ὑπερχαίλας εὖ ἀλωῇ
 Βάλλειν.

ubi vide eundem Scholiasten, qui τὸ ὀπιπιδύονται explicat χαλᾶς περὶ ἐλεψάμην. hinc etiam libentius apud Callimachum Hymn. in Delum vs. 62. pro γαῖαν ὑποπιδύοντες, vel ut Cod. MS. ἱποπιδύοντες, legerem γαῖαν ὀπιπιδύοντες, emendationi Eruditissimi G. d'Arnaud subscribens.

vs. 314. Dictum est, *adde* (si hoc verbum per *adsumma- labatur* recte vertunt Interpretes.)

vs. 327. Πολλὴ δ' αὐτόματος χύσις. Rondellus legit αὐτόματῳ. *id est*, ait, *casu* ἢ *fortuito*. Sed minime necessaria haec videtur emendatio.

vs. 340. *Ad finem adde.* sic quoque apud Virgilium lib. 3. Georg. vs. 258. & seqq.

Quid

A D D E N D A.

*Quid juvenis, magnum cui versat in ossibus ignem
Durus Amor? nempe abruptis turbata procellis
Caeca nocte natat serus freta: quem super ingens
Porta tonat coeli, & scopulis illisa reclamant
Aequora: nec miseri possunt revocare parentes,
Nec moritura super crudeli funere Virgo.*

E R R A T A

In contextu, vs. 73. *μύθον*. l. *μῦθον*. 332. *πολυκλαύτισσι*. l. *πολυκλαύσοισι*.

Scholiis ad vs. 95. *ἐλιθόν*. l. *ἐλιθῶν*. 105. *ἐπιθυμητὴν*. l. *ἐπιθυμητῶν*.

Notis ad vs. 34. Reg. l. & Reg. 138. *ibid.* Γασήρ ἦ. illud ἦ. l. 139. Γασήρ ἦ. illud ἦ. 149. Macedonii. l. Macedonii ὑπάτης. 193. hoc. l. & hoc. 301. margine. l. marginem. 332. *πολυκλαύτισσι* *dele* *et* pro Vatic. l. sic Vatic. *deinde ad finem notae scribe*, omnes alii habent *πολυκλαύτισσι*. 340. *καδδ'*. l. *καδδ'*. *ibid.* *καδδ'*. l. *καδδ'*. *ibid.* *καδδ'*. l. *καδδ'*. in Praefatione pag. 16. lin. 16. quadam l. quadam. Alia, si quae erunt, pro humanitate Ipse corriges.